

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 மார்ச் 26]

15. இத்துணை மதிப்பீடுகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பிற இனங் களுக்கு விளக்கக் குறிப்பில் வேண்டிய விவக்கங்கள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன என்று கூறி இத்துணை மதிப்பீடுகளை இம்மன்றம் ஏற்று இசைவளிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

7. 1971-72-ம் ஆண்டிற்கான இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம்.

* திரு. என். கே. பழனிச்சாமி : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் உரைக்குப் பின்னால்தான் வரவு-செலவுக் கணக்குகள் குறித்து விவாதிப்பது வழக்கமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. ஏனென்று சொன்னால், கவர்னர் பிரசங்கம் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைகள் என்ன என்பதைப்பற்றி விவரமாகத் தெரிவிப்பதாகும். வழக்கமாக அந்தக் கொள்கைகளை விவாதித்ததற்குப் பிறகுதான் வரவு-செலவுக் கணக்குகளை விவாதிப்பார்கள். ஆனால் கவர்னர் பிரசங்கத்தின்மீது விவாதம் நடப்பதற்குமுன் வரவு-செலவுத்திட்டம் விவாதிப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. ஒரு சமயம் இந்த மாதத்திற்குள்ளாக மேல் சபையிலும் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்பதற்காகவோ என்னவோ, இருந்த போதிலும் கவர்னர் பிரசங்கத்தை இன்னும் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பாக வைத்திருந்தால் சரியாக இருந்திருக்கும்.

முதன்முதலாக இந்த நாட்டு மக்கள் முற்போக்குக் கூட்டணிக்குப் பெருவாரியாக வோட்டளித்து மத்தியில் இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் கட்சிக்குப் பெருவாரியாக வோட்டளித்து அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். மாநிலத்திலே திரு. கருணாநிதி அவர்களுடைய கட்சிக்குப் பெருவாரியாக வோட்டளித்துத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மந்திரிசபை அமைப்பதற்கான உதவி செய்த மக்களுக்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக நன்றிகலந்த வாழ்த்துக்களையும் பாராட்டுகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் தேர்தலிலே இந்தியா பூராவிலும் சோஷலிசத்திற்காக வோட்டுச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை மறுக்கமுடியாது.

அது மட்டுமல்ல. இந்த நாட்டில் ஒரு முற்போக்கான இடது சாரித் திருப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தத் தேர்தல் நன்றாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. ஏகபோக முதலாளிகளை எதிர்ப்பது, நிலப்பிரபுக்களைக் கட்டுப்படுத்துவது இப்படிப்பட்ட செய்கைகளுக்கு இன்றைய தினம் நாட்டில் ஆதரவு இருக்கிறது என்பதற்கு இது எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது. ராஜாக்களுக்கும் நிலப்பிரபுக்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் ஆதரவாக இருந்த அவர்கள் கூட்டணி படுதோல்வியடைந்து உருக்குலைந்து எதிர்க்கட்சியில்கூட உட்கார முடியாத நிலைமை நாட்டில் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஜனங்களுடைய மனோபாவம் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது, ஜனங்களுக்கு எந்த அளவுக்கு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். தேர்தல் நடப்பதற்கு முன்பு, அதாவது அதற்கு முன்னாலே தேரூஜி இருந்த காலத்தில்,

1971 மார்ச் 26] [திரு. என். கே. பழனிச்சாமி]

குப்பைகள் ஆங்காங்கே குவித்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. சமீப காலத்தில் ஏற்பட்ட புயலால் அந்தக் குப்பைகள் துடைக்கப்பட்டு விட்டன. இந்திரா காங்கிரஸுக்குள்ளும் அப்படிப்பட்ட குப்பைகள் இருக்கத்தான் இருக்கின்றன. அதையும் துடைத்தாக வேண்டும். இந்தச் சர்க்காரை நம்பி மக்கள் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள்தான் ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆதரவான சட்டங்கள் ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் ஏற்படுத்தப் படிப்படியாக வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும்.

தேர்தல் முடிவு தெரிவதற்கு முன்னதாக ஜனநாயகக் கட்சியின் தலைவர் ஷேடோ கேபினட் அமைந்தாகிவிட்டது என்றும் அதிகாரிகளையெல்லாம் போலீஸார்களையெல்லாம் பார்த்து, நான் 10-ம் தேதிக்குப் பிறகு கோட்டையில் இருப்பேன் என்று சொல்லி கீழ்ப்படிய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். ராமனுடைய பட்டாபிஷேகத்திற்கு ஏற்பாடுகள் எல்லாம் செய்தாகிவிட்டது, ஆனால் கடைசி நேரத்தில் கைகேயினுடைய செயலால் ராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்பியதுபோல் மக்கள் அவர்களை அனுப்பி விட்டார்கள்.

தேர்தலில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இந்தத் தேர்தலில் 67-இல் வோட்டுப் போட்டவர்கள்கூட வோட்டுப் போட முடியவில்லை. காரணம், வோட்டர் லிஸ்டிலே பெயர் கிடையாது. பஞ்சாயத்துத் தேர்தலில் வோட்டுப் போட்டவர்கள்கூட இந்தத் தேர்தலில் வோட்டுப்போடவில்லை. பெருவாரியான அளவில் அரிசனங்கள் பெயர்கள் வோட்டர் லிஸ்டுகளில் இல்லை. இந்தக் குறைபாடு எதனால் நடந்தது என்பதை அவசியம் அந்த டிபார்ட்மென்ட் சரியாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இந்தத் தேர்தலில் செல்லுபடியாகாத வோட்டுகள் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் அதிகப்படியாக வந்திருக்கின்றன. தேர்தல் செலவு 10 ஆயிரம், 12 ஆயிரம் ரூபாய் என்று நிர்ணயித்து இருந்தாலும் இந்தத் தேர்தலில் அதிகப்படியான செலவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதைத் தவிர இந்தத் தேர்தலில் ஒன்றாகக் கொட்டி எண்ணுவது என்ற முறை இருப்பதால் அரசியல் கட்சிகள் எந்த எந்தக் கட்சிகளுக்கு எங்கே பலஹீனம் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, இதையெல்லாம் சீர்திருத்தி இந்தமாதிரி நடக்காமல் பார்க்கவேண்டும்.

இந்தத் தேர்தலிலே பலாத்கார முறையில் வெகுவாக மாநிலம் பூராவும் ஜனநாயகக் கூட்டணி வேண்டுமென்றே அதற்கான தயாரிப்புடன் முற்போக்குக் கூட்டணியைத் தாக்கியிருக்கிறது. உதாரணமாக, வெள்ளக்கோயிலில் ஒரு சாதாரண சிண்டிகேட் 3 பேர்களைச் சுட்டிருக்கிறார். திரு. செழியன் தொகுதியிலே கத்தியாடே இரண்டு பேர்கள் குத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். துப்பாக்கியைக்காட்டி மிரட்டிச் சுட்டும் இருக்கிறார்கள். அங்கு மட்டும் நடக்கவில்லை, எல்லா இடங்களிலும் அவர்களுக்கு எங்கெங்கே

[திரு. என். கே. பழனிச்சாமி] [1971 மார்ச் 26]

பலம் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டுப் பலாத்கார முறையிலே இறங்கியிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்கான முறைகள் அவசியம் வேண்டும்.

இங்கே கொடுத்திருக்கக்கூடிய வரவு-செலவுக் கணக்குகளில் பிரதானமாக வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், விலைவாசியேற்றம், இவைகளைப் போக்கவும் நம்முடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றவும் போதுமான பண வசதியில்லை, நிறைவேற்றாததற்குக் காரணம் மத்திய சர்க்கார் என்று எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிச் சர்க்கார் சொல்வதை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் மிகவும் பிரதான விஷயம். இந்தியா பூராவும் உள்ள விஷயம். ஜனாதிபதி பிரசங்கத்தில்கூட அந்த வேலை இல்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க 50 கோடி ரூபாய்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை வைத்து இந்த வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை நீக்க முடியுமென்று நாங்கள் நம்பவில்லை. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என்பது மிகப் பெரிய விஷயம். திட்டங்களை மாற்றி அதிகப்படி தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வது, அந்தத் தொழில் அபிவிருத்தியாகும் முறையிலே,

நூற்றுக்கு என்பது விவசாயிகள் கையிலே பணம் இருக்கும் அளவிற்குச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு, தண்ணீர் வசதி இருக்கும் பிரதேசங்களில் நிலச்சீர்திருத்தத்தைச் சரியாக அமல் செய்ய வேண்டும், கிட்டத்தட்ட கிணற்று, குளத்து, ஆற்றுப் பாசன வசதி நூற்றுக்கு இருபது பங்குதான் பாசன வசதி கிடைக்கிறது. நூற்றுக்கு என்பது பங்கு பாசன வசதி கிடைக்காது. அப்படிப் பாசன வசதியில்லாமல் விவசாயத்தை எப்படிச் செய்ய முடியும்? நகர்ப்புறங்களில் முன்பு 10, 000 ஜனத்தொகை என்றிருந்தால் பத்தாண்டு காலத்திற்குப் பிறகு ஒரு இலட்சத்திற்கு மேல் ஜனத்தொகை என்ற அளவில் அதிகரித்திருக்கிறது. கிராமங்களிலே வேலை இல்லை, ஆகவே நகர்ப்புறங்களுக்குச் சல்லலாம். வருவாய்க் கொஞ்சமாகக் கிடைந்தாலும் போதும் என்று இன்றைய தினம் ஏராளமான மக்கள், நகர்ப்புறங்களிலே குடியேறுகிறார்கள். ஒன்றிணைந்த திட்டங்கள் மூலமாகத்தான் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும்.

அடுத்து, பாசன வசதித் திட்டங்கள். ஏற்கனவே கிட்டத்தட்ட நிறைவேறிவிட்டன. மேற்கொண்டு தண்ணீர் வேண்டுமென்றகேரளாவைக் கேட்டால் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். மைசூரில் இருந்து வரவேண்டிய நீரைக் கேட்டாலே கொடுக்க முடியாது, ஹேமாவதி அணையைக் கட்டுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, டியூப் வெல்ஸ், மற்றும் இன்னும் பல ஏற்பாடுகள் செய்தும் இந்தத் தண்ணீர் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியவில்லை. ஆகவே, இன்ன கோதாவரி ஆற்றை எடுத்துக் கொண்டாலும், கங்கை நதியை எடுத்துக்கொண்டாலும் தண்ணீர் வீணாகக் கடலில் போகிறது. எனவே, அப்படிப்பட்ட தண்ணீரை தென் பகுதிக்குக் கொண்டுவந்து பாசன வசதிக்கு உபயோகப்படுத்தினாலொழிய இந்தத் தண்ணீர்ப் பிரச்சனை தீரப்போவதில்லை.

1971 மார்ச் 26] [திரு. என். கே. பழனிச்சாமி]

ஆகவே, அகில இந்தியப் பிரச்சனையாக, இதை மத்திய சர்க்காருக்கு வற்புறுத்தும் முறையிலே கண்கையையும், காவிரி வையும் இணைக்கும் திட்டத்தை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசிப் பிரச்சனை. விலைவாசிக் குறைப்பு என்பது திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தில்தான் முடியும். இன்றிருக்கும் நிலைமையில் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தத்தான் முடியும். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவது என்று சொல்லும்பொழுது, சிமெண்ட் விலையை ஏற்ற வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரை முதலாளிகள் கேட்டால், ஏற்றி விடுகிறார்கள். சர்க்கரை விலையை உயர்த்து என்றால், உடனே உயர்த்திவிடுகிறார்கள். அப்படி உயர்த்தும்பொழுது, விவசாயிகள்மட்டும் குறைந்த விலையில் விற்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அது சரியாகாது. ஆகவே, விலை வாசியைக் கட்டுப்படுத்தும் முறையிலே சர்க்கார், 'பஃபர் ஸ்டாக்' (Buffer stock) என்ற வகையிலே உணவுப்பொருள்களையும், கச்சாப்பொருள்களையும் தூற்றுக்கு அறுபது என்ற முறையிலே வைத்திருக்க வேண்டும். அப்பொழுது விலை ஏறாமலே அந்த ஸ்டாக்கிலிருந்து ரிலீஸ் செய்து விலை ஏறாமல் காக்க முடியும்.

இன்று பல திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் பணம் இல்லை. மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டால், பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். உதாரணமாக, ஒரே தெருவிலே மத்திய சர்க்கார் ஊழியரும், மாநில சர்க்கார் ஊழியரும் இருந்தால் அவர்கள் ஒரே கடையிலே அரிசி வாங்குகிறார்கள். இருந்த போதிலும் மத்திய சர்க்காரிடம் ஏராளமான பணம் இருப்பதால் ஊழியர்கள் கேட்ட பணத்தைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள், ஆனால், இங்கே பணம் இல்லாத காரணத்தால் கொடுக்க முடியவில்லை. இப்பொழுது இரண்டாவது 'பெ கமிஷன்' நியமித்ததன் மூலமாக, மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் அதிகப்படியாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் ஊழியர்களுக்குப் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். உதாரணமாக, புதிதாக வேலைக்கு வந்தவர்களுக்கும், ஏற்கனவே சர்வீசில் இருப்பவர்களுக்கும் வித்தியாசமிருக்கிறது. பென்ஷன் வாங்கும் காலத்தில் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு சர்வீசிலே இருப்பவர்களைவிட குறைவாகவே சிடைக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல, அவர்களுக்கு லீவ் வசதிகள், டி.ஏ. வசதிகள் போன்றவற்றில் குறைகள் இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. மேலும், கார்ப்பொரேஷன் ஊழியர்களுக்கு இந்தப் புதிய சம்பள விகிதங்கள் ஏன் இன்னும் அளிக்கப்படவில்லை என்றும் தெரிவிக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, அரசியல் சட்டத்திலேயுள்ள பிரகாரம் இந்தியா பூராவிற்கும் ஒரே சர்வீஸ் கண்டிஷன் வேண்டுமென்று அரசியல் சட்டம் இருப்பது போல் இந்தச் சர்க்காரும் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு ஒரே மாதிரியான சர்வீஸ் கண்டிஷன் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதனாலே 22 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. பற்றாக்குறை 35 கோடி ரூபாய்.

[திரு. என். கே. பழனிச்சாமி] [1971 மார்ச் 26]

இதை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்பதுதான் இன்று முன்னிலை பிரச்சனை. ஜூன் மாதத்திலே அதிகப்படி வரி இருக்குமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். ஏற்கெனவே வரிகள் பெருமளவிற்கு அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்கொண்டும் அதிகப்படி வரிகளைப்போட்டால் ஜனங்கள் தாங்க மாட்டார்கள். மது விலக்குச் சட்டத்தை எடுத்துவிடுவது மிகவும் நல்லது. காரணம் என்னவென்றால், ஆந்திராவிலே, கேரளாவிலே, மைசூரிலே, மற்ற இடங்களிலேயெல்லாம் மது விலக்குத் திட்டத்தை எடுத்து இருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்காரை அவர்களும் அதற்கு மானியம் கேட்டால் கொடுப்பார்களா? அதுமட்டுமல்ல, இந்த மதுவிலக்கை அமல் செய்வதற்கும் செலவு அதிகம். ஆகவே, இனிமேலும் ஜனங்கள்மீது வரிப்போட முடியாது. ஏற்கெனவே, இந்தச் சபையிலே அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்த காலத்திலே மது விலக்கை எடுத்துவிட்டால் 30 கோடி ரூபாய் அதிகப்படி வருமானம் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். எனவே, மதுவிலக்கை எடுத்துவிட்டால் 30 கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும். அதைக்கொண்டு பின்தங்கிய வறட்சிப் பிரதேசங்களுக்கு அதிகப்படி உதவி செய்ய முடியும். ஆகவே, இந்த முறைகளிலே செய்ய வேண்டும். இல்லையென்றால் மத்திய சர்க்காருடைய தயவில்தான் இருக்க வேண்டும். எனவே, இந்த முறையை அவசியம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் அதிகப்படியான அதிகாரம் வேண்டும். என்னென்ன அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்பதற்கு நீதிபதி ராஜமன்னார் தலைமையிலே கமிட்டி போடப்பட்டது. நீதியைப்பற்றி மட்டும் அதில் சொல்லப்படுகிறது. பாக்கியுள்ள விஷயங்களைப்பற்றி அவர்களது சிபாரிசு ஒன்றுமில்லை என்று தெரிகிறது. அது அரசியல் வாதிகளுக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது என்று அந்த அறிக்கையில் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இது ஒரு வெறும் கோஷமாக யில்லாமல் நடைமுறையிலே வருவதற்கு, என்னென்ன காரியங்களில் மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்பது திட்டவட்டமாக இருக்க வேண்டும். இன்று நாம் கேட்பது மட்டுமல்ல, பாக்கியிருக்கும் மாநிலங்களுக்கும் அதை எடுத்துச் சொல்ல அவர்களும் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி அதிக அதிகாரங்கள் பெற வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். இன்று சிழக்குப் பாகிஸ்தானில் நடக்கும் சம்பவங்கள் பாக்கி இடங்களையும் ஆகர்ஷிப்பிடுகிறது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

அதுமட்டுமல்ல, சர்க்கார் விஞ்ஞானப் பூர்வமான கோஷஸ்சம் என்ற கோஷத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். இது வெறும் கோஷமாக இருக்கக்கூடாது. அதற்கு ஜனங்களை எந்த அளவிற்குத் தயார் செய்திருக்கிறோம் என்பதை கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். குறிப்பிட்ட அளவிற்கு அதிகப்படியாக இருக்கும் லாபத்தைச் சர்க்கார் ஏடுப்பது, ஏகபோக நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்துவது நிலக்கரி

1971. மார்ச் 26] [திரு. என். கே. பழனிச்சாமி]

திருத்தத்தை அமல் செய்வது, நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுப்பது, கோவாப்பரேட்டிவ் முறையை ஏற்படுத்தி, நவீன மெஷின்களை உபயோகப்படுத்தி அதிகப்படியான உணவு உற்பத்தியைச் செய்வது போன்ற செயல்களால் சோஷலிசத் திற்கான வழிவகைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதற்கான அடிப் படையிலே சர்க்கார் செய்யப்போகிறார்களா என்பது தெரிய வில்லை. 10 வருஷ நீண்ட காலத்திட்டம் ஒன்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குத் திசை, வழி என்ன என்று தெரியவில்லை. அது என்னென்ன செய்யும் என்று தெரியவில்லை. அதை விளக்கினால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. நா. வீராசாமி : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைமீது எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றை இங்கே வைக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தின் முதல்வர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது புயலுக்குப் பின்னால் ஏற்பட்ட அமைதியான சூழ்நிலையில், தமிழகத்தின் மக்களுக்கு எது தேவையோ, எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அதை யல்லாம் மனத்தில் கொண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வைப்போமா என்ற கேள்விக்குறி. இந்தத் தேர்தலுக்கு மூன்னால், நாட்டுமக்கள் மத்தியில், இந்த நாட்டில் பெரிய தலைவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளப்பட்டவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. என்னென்னவோ பேசினார்கள். எத்தனையோ பத்திரிக்கைகள் இந்த நாட்டில் புதிய வரலாற்றை, புதிய புரட்சியை உண்டாக்கிவிட முடியும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அந்தப் பத்திரிகைகளின் எழுத்துகளுக்குப் பின்னால் அவர்கள் எதை நினைத்தார்களோ அது நடக்கவில்லை. சில தலைவர்கள் இந்த நாட்டிலே பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று முடிவுசெய்து என்னைக் கோட்டையிலே வந்து சந்தியுங்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கோட்டையைச் சுற்றிக் கடந்த மூன்று நாட்களாகப் பார்க்கிறேன்; 'கோட்டையிலே வந்து சந்தியுங்கள்' என்று சொன்னவர்களைக் கோட்டையிலே காணோம். வெளியிலாவது இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், வெளியிலும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தமிழக மக்கள் ஒரு நல்ல தீர்ப்பை ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் வழங்கியிருக்கிறார்கள். என்று சொன்னால் அதை எந்தக் கட்சிகாரர்களும் மறுக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட நல்ல முடிவை மக்கள் அளித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் 1967ல் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அமைத்த அரசு தொடர்ந்து ஏழைகளுக்காகப் பாடுபடுகிறது, விவசாயிகளுக்காகப் பாடுபடுகிறது என்ற தெளிவான நம்பிக்கையை நாட்டு மக்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. இந்த அளவுக்கு வெற்றி குவிந்த பிறகு ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறவர்கள், ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்போம் என்று சொன்னவர்கள் 'நாங்கள் தோற்றுவிட்டோம்' என்று வெளிப்படையாகச் சொல்லி

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1971 மார்ச் 26]

யிருக்க வேண்டும். 'நாங்கள் தோற்றுவிட்டோம், மக்களுடைய நம்பிக்கையை இழந்து விட்டோம்' என்று மக்களிடத்தில் மன்னிப்புக் கேட்டிருக்க வேண்டும். அப்படி மன்னிப்புக் கேட்பதற்குப் பதிலாக ஒன்றும் அறியாத மக்கள் என்று எண்ணிக் கொண்டு இன்னமும் மக்களைப் குழப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 'ஏதோ நடைபெற்று விட்டது, ரஷ்யாவில் இருந்து மருந்து வந்தது' என்று படிக்காதவர்கள், விவரம் புரியாதவர்கள் பேசுவது போல் ராஜதந்திரி என்று சொல்லிக் கொள்ளுபவர்களும், முதலினர் என்று சொல்லிக்கொண்டவர்களும் அப்படிப்பட்ட கருத்துக் களைப் பேசுவதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே அவர்கள் முதலினர்தானா, அவருக்கு ஏதாவது குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா, * * * * இப்படிப்பட்ட பேச்சுக்களை அவர்கள்

(டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எழுந்தார்கள்)

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: * * * * போன்ற வார்த்தைகளை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அந்தக் குறிப்பிட்ட வார்த்தைகள் நடவடிக்கைக் குறிப்புகளில் இருந்து நீக்கப்படுகின்றன.

திரு. நா. வீராசாமி: அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைக்குப் பிறகு இன்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கிறோம். தமிழக முதல்வர் அவர்கள் தெளிவாக இந்த அறிக்கையை அளித்திருக்கிறார்கள்.

1971-72-ம் ஆண்டுக்கு 458 கோடி 69 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 446 கோடி 44 லட்சம் ரூபாய்தான் வரவு இருக்கிறது. 12 கோடி 25 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுகிறது. இந்த நிலையில் ஏற்கனவே அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கொடுத்த சம்பள விசிறத்தின் மூலம் ஏற்படுகின்ற பற்றாக்குறையைப் பார்க்கும்போது மொத்தமாக 35 கோடி 25 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுந்தாலும் அந்தக் கடமையை ஆற்றி யிருக்கிறோம். பொதுவாக அரசாங்க ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரை 22 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வாரி வழங்கியிருக்கும் நிலையில் கூட, அரசாங்க ஊழியர்கள் நமக்குத் துரோகம் செய்தார்கள். நம்மைத் தோற்கடிக்க வேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டார்கள். நம்மை எப்படியாவது வீழ்த்திட வேண்டுமென்று அவர்கள் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு கைலையில் ஈடுபட்டார்கள்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: On a point of Order, Sir. The hon. Member is referring to Government servants and saying that they had taken sides with Congress (O) in the recent

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க இவற்றைப் படிக்க.

1971 மார்ச் 26] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

elections. When Government Officials are not here to answer, it is not fair on our part to make any remarks about them.

MR. SPEAKER: There is no point of Order.

திரு. நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, அம்மையார் அவர்கள் ஏற்கெனவே இந்த மன்றத்தில் இடம் பெற்றிருந்தவர்கள். அந்தக் காலத்தில் அவர்களே அரசாங்க ஊழியர்களைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அரசாங்க ஊழியர்கள் 'முரசோலி' படிக்கிறார்கள் என்றெல்லாம்கூடப் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தன்மையைத்தான் நானும் இன்று எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு நோக்கம் கற்பிக்கிற வகையிலே பேசுவது நல்லதல்ல. அரசாங்க ஊழியர் இன்னா இப்படி நடந்து கொண்டார் என்று தெளிவுபடுத்திச் சொல்லலாமே தவிர, பொதுவாக நோக்கம் கற்பித்த வகையிலே, பாரபட்சமாக நடந்து கொண்டார்கள் என்ற அளவிலே கூறுவது சரியானது அல்ல.

திரு. நா. வீராசாமி: நோக்கம் கற்பிக்க வேண்டுமென்ப தற்காகக் கூறவில்லை. தமிழகத்தில் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை...

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அரசாங்க ஊழியர் தவறு செய்தார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கு குறிப்பிட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி யாராவது தவறு செய்திருந்தால் அவர்களுடைய மனச்சாட்சி அவர்களை உறுத்தும் என்ற அளவிலே விட்டுவிடுவது நல்லது.

திரு. நா. வீராசாமி: 32 கோடி ரூபாய் அதிகப்படியாகச் செலவாகின்ற அளவுக்கு அவர்களுக்குச் சம்பள உயர்வைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சிறப்பாக 1970-ம் ஆண்டு மார்ச் கிள்களில் முன்சிறப்பு எட்டுப்படி என்று சொல்லி 10 ரூபாய் அளவில் உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி எல்லாம் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் நல்ல பல சலுகைகளைச் செய்திருப்பதை நாம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே பார்க்கிறோம்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை விவசாயம் பெருக வேண்டும், விவசாயிகள் பலன் அடைய வேண்டும், மின்சார விஸ்தரிப்புப் பாவலாக்கப்படவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நிதிநிலை அறிக்கையில் கணிசமான தொகையை மின்சார வாரியத்திற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மின்சாரத் துறைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 30 கோடி 57 லட்சம் ரூபாயில் மின்சார உற்பத்தி செய்ய 9 கோடி 39 லட்ச ரூபாயும், பிராமண்களில் மின்சார இணைப்புக் கொடுக்க 29 கோடி 80 லட்சம் ரூபாயும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1947-ல் இந்த நாடு சுதந்திரம்

[திரு. நா. வீராசாமி]

[1971 மார்ச் 26]

பெற்றதில் இருந்து 1967 வரை ஒரே கட்சி ஆட்சி செய்த நேரத்தில் 20 ஆண்டுக் காலத்தில் தமிழகத்தில் கொடுக்கப்பட்ட மின்சார இணைப்புகள் 2½ லட்சம். இந்த அரசு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் அமைந்த பிறகு 1967-க்குப் பின்னால் இன்று வரையில் பார்க்கும்போது இப்போது ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் 60,000 பம்பு செட்டுகளுக்கும் உட்பட்டு 3 லட்சத் திற்கும் அதிகமாக மின் இணைப்புக் கொடுக்க வழி செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ஒன்பதாயிரம் கிராமங்கள் இந்த ஆண்டு புதிதாக மின்சார இணைப்பைப் பெற இருக்கின்றன. இப்படிப் பட்ட நல்ல பணிகள் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இடம் பெற்றிருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

அதேபோன்று கல்வித் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், 'நாங்கள்தான் கல்விக் கண்ணைத் திறந்தவர்கள்' என்று சொல்லிக் கொண்டவர்களால் 1966-67-ல் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 43 கோடி 86 லட்சம் ரூபாய். கல்விக் கண்ணைத் திறப்பதற்கு அவர்கள் செலவு செய்த தொகை இதுதான். இந்த ஆட்சி வந்தால்—கழக ஆட்சி—வந்தால் கல்விக் கூடமே இருக்காது. கல்விக் கூடங்களை எல்லாம் மூடிவிடுவார்கள், கல்விப் பணி நின்று போய்விடும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இன்றையதினம் நாம் கல்விக்காகமட்டும் ஒதுக்கியுள்ள பணம் 79 கோடி 11 லட்சம் ரூபாய். இந்த அளவுக்குக் கல்விக்காக நிதி ஒதுக்கியிருப்பதைத் தமிழகத்தில் இருக்கும் அவ்வளவு பேரும் நிச்சயமாக வரவேற்பார்கள்.

'நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்' என்று சொல்லக் கூடிய சுகாதாரத் துறைக்கு 1966-67-ல் 11 கோடி 73 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்ததற்கு மாறாக இந்த ஆண்டு 30 கோடி 53 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் நோய்கள் இருக்கக் கூடாது, நோய்கள் வராமல் தடுக்க வேண்டுமென்பதற்கு முதற்படியாக இவ்வளவு அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த ஆட்சிக்கு முன்னால் இருந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி எவ்வளவு ஒதுக்கியதோ அதைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

பல துறைகளுக்கு நல்ல முறையில் இப்படிப்பட்ட அதிக அளவு நிதி ஒதுக்கம் செய்திருப்பதை நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. குறிப்பாக, தமிழகத்தில் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக இந்த முறை ஒதுக்கியிருக்கும் தொகையைப் பார்க்கும்போது இது பெரிதும் ஏழை எளிய மக்களால், விவசாய மக்களால் பாராட்டப்படும் குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாத நிலை தமிழகத்தில் தொடர்ந்து இருக்கிறது. சென்னை நகரின் குடிதண்ணீர் வசதிப் பெருக்கத்திற்காக விராணம் திட்டத்திற்கு நிதி ஒதுக்குவதோடு கூட, தமிழகத்தில் உள்ள பேரூராட்சி, மாநகராட்சி, கிராமங்களாக இருந்தாலும் குடிதண்ணீர் வசதி பெற வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் 14 கோடி 65 லட்சம் ரூபாய்

1971 மார்ச் 26]

[திரு. நா. வீரசாமி]

நிதி ஒதுக்கம் செய்திருப்பது எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் குடிதண்ணீர் வசதியைச் செய்து தரவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தைக் காட்டுவதாக அமைந்திருக்கிறது.

இதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற நேரத்தில் 1966-67-ல் ரூ. 34½ கோடி நிதி ஒதுக்கம் செய்தவர்கள் இன்றையதினம் என்ன சொல்வார்கள் என்று தெரியாது. எனக்குப் பின்னால் பேசுவார்கள், இது என்ன பட்ஜெட் என்பார்கள், இது என்ன வரவு செலவுத் திட்டம் என்பார்கள், ஆனால் அவர்கள் சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சுதந்திரம் கிடைத்து இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகியும் தமிழ் நாட்டில் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாத கிராமங்கள் எவ்வளவு என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இந்தக் கணக்கைப் பார்த்தால் அவர்களுக்குப் புரியும் என்று நான் நினைக்கிறேன். 14 கோடி 65 லட்சம் ரூபாய் என்று சொன்னால் மாநகராட்சி, பேரூராட்சிகள் இவைகள் எல்லாம் நிச்சயமாகக் குடிதண்ணீர் பெற இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிற நேரத்தில் நகராட்சி, பேரூராட்சிகளுக்கும்ட்டும் ரூ. 4 கோடி 35 லட்சம், கிராம குடிநீர் வசதிக்காக ரூ. 1 கோடி 50 லட்சம் என்று நிதி வசதி செய்து தந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த நேரத்தில் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களை ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் வசதி என்று சொல்கிற நேரத்தில் கிராமங்களில் மேம்பட்டவர்கள், உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்கள் இருக்கிற பகுதிகளுக்கும்ட்டும் பொதுவாக அந்த நீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. அக்கிராமங்களிலிருந்து அப்பகுதிகளிலிருந்து தள்ளி இருக்கிற காலனிப் பகுதிகளுக்குக் குடிதண்ணீர் இணைப்புகள் போவதில்லை. ஆகவே அந்தப் பகுதி மக்களுக்கெல்லாம் நிச்சயமாக இணைப்புகள் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அவற்றை இதில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இந்த நாட்டில் குடிசைகளில் வாழக்கூடியவர்கள் ஆரடி நீளம் நான்கு அகலத்தில் இரண்டு குடும்பங்கள் என்றிருக்கிற ஏழை எளிய மக்களின் அந்தக் குடிசைகளை மாற்றியமைக்கிற வகையில் மூன்று கோடி ரூபாயும், நடுத்தர வர்க்கத்தினர், நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள் வீடு கட்டிக் கொள்ள ரூ. 2 கோடி 8 லட்சம் நிதி ஒதுக்கிதம் செய்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த நாட்டிலுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் பழங்குடி மக்களும் அவர்கள் வாழக்கையில் வளம் பெற வேண்டும் என்று நாம் எல்லோரும் சொல்கிறோமே தவிர அதற்கான ஆக்க வேலைகள், திட்டங்கள் இவைகளை மாற்றுக்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லவில்லை என்று சொன்னாலும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 6 கோடி 20 லட்சம் ரூபாய் அவர்களின் மேம்பாட்டிற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல் பிற்பட்ட சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்கள் வாழக்கையில் வளம் பெறவேண்டுமென்பதற்காக அவர்களுக்கு நல்ல

[திரு. தா. வீராசாமி] [1971 மார்ச் 26]

தொரு எதிர்காலத்தை உருவாக்கவேண்டுமென்பதற்காக மூன்று கோடி எழுபது லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து தந்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்காக, எப்படி மின்சார இணைப்பிற்காக 30 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கினார்களோ அதேபோல், பாசனத்திற்காக ரூ. 8 கோடி 48 லட்சம் தந்து இன்னும் விவசாயத்தைப் பன்மடங்கு பெருக்கி நல்ல விளைச்சலை உண்டாக்க நாட்டிலுள்ள உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அவற்றிற்காகவும் நிதி ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்த எவ்வளவோ கிராமங்கள், எவ்வளவோ நகரங்கள் இன்னும் நல்ல சாலை வசதி பெறமுடியாமல் இருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். சாலை வசதியைப் பெருக்கி, கிராமங்களிலிருப்பவர்கள் சாலை வசதி இல்லை என்று குறை கூறக்கூடாது என்ற அளவில் ரூ. 3 கோடி 21 லட்சம் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் சாலை வசதி செய்து தருவதற்காக . . . (மணியடிக்கப்பட்டது.) ஆளும்கட்சிச் சார்பில் முதல் உறுப்பினராகப் பேசுகிறேன். ஆகவே தயவுசெய்து ஐந்து நிமிடங்கள் கடுதல் தாவேண்டும்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, we are only few but some of us are new. When we are new to this hall we expected that the budget session, particularly the budget speeches will centre round the income and expenditure side of the administration but unfortunately I find that lot of politics is being dragged into the discussion in this budget session.

First of all, even in the speech of our Hon. Chief Minister, the first paragraph denotes about the massive victory the D.M.K. has got during this election. I would have been satisfied if he had stopped with that. But he has added that this massive victory is due to the policy enunciated by our late revered Chief Minister Mr. Annadurai. It may be true. I do not deny it. But it will provoke unnecessary criticism from the other side. If it is a massive victory, people sitting in the opposite side may say, it is not fully due to that but it is due to other factors which may not be true or may be true. But it may be brought about for argument's sake by the Communists front that this is all due to the rightist policy followed by certain parties. I can stoutly deny that. I belong to the Syndicate Congress and I strictly and fully believe in socialism from my birth and I also believe in the 10 point programme. For the sake of electoral adjustment, just as the D.M.K. during the last election joined with the Swatantra party, we might have joined with other parties. Our leaders might have agreed on some electoral adjustments. But it is not as if we have forgotten our policies. The Syndicate Congress

1971 மார்ச் 26] [Thiru K. M. Subramaniam]

policy stands as it is. It is the 10 point programme which cannot be diluted by anybody except by the rank and file of the party. This is the first thing I have to point out.

I am not going to enter into any controversy so far as the political side of the election is concerned. I can assure my friends on the other side that democracy evolves itself very, very gradually. Democracy cannot be forced on the people within five years or ten years. England took several years to evolve democracy. If any of my friends in the Opposite side had read 'Pickwick Papers' by Charles Dickens they would have found that for election to certain municipalities voters had been hustled into a room in the night, given whisky in the night and brought to the electoral booths the next day. That is the story in England. I don't say that the D.M.K. has done it. I am happy they have not done it. I say it with reference to evolution of democracy in England. If that is so in England, what about an undeveloped, uneducated country like ours?

It will take time for democracy to evolve itself in our country. I am sure people have expressed their full confidence in the D.M.K. Whether it is because of their policy, I do not know. But they have expressed their faith in the D.M.K. and have expressed their confidence in them. We have to take it bowing down. My friend here said we are not accepting it. It is not so. Any man who believes in democracy has to accept the verdict of the people. We accept it; not only do we accept it but we also offer our co-operation whatever may be its worth. The co-operation of 15 people is there. Whatever co-operation we can give, we are prepared to give. It is not as if Tamil Nadu belongs only to D.M.K. alone; it also belongs to others.

It should be remembered that 54 lakhs of people have voted the 15 Syndicate Congress people. We bow down to the verdict of the people. We are prepared to co-operate with you. But there is an essential duty, as the Hon. Chief Minister had pointed out the other day for the Opposition. It is the fundamental duty of the Opposition whenever the Opposition feels that a wrong had been done (I don't mean that you have done wrong), it is the sacred duty of the Opposition to tell it to the Ruling Party. You have declared the name of scientific socialism as your goal. Whether you want one State to be forward than the rest in socialism or in scientific socialism—I am not able to understand. Anyhow you profess you are for scientific socialism.

Having said this much for politics, I think it is better that the Ruling Party does not try to flog the sick. What is the use of going to the hospital and beating the sickman? The sickman may become strong again and he may fight you again after he has become well. Don't beat the sick man in the hospital. You have pointed out you have won. We have recognised it. People

[Thiru K. M. Subramaniam] [1971 மார்ச் 26]

have expressed their confidence. Whatever method you have adopted, it is the business of the people. It is our business here, Mr. Speaker, to point out what we feel about the budget.

Coming to the budget, I find going through various pages of the budget, it is only an interim budget, a vote on account for three or four months. Of course I can understand that Government cannot express its policy except in a regular budget. But Government can definitely indicate its policy in the interim budget. You must excuse me Mr. Speaker, if I talk something outside the budget here. The Central Government had indicated in their interim budget that there is no going back on two important principles, ceiling on urban property and land reforms. Many people expected that in this interim budget also there would be reference to ceiling on urban property. I do not accuse the Ruling Party. Perhaps when the real budget comes, we can see. In the interim budget also, some of us expected it. But I find that aspect of the question has not been gone into at all.

Then again as I went through the budget, it did not interest me. Of course there is the deficit budget. But the deficit budget is generally accepted all the world over as a budget of progress because without deficit, work cannot go on. There is a deficit of about Rs. 35 crores for the years 1970-71 and 1971-72. The point is that even though there is a deficit budget, whether the money allotted has been usefully spent for the amenities of the people. Mr. Speaker, Sir, I am not able to understand one important factor—I do not know whether it is due to my lack of experience, viz. what is the unspent balance of the debts we have borrowed from the Centre. Also, whether this unspent balance has been diverted to some other purposes for which it was not intended. I mean whether it has been diverted to items like salary payments. I want to know whether the amount allotted for slum improvement has been diverted to some other purpose.

Mr. Speaker, recently the Corporation got Rs. 5 crores from the Life Insurance Corporation but that money was deposited with the Reserve Bank on the Government account and not on the Corporation account. What has happened to that amount of Rs. 5 crores, whether it is still with the Reserve Bank on the Government account or given to the Corporation and whether that money has been utilised for the repayment of overdrafts. If I were in the Government I would certainly pay it towards overdrafts. These are the two things which struck me in this Budget.

Then, Sir, the Ruling Party is claiming that they are for the people and for the poor people. Last time the Government allotted a sum of Rs. 9 lakhs for industrial housing and out of

1971 மார்ச் 26] [Thiru K. M. Subramaniam]

which only a sum of Rs. 1.3 lakhs has been spent. In the Governor's Address, His Excellency has stated that we should pay particular attention to the Industrial Housing. Now we find that out of Rs. 9 lakhs allotted only a sum of Rs. 1.3 lakhs has been spent. This year also a meagre sum of Rs. 9 lakhs has been allotted for industrial housing.

Then it has been stated that they would give encouragement to small-scale industries. But when I went through the figures, I found that last year for small-scale and village industries only a sum of Rs. 51 lakhs had been provided and for 1971-72 only a sum of Rs. 24 lakhs have been provided. The Government claim that they are a socialistic Government a scientific socialistic Government and a Government which stand for small-scale industries and the poor people but they have provided only Rs. 51 lakhs and Rs. 24 lakhs.

Then they have stated that they are encouraging mechanised cultivation. In this connection I want to point out that there has been an increase in production due to the foundations laid by the Congress Government during 50's and 60's. Now I come to the tractor, for which a provision of Rs. 29 lakhs was made in 1970-71 and in this year only a provision of Rs. 5 lakhs has been made. I do not know whether the Hon. Ministers have given sufficient thought to this aspect of the matter and if they do so, it would certainly be rectified because they have been voted to power by the poor according to their statement.

Now, Sir, I come to loans given under 'Subsidised Housing'. It has been considerably reduced.

The main problems are (1) housing, (2) improvement to slums, (3) finding out employment and (4) bringing down prices.

Now the Hon. Chief Minister has made a very good speech especially with regard to the Centre. We are all with you and the entire House will be with you to fight with the Centre for our legitimate rights and there is no doubt about it.

Now the point is whether we are spending the money allotted properly. The Hon. Chief Minister and other Ministers know that there are 22 lakhs of people in the City of Madras and out of them 9 lakhs of people are living in slums. Of course, my D.M.K. Friends would say that I am not living in a slum. But I would say to them that I have grown with the slums and I have worked for the people in slums. I had been a Member of the City Improvement Trust for six years and had done a lot of work. Our D.M.K. Friends have stated that the Congress Government did not do anything for slum dwellers. I can assure them that during 1952-56 we had drawn more than Rs. 3 crores from the Central Government for the settlement of slum dwellers in the City. Gradually the City Improvement Trust became a

[Thiru K. M. Subramaniam] [1971 மார்ச் 26]

Housing body; the housing body became a middle-class body; and then it became an I.A.S. housing body. Now it has become a big housing body for big people. People have forgotten the purpose for which it was created and I do not want to tire the House by referring to it in detail. We are giving our ideas to the Government across the table of this House, and it is for them to examine them. After all the strength of the Opposition Members is only 22 and instead of giving time to all the 120 Members, the Chair should give more time to 22 Members of the Opposition.

Now, so far as agriculturists are concerned, assistance is given to them through the nationalised banks. That is a new scheme that has been brought forward. I do not know whether the Government or the Hon. Minister for Agriculture is aware that for any loan to be got from the nationalised bank, two sureties have to stand for the person who wants to take a loan. That means only one person out of three agriculturists can get loans for agricultural purposes against personal security if he has no property security. So, is it not the paramount duty of the Government to look after the poor agriculturists and see that the relevant rules for the grant of loan are changed by the nationalised banks?

One more word and I am finished. I think, Sir, that these nationalised banks have not been useful so far as Tamil Nadu is concerned. The credit policy of the nationalised banks has not been enunciated well by the benign Central Government. Congress Government.

THE HON. THIRU SI. PA. ADITANAR: On a point of clarification. May I know from the hon. Member whether nationalised banks are the responsibility of this Government or the Central Government?

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am very happy that this pertinent question has been put to me, particularly about the responsibility of Governments. In the matter of agricultural loans, I think if only our hon. Friend Mr. Aditan decides to fight for the agriculturists of Tamil Nadu, no national government worth the name will have the audacity to oppose him because it is a very reasonable demand he is making. He is making a demand for the benefit of the people. The Central responsibility is there 'yes'. But do we not give them assistance from our police to catch smugglers? So you cannot divide functions. These are economic values. We have done many things and one is nationalisation of banks.

The second thing is about socialism. . .

MR. SPEAKER: The hon. Member may finish his point.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I am sorry Mr. Mayor.

1971 மார்ச் 26]

MR. SPEAKER: The hon. Member is still in Ripon Buildings (laughter).

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: It will take some time for me to forget it. I am very sorry.

I am only to add that the City of Madras, a portion of which I represent, is in a most miserable state. We appreciate the fact that the Hon. Chief Minister has given a special allocation at least for his constituency, if not for other constituencies. We are thankful for it. What we mean is that roads are not all right in general and there are worst slums in Madras. The drainage is hopeless. We have been fighting for the last 3½ years. I am sure, it will go with general financial assistance.

MR. SPEAKER: I think the hon. Member is not fair in saying that the Hon. Chief Minister has allocated funds for his constituency. It has been allocated by Government for extended areas. But you have been saying the wrong thing. You are still in Ripon Buildings and not forgotten Ripon Buildings yet. You should not insinuate the Hon. Chief Minister. It is not fair or reasonable. It is not correct.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I will correct it Sir. I am representing an extended area, Mr. Speaker, Sir. When I was representing an extended area, I moved a resolution in the Corporation for a Revolving Fund for improvement of extended areas. I still recollect that. It is my submission that the extended areas should be allocated more. That resolution to give additional allocation of funds for extended areas is there. Allocation has been made only to a part of the extended area and not to the whole of the extended areas. We have put up our case for improvement of the extended areas. One part has improved. To that extent we are grateful. We are not ungrateful. We should not be mistaken. I have nothing against anybody. I represent one part of the City and my friend represents another part. When I represent one area, is it not my duty to come and plead for more allocation for extended areas? These small patches of assistance are of no use. Asking us to take loans from Life Insurance Corporation or from public will not solve the problem. These loans we are getting. But that is not enough. The Hon. Chief Minister also represents one part of the extended area of Madras City. He must see that the request of Rs. 3 crores is given as a grant. I would request him to see to it that our plea for Rs. 3 crores is sanctioned. Let the Corporation be provided with Rs. 3 crores as a grant and not as a loan. Thank you very much.

* திரு. மு. சின்னசாமி: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-72-ம் ஆண்டு இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்தினைத் தெரிவிப்பதற்கு முன்பு 1967-ம் ஆண்டிலிருந்து தமிழக அரசை உருவாக்கிய பேரறிஞர் அண்ணா

[திரு. மு. சின்னசாமி]

[1971 மார்ச் 26]

அவர்களுக்கு முதன் முதலாக அஞ்சலியைக் காணிக்கையாக்கிக் கொண்டு இந்த சட்டமன்றத்திற்கு இரண்டாவது முறையாக பணி புரிவதற்கு என்னை அனுப்பிய மொடக்குறிச்சி தொகுதி வாக்காளர் பெருமக்களுக்குத் தங்கள் மூலம் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைக் காணிக்கையாக ஆக்கி என்னுடைய கருத்தினைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்ட மன்றம் கூடியிருக்கிற இந்த நேரத்தில் தேசத்தில் என்ன நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதனை அருள் கூர்ந்து அனைத்துக் கட்சிப் பெரியவர்களும், நண்பர்களும் சிந்திக்கவேண்டும் என்று நான் மிகப் பணிவுடன் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1952-ம் ஆண்டிலிருந்து 1967-ம் ஆண்டு வரைக்கும் எந்தக் கட்சி அதிகாரத்திற்கு வருவது என்ற ஒரு முறையிலே தேர்தல் நடைபெற்று வந்தது. ஆனால் 1971-ம் ஆண்டு தேர்தலில் இரண்டு அவையாக தேசத்தில் பிரிந்து, ஒரு அணியிலே பணக்காரர்களும், அதே அணியில் நிலச்சொந்தக் காரர்களும், அதே அணியில் மத வெறியர்களும், அதே அணியில் ஜாதி வெறியர்களும், அதே அணியில் மாமன்னர்களும் அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கன்யாகுமரியிலிருந்து காஷ்மீர் வரையிலும் நின்றார்கள். மற்றொரு அணி ஜாதி மதமற்ற ஒரு சமதர்ம சமுதாயத்தை உண்மையிலேயே உருவாக்கவேண்டும் என்கின்ற கொள்கையிலே நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு முற்போக்குக் கூட்டணி தலைமையிலே இந்த தேசத்தில் தேர்தலுக்கு நின்றது. சமுதாயத்தின் தீர்ப்பு கிடைத்து விட்டது. பெரியோர்கள், மிகப்பெரியோர்கள், வயதில் முதிர்ந்தோர்கள், மூத்தோர்கள், இடது காத்தால் நெற்றியில் நாமத்தைத் தீட்டிக் காட்டி, நாடு எங்கும் சுற்றுவா வந்தாலும் முற்போக்கு அணி திட்டவாட்டமாக வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்பதை நாடாளுமன்றமும், சட்டமன்றமும் நிரூபித்துக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே, இந்திய அனைக்கண்டத்தில் மிகப் பெரிய ஒரு அரசியல் புரட்சி, மிகப் பெரிய பொருளாதாரப் புரட்சி ஏற்படுவதற்கு வாக்காளர் பெருமக்கள் முழுமையாக நமக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 15-ம் நாள் நாடு சுதந்திரம் பெற்றது ஒரு புரட்சி. இப்பொழுது 1971-ம் ஆண்டு சட்டப்புரவமாக ஒரு மிகப்பெரிய பொருளாதாரப் புரட்சி ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காக மத்தியிலும் மாநிலத்திலும் பெருமக்கள் நமக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மீண்டும் அந்தப் பிற்போக்கு சக்திகள், மீண்டும் அந்த மத வெறியர்கள் முற்போக்கு சக்தியை அடக்கி, தங்களுடைய எண்ணத்தை அரசியல் ரூபத்தில் கொண்டு வருவதற்கு ஏதாவது பலாத்கார முறையில் நடந்து கொண்டு, தங்கள் கைவரிசையைக் காட்ட ஆரம்பித்தால், தேச மக்கள் நமக்குக் கொடுத்திருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்து, அந்த சக்தியை சுக்கு நூறு அடக்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தினை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1971 மார்ச் 26] [திரு. மு. சின்னசாமி]

பெரு மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஏதோ வன் முறையைப் பற்றி, அவர்கள் பக்கம் தாக்குவதைப்பற்றிய ஒரு கருத்தினை இந்த மன்றத்தில் முதன் முறையாகச் சொன்னார்கள். என்னுடைய தலைவர் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குச் சரியான விளக்கத்தைக் கொடுத்திருந்தாலும், மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு, தங்கள் மூலம், தேச மக்கள் மத்தியிலே நாங்கள் எவ்வளவு துன்பத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இந்த மன்றத்திற்கு வந்திருக்கிறோம். என்கின்ற உண்மையை நிரூபிக்க, ஒரே ஒரு சம்பவத்தைப்பற்றி மட்டும் சொல்லி, மற்றைய கருத்தினைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நமது அமைச்சர்கள் வரிசையில் அமர்ந்திருக்கின்ற, என்னுடைய மாவட்டத்தைச் சார்ந்த, திரு. கண்ணப்பன் அவர்களை கிணத்துக்கடவுத் தொகுதியில், ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும் என்று, வேட்டைக்காரன்புதாரி லிருந்து ஏழு ட்ராக்டர்களைக் கொண்டு வந்து, ஒவ்வொரு ட்ராக்டரிலும் கிட்டத்தட்ட 50-க்கு மேற்பட்ட ஆட்களை, பயங்கரமான ஆயுதங்களோடும், ஒவ்வொரு ட்ராக்டரிலும் துப்பாக்கி சகிதம், யுத்த களத்திற்குச் செல்லும் பட்டாளம் போல் கிணத்துக் கடவுத் தொகுதிக்கு வந்து கொண்டிருப்பது காவல் துறையினருக்குத் தெரிந்ததன் காரணமாக, திரு. கண்ணப்பன் காப்பாற்றப் பட்டார். இல்லாவிட்டால், அன்றைக்கே திரு. கண்ணப்பன் உயிர் அங்கேயே போயிருக்கும் என்பதனை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1952-லிருந்து ஐந்து பொதுத் தேர்தல்களை நாங்கள் சந்தித்திருக்கிறோம். ஆனால், இந்தத் தேர்தலில் நிராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அடிப்பட்டதுபோல், கொலை செய்யப்பட்டதுபோல், துன்பப்படுத்தப்பட்டது போல், எந்தக் காலத்திலேயும் நடக்க வில்லை என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இருந்தும் ஆனால் கட்சி என்கிற முத்திரையை ஏற்று நாங்கள் அடங்கியிருக்கிறோம் என்றால், அது எங்கள் கட்சியின் பண்பு, அது எங்கள் தலைவர்கள் காட்டும் வழி, தன்மை என்பதைத் தவிர வேறு காரணம் இல்லை. எங்களுக்கும் வலுவான காரங்கள் இருக்கின்றன; துப்பாக்கி எங்களுக்கும் இருக்கிறது, முறையாக அதை உபயோகப்படுத்தப் பயிற்சி பெற்று இருக்கிறோம். ஆனாலும், அந்த முறையில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாததால், அந்த எண்ணங்களைத் தள்ளி வைத்திருக்கிறோம்.

அடுத்து, மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக ஒன்று சொல்லுவேன். இந்த தேசத்திலே, கடந்த ஒரு வாரகாலமாக, இந்தி வெறியார்கள், தங்களுடைய ஆணவத்தை டெல்லியில் காண்பிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். நான் அடக்கமாகச் சொல்லுகிறேன், தமிழகத்திலே, தமிழுக்கு உள்ள அந்தஸ்தை ஒரு அங்குலம் கூட குறைக்கக்கூடிய அளவில் எந்த சக்தியும் அனுமதிக்கப் பட மாட்டாது. எந்த தேசிய சக்தியும் செய்ய முடியாது. எந்தக்

[திரு. மு. சின்னசாமி]

[1971 மார்ச் 26]

கட்சி நினைத்தாலும் அதைச் செய்ய முடியாது. இமயத்திலிருந்து குமரி வரைக்கும் எந்தக் கட்சிக்கும் அந்த வகையில் இடம் இல்லை என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வேறொரு நாட்டை நான் இங்கே சாட்சியாகச் சொல்வதற்கு தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதியைக் கோருகிறேன். அன்றைக்குச் சொன்னோம், மத்தியில் கூட்டாட்சி, மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்று. இன்றைக்கு கிழக்கு பாகிஸ்தானில் என்ன நடக்கிறது? பாகிஸ்தான் தலைவர், எவ்வளவு பொறுப்புணர்ச்சியோடு, வங்க நாட்டு மக்களின் உணர்வுகளை மதித்து, அங்கே மாநில சுயாட்சி அமைக்க சம்மதம் தெரிவித்திருக்கிறார் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நல்ல சகுனத்தோடு, இந்த 1971-ம் ஆண்டு தமிழக சட்டமன்றம் கூடியிருக்கிறது, நாம் இங்கே, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் எடுத்துக்கூறியது போல், நாலு கோடி தமிழ் மக்களின் சார்பாக இந்த மாமன்றத்திலே கூடியிருக்கிறோம் என்றால், அது மத்தியில் கூட்டாட்சி, மாநிலத்தில் சுயாட்சி என்பது எவ்வளவு விரைவில் ஏற்படவேண்டும், அப்படி ஏற்படுவதுதான் நலம், அப்படி ஏற்படுவதன் மூலமாக எவ்வளவு நன்மைகள் வரும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. அப்படி ஏற்படும்போது, மத்திய ஆட்சியிடம் கேட்டுக்கேட்டு, பிச்சை கேட்கிற மாதிரி கேட்கும் அவல நிலைக்கு நாம் வந்திருக்க வேண்டிய நிலை அவசியம் இல்லை என்பது விளங்குகிறது.

ஆகவே, இன்றைக்கு அமைச்சரவை கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை நாம் பார்க்கும்போது, அதை வெளும் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையாக மட்டும் நான் பார்க்க வில்லை. அதிலே நம்முடைய கொள்கையைக் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அடுத்த ஜூன் திங்களில் அது முழுமையாக, இறுதியாக, நிச்சயமாக வரும் என்றும் நம்புகிறோம். அந்த நம்பிக்கை ஏற்படும் வகையில் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விஞ்ஞான யுகத்திற்கு ஒப்ப சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்குவதில் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்றால், அதற்கு விரோதமான சக்திகளை சமுதாயத்திற்கு அப்பால் அகற்றுவதன் மூலமாக சமதர்ம சமுதாயத்தை நாம் ஏற்படுத்துவோம் என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். மன்னிக்க வேண்டும். ஒன்று சொல்வேன். சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நாட்டில் நேற்று வரைக்கும் என்ன நடந்திருந்தாலும், சட்ட பூர்வமாக, அரசியல் மாற்றத்தை, சட்ட பூர்வமாக மாநில சுயாட்சி மாற்றத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு, அரசியல் காழ்ப்பு உணர்ச்சிகள் இல்லாமல், எல்லாக் கட்சியினரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும், அப்படி ஒத்துழைப்புத் தருவதன் மூலமாக, சக்திவாய்ந்த சுயாட்சி, சமதர்ம சமுதாயம், சாதியற்ற சமுதாயம் ஏற்படும். கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலமாக சாதி உணர்ச்சிகள் அதிகம் இல்லாதிருந்த ஒரு நிலையிலே, விரல் விட்டு

1971 மார்ச் 26] [திரு. மு. சின்னசாமி]

எண்ணக்கூடிய ஒரு சிலர், தாங்கள்தான் உயர்வு என்கிற சாதி உணர்வோடு செயல்படும் அளவிற்கு தமிழகத்திலே ஒரு புதிய சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால், நான் பெரியவர்களுக்குச் சொல்லுவேன், மீண்டும் தமிழகத்திலே அந்த விஷத்தை, நஞ்சினைப் பரப்பினால், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக சாதியற்ற சமுதாயம், மத உணர்வு அற்ற புனித சமுதாயம் இருக்கின்ற எங்கள் தாய்த் திருநாட்டில் எங்கிருந்தோ வந்தவர்கள் குடியிருந்து கொண்டு, தேருத் தெருவாக, ஊர் ஊராக அந்த நஞ்சினைக் கக்கும் வேலையைச் செய்தால், எங்கள் சமுதாயம் அவர்களை மன்னிக்காது, இந்த மன்றத்திலே சொல்லுவேன், அரசு மன்னித்தாலும், இன்றைக்கு உள்ள இளைஞர் சமுதாயம், முற்போக்குச் சமுதாயம், பகுத் தறிவுச் சமுதாயம், சுயமரியாதைச் சமுதாயம், நிச்சயமாக மன்னிக்காது, என்று பெரியவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்து, அமைகிறேன், வணக்கம்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Speaker, Sir, I wish to offer a few remarks on the Interim Budget presented by our Hon. Chief Minister. Firstly, I would like to stress the fact that for the past five years since 1967 in every budget speech made on the floor of the House one particular theme has been brought forth namely, that the Government would have shown a better performance but for the unhelpful attitude of the Central Government. Almost every year that has been the stand of this Government. I wonder what prevents the Government from spelling out the policies through high level conferences like Chief Ministers' Conferences that they have had and in which the Prime Minister also had participated. What is it that they have been doing all these years? Why have they not got any support from the Central Government? After all, it is the Central Government that they have supported all along. The present Central Government has been voted to power to a certain extent due to the support given by the Ruling Party.

In the last election they have made propaganda for the present Central Government. Now suddenly they have changed their stand. I fully subscribe to the views expressed by my hon. Friend, Thiru K. M. Subramaniam that we are here to fight for our cause with the Centre. We want a clear-cut policy from the Central Government. When Anna was the Chief Minister of our State, he wanted a clear-cut policy with regard to the devolution of funds. It is the discretionary grant that the Centre have and with that discretionary grant that they want to influence the States for political purposes. They don't bother to heed the words of the Hon. Chief Minister. When the Central Government had to depend on the votes of 25 D.M.K. members, when the ruling party at the Centre had to depend on those votes, even at that time they never bothered to listen to the words of our

[Dr. H. V. Hande]

[1971 மார்ச் 26]

Industries Minister and the words of our previous Finance Minister. In spite of what our Chief Minister wrote, they never did anything. That was the case then when they had to depend on the 25 votes of D.M.K. members. Now, when with their present monolithic huge organisation and massive victory, could we even dream or imagine that they will listen to this Government? Before the general election at least you had some marginal control over the ruling party because of your strength in Parliament. But with their present monolithic strength, they will not bother to listen to you. Actually it will be a cry in the wilderness. What I want to know is, what are your plans with regard to devolution of funds with regard to the money promised for the State Plan. I would not like to waste the time of the House in listing out other things since they are in the printed list. I want a clear and categorical answer from the Hon. Chief Minister in his reply as to what are the exact steps he is proposing to take if his words are not listened to.

For one thing, I am quite pessimistic. I am not quite certain that they would bother to listen to us. What are the steps which this Government are going to take? Let us have a clear-cut policy. Let us not have the same song. This song has been there for the last five years. I would not like that to be repeated.

With regard to price rise, in 1962 I distinctly remember (the hon. Member sitting on my side here now was a Minister at that time) there was விசுவாசிப் போராட்டம் Congress Party was in power then in the Centre and here. The people who led the போராட்டம் went to the Collector's office and conducted மறியல் saying that Government failed to control prices. My submission is at that time they did not mention clearly that this had to be done by Central Government. I know this had to be checked by the combined efforts of State and Central Government. I am not so bad in knowledge of economic laws to say that this could be done entirely by State Government. The State and Centre have to sit together and co-operate. My submission is for the last five years, the same thing is continuing. Prices are increasing and responsibility has been on the Central Government. Our theory has been quite clear. The only method by which you can control this by increased production. There can be no difference of opinion on that. Increased production alone can check rise in prices. What are the steps taken in that direction? I want an answer. Government are saying that prices have been increasing. This is a thing that has been known for the past five years. I am asking a plain question. What are the steps taken by this Government to make the Central Government understand that they are also responsible for the rise in prices and that they have a share in this. Has this been done?

If you had done this and if they did not co-operate. . .

1971 மார்ச் 26]

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Will the hon. Member explain to us about the action taken by other States also?

DR. H. V. HANDE: The hon. Member has not followed my point fully. We all know that this is a Centre-State problem. I have given a solution. This can be solved only by increased production. The Central Government is there now with a monolithic organisation, with a huge majority. I mentioned before whether they would listen to the views of States. Probably the hon. Member did not hear the first portion of my speech.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: உற்பத்தியைப் பெருக்கித் தான் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த நான்கு ஆண்டு காலமாக இந்த அரசு பொறுப்பேற்று நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் மனசாட்சியைத் தொட்டுச் சொல்லட்டும். உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோமா இல்லையா என்பதற்குத் தெளிவான பதிலை அவரிடத்தில் எதிர்பார்க்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: I would like the Hon. Minister for Food to appreciate this fact. It is not a question of my saying that food production has not increased. I never said anything like that. What I was referring was the law of "Supply and Demand". That particular fact had to be gone into.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: உற்பத்தியைப் பற்றி மட்டும் தான் தாங்கள் பேசி வந்தீர்கள். எந்த அளவுக்கு நாட்டில் செலவு இருக்கிறது என்பதுபற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. உற்பத்திப் பெருக்கம் என்று சொன்னீர்கள். உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் இந்த அரசாங்கம் வெற்றி கண்டிருக்கிறதா இல்லையா என்ற கேள்விக்கு ஒரு பதிலைத்தான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: தேவைப்படுகிற அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகவில்லையென்றால் அரசாங்கம் தோல்வி அடைந்து என்பதில் சந்தேகமோ ஐயப்பாடோ இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தேவையான அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகவில்லை யென்று குறிப்பிடுகிறீர்கள். தேவையான அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கி, தமிழ்நாட்டுக்குப் போதுமான அளவிற்குமேல் உள்ள அதிகமான அரிசியை வெளிமாநிலங்களுக்கு அனுப்புகிற அளவுக்கு வளர்த்திருக்கிறோம். இது தேவைக்குக் குறைவு என்று கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கருதுவார்களே யானால் நான் உள்படியே அவர்களுக்குப் புள்ளிவிவரம் தெரிய வில்லை என்பதற்காக வருந்துகிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அரிசியைப்பற்றி மட்டும் சொல்லுகிறார். நான் சொன்னது

[Dr. H. V. Hande]

[1971 மார்ச் 26]

Let me complete my point. I was referring to rise in price of not only rice, but also of dhall, tamarind, etc. Probably he was obsessed that I was referring only to rice. I was referring to the rise in prices in general. He must appreciate my point. In his excitement he has not done so. He must agree with me. Only by increased production can this be solved. If we do not control prices, it will lead to dangerous results. It is not as if I was referring only to food. I was referring to the issue in general. This fact had been made known by economic experts. Control of prices cannot be done by States alone. I fully agree with that. This has been pointed out by other States also. But you cannot forget the fact that prices have been rising all these years. If a particular family could pull on with Rs. 100 two years back, it requires Rs. 130 or Rs. 140 now. That is a thing that is known to everybody. It cannot be denied. I was not referring to food alone but increase in prices of all other things. The sum total of all these is general increase in prices and that has been clearly stated by the Hon. Chief Minister. He has admitted the increase in prices. I appreciate it. What does it mean? Obviously it means that production had gone down. Probably the Food Minister is expressing something different.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: முதலமைச்சர் கருத்துக்கு மாறுபட்ட கருத்து சொல்லுவதாக கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தவறுதலாகப் பேசுகிறார்கள். மாறுபட்ட கருத்து குறிப்பிடவில்லை. நீங்கள் பேசும்பொழுது கடந்த நான்கு ஆண்டுகாலத்தில் உணவு உற்பத்தியில் என்ன செய்தீர்கள், உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு என்ன செய்தீர்கள் என்று சொன்னீர்கள். உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் நான்கு ஆண்டுகாலத்தில் வெற்றி கண்டு இருக்கிறோமா இல்லையா என்று நான் கேட்டேன். 1967-க்குப் பிறகு 1971 வரையில் உற்பத்திப் பெருக்கம் ஆகியிருக்கிறதா இல்லையா? நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறோமா இல்லையா? அதைத்தான் கேட்டேன். விடைவாசி எறியிருப்பது என்பது வேறு விவகாரம்.

DR. H. V. HANDE: The Hon. Minister for Food seems to be obsessed with the impression that I had been talking only about food. I have been talking on the general increase in prices of all commodities including food. There is a clear declaration by the Hon. Chief Minister that prices have been rising. That is the point. It is not as if that the Hon. Minister for Food could say, I have done my job well and I am not concerned with other things.' The Hon. Chief Minister has made a statement admitting general increase in prices. It looks as though the Hon. Food Minister is now expressing a different view. What I was referring to was the general rise in prices of all commodities, which the Hon. Chief Minister also had admitted. It is a fact that prices have risen and the reason for increase in prices is because of lack of production commensurate with demand. There is no point in

1971 மார்ச் 26]

[Dr. H. V. Hande]

denying that. Take for instance bicycles. We have increased bicycle production by 20 per cent. But still the demand had gone up by 25 per cent. Until the demand is met by increased production, price will definitely go up. In fact it has gone up in the case of bicycle because production had not kept pace with demand. It is the same case with regard to dhal, ghee, oil, etc. The sum-total of all these—I am quite sure the Hon. Chief Minister cannot deny—is that there has been reduction in supply. It is not commensurate with the demand. That is cause No. 1 for increase in prices. That has been clearly laid down in the speech of our distinguished Chief Minister. The responsibility for this lies partially or wholly with Central Government. Has this Government a clear-cut policy to arrest the rise in prices? Have they protested to the Central Government? (Interruption). The Hon. Minister for Food should know that I am talking of price rise in general. I am on law of supply and demand. I am quite correct. You cannot correct me. You have to correct yourself by agreeing with me.

Now I would like the Hon. Chief Minister to make a clear-cut statement with regard to the steps he is going to take if the Central Government do not come forward and evolve a policy . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: விலைவாசி விஷயம், அதைப் போலவே நிதி ஒதுக்கம் போன்றவற்றில் நாம் சொல்வதை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், முதலமைச்சர் என்ன செய்யப் போகிறார் என்ற கேள்வியை மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதைவிட, 'என்ன செய்ய வேண்டும்' என்ற ஆக்க பூர்வமான யோசனையைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: There is a simple method. According to democratic principles when the voters do not agree to a particular policy of the Government, they vote them out. Here we have agreed with the Government and we have supported them. Therefore, I would like to know whether you are going to support the Central Government or you are going to withdraw your support to them. We would like to have a categorical reply for that.

Then I come to the law and order situation. My distinguished friend from Erode made a very daring speech. He has sated that he has been trained in fire-arms also his friends. His statement would definitely give a fright to the persons concerned and it implied that they should be very careful because he is an expert in fire-arms. . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அங்கத்தினர்கள் யாரையும் மிரட்ட முடியாது. ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும், துப்பாக்கி பழகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுது தவறுகும்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1971 மார்ச் 26]

Let not the hon Member make an insinuation.

DR. H. V. HANDE : What is the insinuation? It is not at all an insinuation. There is the Chief Minister to protect the House and its Members . . .

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : I have also got equal right and the hon. Member should not deny it to me.

DR. H. V. HANDE : The Hon. Minister can interrupt me like this but the hon. Member has stated that he has been trained in fire-arms. It means that he is trained in fire-arms but still he is not using it. That is not an insinuation. I just quoted what he has stated. If that has upset the Hon. Minister for food, I am helpless.

(Mr. Deputy Speaker was in the Chair.)

Now elections are over and with regard to law and order I am confident that the Hon. Minister means business and I have great regard for him. He is quite clear about it and I have no complaint against him. What has happened at the lower level? As the Hon. Chief Minister was once a Deputy Leader of the Opposition, he knew what would happen at the lower level. Whenever the Chief Minister calls for a report from the Police Department, the Inspector-General of Police or some other officials would be supplied with information by the D.M.K. people which would put the Opposition on the wrong foot. Unfortunately we are a minority and the Police do not care for them. During the election time I spent many a sleepless night. For instance, at 12 mid-night I got a phone call that my supporters were attacked. As a doctor for the last so many years I would have to attend to the calls of anybody who knocks at my door and I immediately open it. My point in referring to it is that during the election time the Police officials liked to get a good certificate from the local D.M.K. partymen rather than from the Chief Minister. So, I would request the Hon. Chief Minister to make a statement that he would take disciplinary action against his party Members who indulged in violent activities against other party members. In this connection, I want to point out that our boys have been beaten and they had been in the police-lock-up for long hours without holding a proper enquiry. This has happened because of the complaint made by some persons who are not D.M.K. men but supporters of the 7-party alliance. I do not want to go into other details.

Now I come to the election day. In the Veterinary College there were two polling booths. 100 students of the Veterinary College had to go to another polling booth and that fact was not known till 9-30 a.m. on that day and by the time that they went to that polling booth to exercise their franchise, they found to their dismay that some other persons had cast votes in their

1971 மார்ச் 26]

[Dr. H. V. Hande]

names. That had infuriated those students. I do not know how those persons had got the information that the names of those students were in that polling booth. That incident had developed into a verbal war between them and the sub-warden had to close down the institution. Now before the opening of the College—it is likely to be opened today—the College authorities have insisted on two conditions. One is that they must apologise for what they have done. Another is that they will not hereafter involve themselves in politics. “இனிமேல் நான் அரசியலில் ஈடுபட மாட்டேன்” A few days ago in the Children's Theatre பாராட்டுக் கூட்டம் was held and the students felicitated the Chief Minister on his re-election and they were happy about it. Similarly the other students would have been happy if their leaders had been re-elected.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களிடத்திலிருந்து உள்ளபடியே ஒரு நல்ல யோசனை வரும், நல்ல கருத்துக்கள் வரும் என்று எதிர்பார்த்தேன். உறுப்பினர் அவர்கள் வெடர்னரி கல்லூரி பற்றிச் சொன்னார்கள். அதுபற்றி காலையிலேயே என்னிடத்தில் விவாதித்திருக்கிறார்கள். அப்போதும் நான் சொன்னேன். அந்தக் கல்லூரியைப் பொறுத்த வரையில் ‘அரசியலில் ஈடுபட மாட்டோம்’ என்று இரண்டு தரப்பிலுள்ள மாணவர்களிடத்திலிருந்தும் எழுதி வாங்குவதற்குத் தான் கல்லூரி முதல்வர் அவர்கள் முயன்று இருக்கிறார். அதுவும் தேவையில்லையென்று, மாணவர்களுடைய கருத்துக்களுக்கு விட்டுக் கொடுத்து, கல்லூரி ஒழுங்காக நடைபெற ஆவன செய்வோம் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களிடத்தில் சொன்ன பிறகும், அந்தக் கருத்து இம் மன்றத்திற்கு வருவது நல்லதல்ல, முறையல்ல என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : I am very grateful to the Hon. Chief Minister for his assurance given on the floor of the House. I want the students to be united. I want them to study and prosecute their studies so that they can become veterinary doctors. But I am very glad that the Hon. Chief Minister has given a very gracious assurance. Before summing up, I request all of you to remember that we are having one of the finest States in the whole of the country. There can be no two opinions on that. As far as I am concerned I can assure the Hon. Chief Minister that I will give him the maximum co-operation with regard to bringing in of a classless and casteless society. I am one of those whose entire life has been dedicated for that purpose, all these 25 years it is directed towards that goal. My friends know that. As far as I am concerned you can take it that I will be with you. Let us unite together and let by gones be by gones. Let us forget especially the bickerings which had taken place before.

[1971 மார்ச் 26]

* திரு. எம். செல்வராஜ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அரசின் முதல்வர்—கலைஞர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற இந்த இரண்டாவது இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர் திரு. ஹாண்டே அவர்கள் விலைவாசி பற்றி எல்லாம் சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அமைந்ததற்குப் பிறகு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக ஆனதும், விலை வசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு சென்னை யிலும்—சென்னை சுற்றுப் பகுதியிலும், கோவை மாநகரம்—அதன் சுற்றுப்புறப் பகுதியிலும் ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை அமுலாக்கினார்கள். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகவே ரூபாய்க்கு ஒரு படி என்கிற திட்டம் முதன்முறையாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கையாகும். அதன் காரணமாக அரிசி விலை கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. இன்றைக்கும் சென்னையிலும், மற்ற இடங்களிலும் ஒரு படி அரிசி ரூ. 1.30, ரூ. 1.40 என்பதாக வீதியில் கூலி விற்பனையைக் கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

அதுமாதிரி அல்லாமல், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகுதான், உணவு உற்பத்திக்காக பற்பல திட்டங்களைத் தீட்டி உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பதை திரு. ஹாண்டே அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இவர்கள் அன்றைய தினமே ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தையே எதிர்த்தார்கள். இன்றைக்கும் எதிர்க்கிறார்கள். அரசு செய்கிற நல்ல காரியங்களை ஏற்றுக் கொள்ளாது தவறான பிரச்சாரம் செய்வதன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு சட்டமன்றத்தில் அவர்கள் எண்ணிக்கை குறைந்ததேயாகும். 1957-இல் சட்டமன்றத்தில் நாங்கள் 15 பேர்களாக இருந்தோம். அவர்கள்—தாங்கிரசு—138, 140 ஆக இருந்தார்கள். 1962-இல் நாங்கள் 50 ஆகப் பெருகி வந்தோம். அவர்கள் 135 ஆக மாறினார்கள். 1967-இல் நாங்கள் 138 ஆக உயர்ந்தோம். அவர்கள் 50 ஆக இருந்தார்கள். 1971 இல் நடந்த இந்தத் தேர்தலில் அவர்கள் நாங்கள் முன்பு 1957-இல் இருந்த எண்ணிக்கை 15-ஐ அடைந்திருக்கிறார்கள். இப்படியே அவர்கள், அரசு செய்கிற நல்ல காரியங்களை எல்லாம் மறைத்து மக்கள் மத்தியில் பிரச்சாரம் செய்து வருவார்களோயானால், 1976-இல் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு வருவார்கள் என்பதைச் சொல்லாமல் உங்களுக்கே விட்டுவிடுகிறேன்.

அரசு செய்கிற நல்ல காரியங்களை எடுத்துச் சொல்ல நயக்கம் எதற்காக? சுதந்திராக் கட்சி ஆளுகிற ஒரிசா மாநிலத்திலேயே விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது போயிருக்கிறது. அதன் காரணமாகத்தான் அங்கே சுதந்திராக் கட்சி அரசையே தூக்கி எறிந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை அங்கே உருவாகியிருக்கிறது.

1971 மார்ச் 26] [திரு. எம். செல்வராஜ்]

இப்போது நடந்து முடிந்த தேர்தலில் மக்கள் பெருவாரியாக இந்த அரசுக்கு ஆதரவு அளித்திருக்கிறார்கள் என்றால், காரணம் என்ன? மாண்புமிகு திரு. ப. உ. ச. அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், இந்த அரசு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறது. ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பேயே கட்டுப்பாடுகளை எல்லாம்—உணவு தானியப் போக்குவரத்திற்கு இருந்ததை எடுத்திருக்கிறது. மக்கள் இந்த அரசை வாழ்த்துகிறார்கள், ஆதரிக்கிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் இருக்கிற—இருக்க வேண்டிய உறவுமுறைகளைப்பற்றி ஆராய்வதற்காக முன்பே ஒரு மகாநாட்டை முதல்வர் அவர்கள் கூட்டினார்கள். மாநில அரசுகள் மத்திய அரசினால் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. அதுவும் தமிழகம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற உண்மையை நமது முதல்வர் அவர்கள் நன்றாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தின் வருவாயைப் பெருக்க இந்த மன்றத்தில் உள்ள அத்தனை பேர்களும் இந்த அரசுக்கு உறுதுணையாக இருந்தாக வேண்டும்.

இப்போது இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையில் நமக்குப் பற்றாக்குறை எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பற்றாக்குறை எப்படி ஏற்பட்டது என்பதைப் பார்க்கிறபோது ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க நீர்ப்பாசன வசதி அளித்தல், மின் இணைப்புக் கொடுத்தல், ரோடுகள் அமைப்பது, கிணறுகள் வெட்டுவது போன்ற பல்வேறு திட்டங்கள்—நிலவள வங்கிகளின் மூலமாக நாட்டுமக்களுக்குக் கடன்கள் தந்து உதவுவது போன்றவற்றினால் மட்டும் ஏற்பட்டுள்ள பற்றாக்குறை—தமிழகத்தின் அரசு ஊழியர்கள் 6 லட்சம் பேர்கள் நன்மைபெறத் தக்க வகையில் ஊதிய அமைப்பை மாற்றி அமைத்திருப்பது போன்றவற்றினால் இந்தப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நமது முதல்வர் அவர்கள் நன்றாக எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

இந்தப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிக்க மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு உதவியாக வேண்டும். நம்முடைய மாநிலம் மட்டுமல்ல—எல்லா மாநிலங்களுமே இன்றைக்கு மாநில அரசுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்று கோருவதில் ஒருமித்த குரல் எழுப்புகின்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவை எல்லாம் மீண்டும் மீண்டும் பேச வேண்டியவையாகவேதான் இருக்கின்றன.

கலைஞர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் பல கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். தேர்தலின் காரணமாக பலவித அசம்பாவிதம் நடைபெற்றதாகப் பலர் பேசினார்கள். ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நடைபெற்று முடிந்த தேர்தலில் எல்லா விதமான பலாக்காரத்தையும் எந்த அளவுக்கு மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம் பல பகுதிகளில் செய்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. எம். செல்வராஜ்]

[1971 மார்ச் 26]

எங்கள் வட்டாரத்தில் கூட என்ன செய்தார்கள் என்று சொல்ல முடியும். தென்னாற்காடு மாவட்டம் சங்கராபுரம் தொகுதி உறுப்பினர் இங்கே இருக்கிறார். அவர் இங்கே வந்த பிறகு கூட அங்கே கடைகள் எல்லாம் சூறையாடப்பட்டிருக்கின்றன. தேர்தலில் மக்கள் அளித்த தீர்ப்பை ஏற்று—தோல்வியை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் வன்முறையில் ஈடுபட்டு வருவதை நினைத்துதான் திரு. சின்னசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நமது முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல வன்முறை எந்தப் பக்கத்திலிருந்து வந்தாலும் கட்டாயமாக இந்த அரசு அதை அடக்க நடவடிக்கை எடுக்கும். அப்படி எடுக்க வேண்டும் என்றும் உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் நாம் நாட்டு மக்களுக்கு அமைதியான ஆட்சியை அளிக்க உத்தரவாதமாக இருக்கும். தேர்தலில் இந்த அரசுக்கு ஏராளமான வாக்கை மக்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த அரசிடம் ஏராளமாகவும் எதிர் பார்க்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணத்தை ஈடேற்றவும் இந்த அரசு தக்க முறையில் செயல்பட்டாக வேண்டும். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தின் பல பகுதிகள் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கின்றன. பல கிராமங்கள் இன்னும் முன்னேற்றம் அடையாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்த மாவட்டத்தின் பிற்போக்கு நிலையைக் கருத்தில்கொண்டு அதற்கு அதிகமான நிதி ஒதுக்கி நல்ல பல காரியங்களை அங்கே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் காண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சபையிலே சமர்ப்பித்திருக்கின்ற நிதிநிலை அறிக்கைபற்றி என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்னால் நடந்து முடிந்த தேர்தல் முடிவுகளைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். யாரையும் குறைத்துச் சொல்வதற்காகவோ அல்லது யாரையும் பழித்துச் சொல்வதற்காகவோ இதனை நான் குறிப்பிடவில்லை. தேர்தல் முடிவுகளிலிருந்து சில படிப்பினைகளை எல்லோருமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தோடு நான் இவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நடந்து முடிந்த தேர்தல்களிலே தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் முற்போக்குக் கூட்டணியானது மிகப் பெரும்பான்மை யான இடங்களைப் பெற்றிருக்கிறது. முற்போக்குக் கூட்டணியை எதிர்த்தவர்கள் மிகச் சிறிய கட்சியினராக மாறியிருக்கிறார்கள். அந்த அணியிலே போட்டியிட்டவர்களை நான் குறைத்து மதிப்பிட மாட்டேன்.

தோற்றுவிட்டவர்களை கனம் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள்—நோயுற்று படுத்திருப்பவர்களை சாட்டையாலே அடிக்காதார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அதை ஆமோதிக்கிறேன். சாட்டையால் அடிப்பதற்கு நான் முற்பட வில்லை. ஆனாலும் அவர்கள் என் தோற்றார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் ஒரு காலம் இருந்தது. இந்த நாட்டிலே பணம்

1971 மார்ச் 26] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

படைத்தவர்கள், பரம்பரை ஆதிக்கம் கொண்டவர்கள், ஜாதியின் செல்வாக்குக் கொண்டவர்கள் எப்படியும் தேர்தலிலே வென்று விடலாம் என்ற நிலைமை ஒரு காலத்திலே இருந்தது. 1967-லே அந்த நிலைமை மாறிவிட்டது என்பதை இந்த நாட்டு மக்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். இருந்தபோதிலும் அவர்கள் அந்தப் படிப்பினையை உணர்ந்து இருக்க வேண்டும். பெரியவர்கள், அரசியலிலே முதியவர்கள், வயதிலே முதியவர்கள் அந்தப் படிப்பினையை அன்றே ஏற்றுக்கொண்டு இருக்க வேண்டும். துரதிருஷ்ட வசமாக ஏற்றுக்கொள்ளாததாலே 1971-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலிலே அதனையே நம்பினார்கள், நம்பியவர்கள் தோற்றார்கள்.

இந்தத் தேர்தலிலே சரியாக நாடு இரண்டாகப் பிரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற ஏழை எளியவர்களாக இருக்கின்றவர்கள், நடுத்தர மக்களாக இருக்கின்றவர்கள், ஏழ்மையிலே இருக்கின்றவர்கள், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே அமிழ்ந்து கிடக்கின்றவர்கள் தங்களுடைய குரலை ஒங்கி இந்தத் தேர்தலிலே ஒலித்திருக்கிறார்கள். தங்களுக்குத்தான் சக்தி இருக்கிறது, தங்களுக்குத்தான் நல்லாழ்வு அமைய வேண்டும் என்பதை மறைவிலிருந்து முனு முனுக்காமல் தேர்தல் முடிவுகளின் மூலம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய பாடம்.

முற்போக்குக் கூட்டணியை எதிர்த்த நண்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்—ஆத்திரப்பாடாதீர்கள், பாடத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். இந்த நாட்டிலே மிகப் பெரும்பான்மையான நிலையில் உள்ள ஏழைகளின் பக்கத்தில் நில்லுங்கள், ராஜாக்களுக்கு ஆதரவாக நிற்காதீர்கள், முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக நிற்காதீர்கள், பெரும் பணக்காரர்களுக்கு ஆதரவாக நிற்காதீர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேர்தலிலே வன்முறைகள் நடந்ததாகச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது நடப்பதாகவும் சொன்னார்கள். நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன், என்னுடைய தொகுதியிலும் வன்முறையைப் பயன்படுத்தினார்கள். சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் நண்பர்கள் எங்களுடைய பிரச்சாரத் தட்டிகளைத் திருடக்கூடச் செய்தார்கள். வன்முறைகள் எந்தப் பகுதியில் நடந்தாலும் அது தவிர்க்கப் பட வேண்டும். தேர்தல் நடந்து முடிந்துவிட்டது. தேர்தல் முடிவுகள் கொடுத்திருக்கின்ற படிப்பினைகளை எடுத்துக்கொண்டு செயல்பட வேண்டும். தேர்தலிலே ஏதோ மாயம் நடந்துவிட்டதாகவும், வாக்குச் சீட்டுக்களைத் தவறாக அச்சடித்து விட்டதாகவும் வன்முறைகள் தோன்றிவிட்டதாகவும் சொல்லாமல் தேர்தல் முடிவுகளை ஏற்றுக்கொண்டு சாதாரண மக்களின் பக்கம் நில்லுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தேர்தலில் வாக்காளர் பட்டியல்கள் மிகவும் குறைபாடு உடையனவாக இருந்தன என்பதைச் சொல்லித்தான் தீர வேண்டும். ஒரு கட்சியினர் மட்டும் பாதகமடையவில்லை, இந்த

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1971 மார்ச் 26]

மாநிலத்திலே முற்போக்குக் கூட்டணிதான் அதிகமாக இதனால் பாதகமடைந்திருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் நான்காயிரம், ஐந்தாயிரம் பேர்கள் என்னை ஆதரிக்க வேண்டியவர்கள், நிச்சயமாக எனக்கு ஆதரவு கொடுக்கின்றவர்கள் பெயர்கள் காணப்படவில்லை. அதேமாதிரி ஊராட்சித் தேர்தலிலே வாக்களித்தவர்கள் 200 பேர்கள், 250 பேர்கள் என்ற கணக்கில் பகுதிக்குப் பகுதி அடிப்பட்டுப் போயிருக்கின்றன. நமது மாநில அரசு இதைப்பற்றி தேர்தல் கமிஷனுக்கு எடுத்துச் சொல்லித் திருத்த வேண்டிய குறையாக இருக்கிறது. மாநில அரசு தன்னுடைய தனிப்பட்ட அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அப்படிப்பட்ட குறைகளை அகற்ற வேண்டும். வாக்களிக்கும் உரிமை அரசியல் சட்டத்தினால் 21 வயதான அத்தனை பேர்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிற புனிதமான உரிமையாகும். வாக்காளர் பட்டியலைத் தயாரிக்கின்ற பணியாளர்கள், அலுவலர்கள் இவர்களுடைய உற்சாகம், சுறுசுறுப்பு, கவனம், அக்கறை இவற்றின் குறைவின் காரணமாக அரசியல் சட்டம் தந்திருக்கின்ற உரிமை ஒன்றும் இல்லாதுபோல் ஆகிவிடும். இது நீங்கும் முறையில் அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆண்டுக்கொரு முறை வாக்காளர் பட்டியல் திருத்தப்பட வேண்டும். தேர்தல் வரும்பொழுதுதான் அவசர அவசரமாகத் திருத்தப்படுகின்றது. இந்த நிலைமை மாறி ஆண்டுக்கொரு முறை திருத்தப்பட வேண்டும், அதோடு பெயர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்காகத் தாக்கூடிய காலத்தை மூன்று மாதங்கள் என்று அவகாசம் தரவேண்டும். இந்த முறையிலே தேர்தல் கமிஷனுக்கு நம்முடைய அரசு நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டும்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அவசரமாகத் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜூன் மாதத்திலே இறுதி அறிக்கை வரவிருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், “விஞ்ஞான யுகத்திற்கு ஏற்ற சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க நாங்கள் ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டுள்ளோம்” என்று ஜூன் திங்களிலே வருகின்ற அறிக்கையிலே அதற்கேற்றவாறு திட்டங்கள் வரும் என்று நம்புகிறேன். இருந்தபோதிலும் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புவேன்.

இந்தத் தேர்தலிலே மக்கள் இந்த அரசின்மீது நம்பிக்கை வைத்து வாக்களித்திருக்கிறார்கள். நாம் படுகின்ற இன்னல்களுக்கு எல்லாம் இந்த அரசு தீர்வு காணும் என்ற நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கேற்றவாறு செயல்பட வேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் இதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள், “நம்மை நெருக்கி வரும் வேலையின்மை, மக்கட்தொகைப் பெருக்கம், நிதிப் பற்றாக்குறை முதலிய சிக்கல்களைத் துடைத்து அவற்றை அறவே போக்கும் வகையில் நீண்டகாலத் திட்டம் ஒன்றைத் தீட்ட அரசு முடிவு செய்துள்ளது” என்று. அதை செய்வதுடன் வளர்ச்சி ஏற்படும்பொழுது அந்த வளர்ச்சியிலே ஒரு போக்கு காண்ப்

1971 மார்ச் 26] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

படுகிறது. வளர்ச்சித் திட்டத்தின் பயன் மேல் மட்டத்தில் இருக்கிறவர்கள், நடு மட்டத்தில் இருக்கிறவர்கள் இவர்கள்தான் நுகருகின்ற முறையில் அமைந்துவிடுகிறதே தவிர கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர்கள் நுகரக்கூடிய நிலைமை இல்லை. வளர்ச்சித் திட்டத்தின் பயன் கீழ் மட்டத்தில் இருக்கின்றவர்களுக்கு மிகுதியாகக் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் ஏற்றத் தாழ்வுகள் குறைக்கப்படுகின்ற வகையில் அமைந்திட வேண்டும்.

அந்தத் திட்டங்களின் பெரும்பயன் கிராமப்புறங்களுக்கு வந்தாக வேண்டும். ஏற்றத்தாழ்வுகளிலே, மனிதனுக்கு மனிதன் ஏற்றத்தாழ்வு இருப்பதுபோல், நகரப்புறங்களுக்கும் கிராமப் புறங்களுக்கும், வசதிகளிலே, வாய்ப்புகளிலே, கவனத்திலே, ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருந்துக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. கிராமப் புறங்களுக்கு அதிகக் கவனம் செலுத்திட வேண்டும். கிராமப் புறங்களிலே வேலை வாய்ப்புப் பெருகிட வேண்டும். அதற்காக சிறு குடிசைத் தொழில்கள், சிறு சிறு தொழில்கள் அதிகமாக அமைந்திட ஊக்கம் தந்திட வேண்டும். பெரும் நகரங்களிலே தொழில் வல்லுநர்கள் அரசாங்க உதவியில்லாமலேயே தங்கள் தொழில்களைக் காத்துக் கொள்ள முடியும். ஆனால் கிராமப்புறங்களிலே உள்ளவர்கள் அரசாங்க உதவி பெரிதும் இருந்தால்தான் தொழில் நடத்தி வாழ்விலே வளம் காண முடியும். அரசினுடைய கவனம் அவர்களைக் கைதுக்கி விடுகின்றதிலே ஏற்கனவே இருக்கிறது, இன்னும் அதிகப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப்புறங்களிலே குடிநீர் வசதி மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. என்னுடைய கோவை மாவட்டத்திலே வழக்கமாகவே மழைத் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாகக் குடிநீர் இல்லாமல் மிகவும் மக்கள் துன்பப்படுகிறார்கள். ஒரு குடும் 10 காசுக்கு வாங்கக்கூடிய நிலைமை இப்பொழுதே மார்ச் மாதத்திலேயே வந்து விட்டது. இனி மே, ஜூன் மாதங்களில் நிலைமை என்னவாகும் என்று எண்ணிப் பார்க்க முடியவில்லை. இந்த நிலைமை எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது. எனவே, கிராமப்புற குடிநீர் வசதிக்கு முதலிடம் அளித்து அதற்கேற்ற திட்டம் வகுத்திட வேண்டும்.

அடுத்து, பாசன வசதி. இதிலேயும் என்னுடைய மாவட்டம் பின் தங்கியிருக்கிறது. இந்த மாவட்டத்தில் பாசன வசதிக்காக அதிகப்படியான கவனம் சலுத்த வேண்டும். குறிப்பாக பாண்டியாறு புன்னம்புழா திட்டம் பற்றி ஏற்கனவே மாநில அரசு அனுதாபத்தோடு நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறது. இதுபற்றி கேரள அரசோடு முதலமைச்சர்கள் மட்டத்திலே பேச்சுவார்த்தை நடத்தி இதிலே வெற்றி காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) என்னுடைய பேச்சு கன்னி உரையானதிலே இன்னும் கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனவே, அங்கே அமைந்

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்] [1971 மார்ச் 26]

திருக்கும் அரசும் முற்போக்குக் கூட்டணி அரசாகவே அமைந்திருப்பதாலே எளிதாக அதை நடத்த முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிட விரும்புவேன். தமிழகத்திலே ஏறத்தாழ 25 பஞ்சாலைகள் மூடப்பட்டன. அவற்றிலே பல திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்னுடைய மாவட்டத்திலே 4 ஆலைகள் தமிழக அரசு முயற்சியால் பஞ்சாலை கார்ப்பொரேஷன் எடுத்து திறந்து இருக்கிறது. அதற்குப் பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கும் அதே நேரத்திலே இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்னும் சில ஆலைகள் திறக்கப்படாமலேயே இருக்கின்றன. அதனால், ஆராயிரம், ஏழாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலையற்று வாடுகிறார்கள். அந்த ஆலைகளை உடனடியாகத் திறந்திடுவதற்கு பஞ்சாலைக் கார்ப்பொரேஷன் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

அடுத்து, இன்னொன்றைக் குறிப்பிடுவேன், முதலமைச்சரவர்கள் உரையிலே ஒரு வாசகம் வருகிறது. 'தேசிய அளவில், ஊதியம்—ஆதாயம்—விலைவாசி இவை மூன்றும் இணைந்த ஒரு கொள்கையை உருவாக்க வேண்டிய தேவையை அண்மையில் நமது ஆளுநர் அவர்கள் தம்முடைய பேருரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அக் கருத்தை நானும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்' என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதன் பொருள் என்னவென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஊதியங்களைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், வேஜ் ஃப்ரீஸ் என்று சொல்லக்கூடிய கொள்கையில், பெருமுதலாளிகள், அவர்களுக்கு ஆதரவாக உள்ளவர்கள் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பொருளில் இருக்காது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. ஒருவேளை அந்தப் பொருளில் இருந்தால் நிச்சயமாக அது கூடாது, அதனைத் தொழிலாளர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். ஏனென்றால் ஊதியங்கள் உயர்த்தப்பட வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய இலட்சக்கணக்கானவர்கள் இருக்கும் நேரத்திலே வேஜ் ஃப்ரீஸ் என்பது வரக் கூடாது. எனவே, அந்தப் பொருளில் இருக்காது என்று நம்புகிறேன். ஒருவேளை அந்தப் பொருள் இருந்தால் அந்த எண்ணத்தை அரசு விட்டுவிட வேண்டுமென்று பணிவோடு வேண்டிக்கொண்டு ஒரேவொரு வார்த்தை சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

முதலமைச்சரவர்கள் உரையிலே, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நிதி உதவி அதிகமாகக் கிடைக்க வேண்டுமென்று சிறந்த சான்றுகளோடு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த முயற்சிக்கு நிச்சயமாக பிரஜா சோஷலிஸ்ட் கட்சி, அரசுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்வேன். ஏனென்றால் வெகு காலமாக நாங்கள் வலியுறுத்தி வரும் கொள்கை, மத்திய சர்க்காருக்கும் மாநில சர்க்காருக்கும் இருக்கும் உறவுநிலை குறித்து மறுபரிசீலனை செய்தாக வேண்டும் என்பது. அரசியல் உறவு மட்டுமல்ல, பாருளாதார, நிதி ஒதுக்கீடு கூட. நாடு

1971 மார்ச் 26] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

முழுவதும் ஒரே கட்சி ஆட்சி என்ற நிலைமை மாறிவிட்டது. எனவே அரசியல் உறவு மட்டுமல்ல, மற்ற நிதி உறவு பற்றியும் மறு பரிசீலனை செய்து கொள்கைகளை வகுக்க வேண்டும். அந்த முறையிலே எங்கள் முழு ஆதரவும், ஒத்துழைப்பும் இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1971-72-ம் ஆண்டிற்கான இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்தபொழுது கனம் முதலமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். 35 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை என்று. இதைச் சரிக்கட்டியாக, வேண்டுமென்றால் ஜன் மாதத்திலே வரவிருக்கும் முழு நிதிநிலை அறிக்கையிலே 35 கோடி ரூபாய்க்கு இவர்கள் வரி போடத் தயாராகிவிட்டார்கள் என்று மக்களை உஷார்படுத்துவது மாதிரியிருக்கிறது. வரியைக் குறைப்போம் வசதியைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்ன கட்சி யினர், 35 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போடத் தயாராயிருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பது என்றால் எப்போன்றவர் களுக்கு உண்மையிலேயே வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தேர்தலில் மகத்தான வெற்றி பெற்றிருக்கும் முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மகிழ்ச்சி தெரிவிக்கிறார்கள். அது நியாயமும் கூட. அதற்குக் காரணம், எதிர்க் கட்சியே இல்லாத அளவிற்கு அமைத்துக் கொண்டதற்கு உண்மையிலேயே பெருமைப்பட வேண்டும். ஆனால் ஜனநாயகத்திற்கு இது நல்ல ஆரோக்கியத்தைக் காட்டுகிறதா என்றால் அது சந்தேகத்திற் குரியது என்பதைத் தமிழக மக்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வள்ளுவர், “இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன் கெடுப்பா நிலானுங் கெடும்” என்று சொன்னது போல் இடித்துக் கூற எதிர்க் கட்சி இல்லை என்றால், தடியெடுத்தவன் தண்டல்காரன் என்ற நிலையிலே ஆட்சி போகுமே யானால், கடைசியிலே அவர்களுக்குத்தான் ஆபத்தாக முடியுமே தவிர எதிர்க் கட்சிகளுக்கு அல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதைச் சொன்னால் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் ஆத்திரமாக, கோட்டையிலே சந்திப்போம் என்று சொன்னவர்களைக் கோட்டையிலே காணோமே என்று வருந்தினார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றை நான் ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். கோட்டை யாருக்கும் சதம் இல்லை, அப்படிச் சதமாக இருந்தாலும் அது ஜனநாயகம் இல்லை என்பதை ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இன்று ஒரு சிலர் இருக்கலாம். நாளை வேறு சிலர் வந்து அமரலாம் என்பதை ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் கவனத்தில் கொள்வது தான் அழகு, ஜனநாயகப் பண்பு என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1971 மார்ச் 26]

திரு. நா. வீராசாமி : நாங்கள் எப்போதும் கோட்டைக்கு வரவேண்டும், கோட்டைக்கு வரவேண்டும் என்று சொன்னதில்லை. அப்படிச் சொன்னவர்களைக் காணவில்லை என்பதுதானே தவிர, எங்களுக்கும் தெரியும் இது சாசுவதம் அல்ல என்று.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : நான் உங்களுக்கு ஞாபகப் படுத்த வேண்டுமென்பதற்காகச் சொன்னேனெயொழிய, சதமாக இருக்க மக்கள் ஓட்டுப் போட்டால் தாராளமாக இருக்கலாம். எனவே அந்த அச்சம் தேவையில்லை, அச்சமில்லாமல் அங்கத்தினராக இருக்கலாம்.

அடுத்தபடியாக, தேர்தலை நடத்துவதற்கு 166 இலட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டில் ஏறத்தாழ நான்கு பொதுத் தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டு விட்டன. இப்பொழுது ஐந்தாவது இடைக்காலத் தேர்தல் நடந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்தத் தேர்தல் அமைதியாக நடத்தப்பட்டதா என்பதை தமிழக மக்கள் நன்றாகப் புரிந்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு அராஜகமும், அச்சுறுத்தலும் வேறு எந்தப் பொதுத் தேர்தலிலும் இருந்தது இல்லை என்பதை என்னுடைய சொந்த அனுபவத்திலே சொல்ல முடியும் காரணம் நான் ஒரு பொதுத் தேர்தல்களிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். இது ஐந்தாவது பொதுத் தேர்தல். பெண் அபேட்சகர் நின்ற இடத்தில்கூட அராஜகம் தலைவிரித்தாடியது. என்னுடைய தொகுதியிலே கூட அராஜகமும் அச்சுறுத்தலும் நடந்தது என்பதை கனம் முதலமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். தேர்தலின்பொழுது இப்படிப் பட்ட அச்சுறுத்தலும் அராஜகமும் நடத்தப்பட்டது என்றாலும் கூட. தேர்தல் முடிந்த பிறகாவது, 185 அங்கத்தினர்களைப் பெற்ற கட்சியினர் கொஞ்சம் ஆற அமர இருந்திருந்தால் அழகாக இருந்திருக்கும். இன்றுவரை, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, சென்னை நகரிலே அமைதியைக் காணோம். என்னுடைய கட்சிக்காக வேலை செய்தவர்கள், கட்சித் தொண்டர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள். மதுவிலக்கு என்று ஒன்று இருக்கிறதே தவிர அதைச் சரியாக அமல்படுத்துவதாகவே புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்களுக்கு வசதியானவர்களுக்கு மாத்திரம் வைத்துக் கொண்டு, அடுத்த கட்சிக்காரர்கள் மீது அதையே சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, யார் யார் எதிர்க் கட்சிகளுக்கு வேலை செய்தார்களோ அவர்களைத் துன்புறுத்துவது, எப்படியாவது அச்சுறுத்துவது என்று நிலைமை இருக்கிறது.

நேற்றுக்கூட ஒரு பெண்ணை, அதுவும் குடிசைப் பகுதியிலே இருப்பவரை அடித்து இழுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். போலீசுக்கு போன் செய்தபொழுது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. நாங்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன்பாகவே. ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த மாவட்ட காரியதரிசிகள், மாநகராட்சி மன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனைபேரும் சென்று இதற்கு நேர்மாறான

1971 மார்ச் 26] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

கதையைச் சொல்லி விடுகிறார்கள். குறிப்பாக, என்னுடைய தொகுதியில் ஸ்ரீ நவசக்தி ஸ்ரீயகர் கோவிலில் அர்ச்சகராக இருப்பவரின் குடுமியை வெட்டி தியைப் பற்ற வைக்கும் அளவிற்கு அராஜகம் நடக்கிறது. ஆட்சிகள் மாறுவதும், கட்சிகள் வெற்றி பெறுவதும் இடைக்காலத்தில் இருக்கின்ற சூழ்நிலை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடக்கின்றன என்றால் அது நம்முடைய பண்பாட்டை மிகவும் குறைவாகக் காட்டும் என்பதை அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டமன்றத்தின் மூலம் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முதலமைச்சரவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். 'நான் கவனித்துக்கொள்கிறேன், கவலைப்பட வேண்டாம்' என்று. இதைச் சொல்வதோடு நின்றுவிடாமல் செயலில் காட்ட வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சொல்வதை மிகத் தீவிரமாகச் சொல்லி செயல்படுத்தாமல் விட்டுவிடாமல் உடனே அமல்படுத்த வேண்டும். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குத்தான் இந்தச் சங்கடங்கள் புரிகின்றன என்பதால் நான் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது 'எஸ்கேபிஸம்' என்று சொல்வார்களே, அதுபோல் தப்பித்துக்கொள்வதற்காக இருக்கும் ஒரு அறிக்கை மாநிரி இருக்கிறதே தவிர, பொறுப்புக் களைத் தாங்களே ஏற்றுக் கொண்டு நடத்தும் தைரியத்துடன் சொல்லக்கூடிய அறிக்கையாக இல்லை என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்பப்படுகிறேன்.

ஐந்தாவது நிதிக் கமிஷன் எங்களைக் கவனிக்கவில்லை. எங்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை, குறைவாகக் கொடுத்து விட்டது, மத்திய அரசாங்கம் கவனிக்க மாட்டேன் என்கிறது என்றெல்லாம் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் கூறியதைப் பார்த்து அதிர்ச்சியடைந்தேன். இன்றைக்கு மாநில அரசாங்கத்திற்கும், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கின்ற உறவு அளவுக்கு என்றைக்குமே இருந்தது இல்லை. ஒரே கட்சி ஆட்சியில் இருந்த போது கூட இந்த அளவுக்கு இணக்கம், ஒருமைப்பாடு, உறவு இருந்ததில்லை. நீங்கள் எதைச் சொன்னாலும் கேட்பதற்குப் பிரதமர் தயாராக இருக்கிறார்.

இப்போது இந்த அறிக்கையைப் பார்க்கும்பொழுது, 25 பேர் பாராளுமன்றத்தில் இருந்து உங்கள் தயவில் அவர்கள் இருந்த அவல நிலையிலே உங்கள் குரல் எடுபடவில்லை என்று சொன்னால், இன்றைக்கு அவர்களுக்கே தனி மெஜாரிடி வந்த பிறகு இந்த அமைச்சரவையால் கேட்கப்படுகிற பணத்தை அங்கிருந்து பெற முடியுமா என்பது சந்தேகத்திற்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது. அதைச் சுட்டிக்காட்டித் தப்பித்துக் கொள்ளலாம் என்று மாநில அரசு நினைக்கிறது; அது சரியல்ல என்பதைத்தான் எதிர்க் கட்சியினர் என்ற முறையில் நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

[1971 மார்ச் 28]

ஐந்தாவது நிதிக் கமிஷனின் தலைவராக இருந்தவர் கூட நம்முடைய மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றுதான் நினைக்கிறேன். திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் திருத்திக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அப்படி இருந்தும் கூட அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கிறதா என்றால், இல்லை.

250 கோடி ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டதில் 202 கோடி ரூபாய்தான் கிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இவ்வளவுதான் கொடுத்தார்கள் என்ற அளவிலே கூறி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் தப்பித்துக் கொள்ள நினைப்பது சரியாக இருக்காது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 250 கோடி ரூபாய் கேட்டது பிளான்ஸ் கமிஷனில் அல்ல, பிளானிங் கமிஷனில்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : எடுத்துக் காட்டுக்காகச் சொன்னேன். பிளானிங் கமிஷன் என்ற கருத்தில்தான் சொன்னேன். குறிப்பாகச் சொன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் புரிந்து கொள்ளுவார்கள் என்ற கருத்தில்தான் சொன்னேன். 202 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு குறைக்கப்பட்டு கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்றால் இந்த அமைச்சரவையின் வாதிடும் ஆற்றல் குறைந்து விட்டதா? போரடும் பண்பு குறைந்து விட்டதா? வடக்குக்கு வணங்கும் தன்மை வளர்ந்து விட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வடக்குக்கு வணங்கும் தன்மை 1966 வரையில் இருந்தது. இது வணங்காத தன்மையைத் தான் குறிப்பிடுகிறது. அதுதான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் முதல்வர் அவர் களுடைய அறிக்கைக்கு நன்றி. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால் வணங்காத தன்மை வளர்ந்திருப்பதைக் காட்டவில்லை என்பதைத் தான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். வணங்காமல் பணத்தைப் பெறுவதற்கான ஆதரவை எதிர்க்கட்சியினரும் தருவார்கள்—தமிழகம் வளமாக இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன்.

இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் சிபாரிசின் அடிப்படையில் செலவுகள் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் அறிக்கை அவசர அவசரமாக தேர்தல் காலத்திற்காக வெளியிடப்பட்டதோ என்று சொல்லும் அளவுக்குப் பல குறைகள் நிறைந்திருக்கின்றன. இடைக்காலத் தேர்தலை வைத்துவிட்ட நிலையில் அவசர அவசரமாக வெளியிட்ட தால் அதிலே பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. தேர்தலுக்கு ஆதாயமாக இருக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால் அவசர அவசரமாக

1971 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இரண்டாவது சம்பளக் குழு அறிக்கை பொங்கல் பரிசாக வெளியிடப்படும் என்று, இந்தத் தேர்தல் நடக்கும் என்று தெரியாத நிலையிலே, நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பே, திருச்சியில் பத்திரிகை நிருபர்களிடத்தில் செய்தியாகத் தந்திருக்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : பொங்கல் பரிசாகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அதிலே பல சிக்கல்கள் இருப்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து நீக்க வேண்டும். உதாரணத்திற்கு ஒன்று கூறுகிறேன். டாக்டர்களுக்கு ஒரு சம்பளம், வெட்டரினரி டாக்டர்களுக்கு ஒரு சம்பளம், எஞ்சினியர்களுக்கு ஒரு சம்பளம் என்று தனித் தனியாக வேறுபாட்டுடன் சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மூன்று படிப்புகளுக்கும் படிக்கக் கூடியவர்கள் ஒரே கால அளவுதான் படிக்கிறார்கள். இந்த மூன்று துறைகளில் வேலை செய்பவர்களுக்கு இடையே சம்பளத்தில் வேறுபாடு இருப்பது வரவேற்கத்தக்கதல்ல. இதுபோன்று பல குறைபாடுகள், வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் அறிக்கையைப் பொங்கல் பரிசாகக் கொடுத்தார்களோ, தேர்தல் பரிசாகக் கொடுத்தார்களோ, அதிலே அதிகமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன; அதை மீண்டும் பரிசீலித்துப் பார்த்து, திருத்த முன்வர வேண்டுமென்று கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

திட்டத்திலே, விராணம் ஏரித் திட்டத்திற்கும் குடிசைச் சீரமைப்புக்காகவும் பல கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். விராணம் ஏரித் திட்டத்தைப் பற்றிப் பார்க்கும்போது மைசூர் மாநிலத்துடன் நடந்த பேச்சுவார்த்தை வெற்றி பெற்றிருக்கிறதா, காவிரித் தண்ணீர் கிடைக்குமா என்பன போன்ற பல கேள்விகளுக்கு கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறியாக வேண்டும். இவ்வளவு நீளம் குழாய்கள் போடுவது சரியான முறைதானா என்பதைப் பற்றியும் அவர்கள் விளக்கியாக வேண்டும். குடிதண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை நகரத்தில் மட்டுமல்ல, முனிசிபாலிட்டிகள் என்று சொல்லக்கூடிய பகுதிகளிலும் குடிதண்ணீர் கிடை யாது. கிராமங்களைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம். இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முன்வர வேண்டும். கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக ஆளும் கட்சியினர் இந்தக் காரியத்தைச் செய்யத் தவறிவிட்டார்கள். இனிமேலாவது துரிதமாகச் செய்ய முன்வர வேண்டும்.

குடிசை வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில் சென்னை நகரில் உள்ள குடிசைகளை மாற்ற நான்கு கோடி ரூபாய் செலவில் 10, 15 ஆண்டு காலத் திட்டம் தீட்டப்படும் என்றார்கள். திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி, ஹவுசிங் போர்டு பெரிய பெரிய அதிகாரிகளுக்குமான ஹவுசிங் போர்டாக மாறி விட்டது. செய்ய வேண்டிய வேலைகளைத் துரிதமாகச் செய்யத்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [1971 மார்ச் 28]

தவறி விட்டது. 1967-ல் இருந்து 1970 வரை லாட்டரியில் கிடைத்த பணத்திலிருந்தே இதைச் செய்து முடித்திருக்கலாம். தற்போது அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள்.

குடிசைவாழ் மக்களுக்கு தீப்பிடிக்காத வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நோடியாகச் சென்று பார்வையிடக் கூடிய வாய்ப்பு கிடைத்தது. அதைப் பார்த்தவுடன் இது தீப்பிடிக்காத வீடுகளா அல்லது தீப்பெட்டி வீடுகளா என்று சொல்லும் அளவுக்கு அமைந்திருக்கிறது. அதை வீடு என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. ஒரே ஒரு அறை எந்த வசதியும் இல்லாமல் கன்றுக்குட்டிக்கு ஷெட் கட்டியது போல் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேலே ஆஸ்பெஸ்டால் ஷீட் : கீழே சிமென்ட் தரை கூட இல்லை. ஒரு ஆள் நடக்கக்கூட இடைவெளி இல்லாத முறையில் இந்த வீடுகள் கட்டப்பட்டு பணம் பாழடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 35 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை என்ற நிலையில் பணத்தைப் பாழாக்கும் அளவுக்கு நமக்கு வசதி இருக்கிறதா என்பதை ஆளுநர் கட்சியினர் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது மாடிக் கட்டடங்களாகக் கட்டிக் கொடுத்தோம். இன்றைக்கும் அந்தக் கட்டடங்களைச் சென்று பார்த்தால் அழகாக இருக்கும். வசதியாக இருக்கும். குடிசைவாழ் மக்களை வாழ வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற நீங்கள் இப்படிப்பட்ட தீப்பெட்டி வீடுகளைக் கட்டி, பணத்தைப் பாழாக்கியிருப்பது முறைதானா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

குடிசைப் பகுதிகளில் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஒரு ஆர்டினன்ஸ் வந்திருக்கிறது. அவசரம் அவசரமாகச் சட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஷரத்துக்களைப் பார்த்தால் தனி நபர்கள் வைத்திருக்கும் இடத்தை எந்தக் காலத்தில் இவர்கள் எடுக்க முடியும் என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. முதலிலே சொந்தக் காரருக்கு நோட்டீஸ் கொடுப்பது, பதில் வருவது, அவரையே கேட்டுப் பார்ப்பது என்று இவ்வளவு கஷ்டங்களோடு சட்டத்தை

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : பிறகு கோர்ட்டுக்குப் போவது

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : சகோதரி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் தீப்பெட்டி வீடுகள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். தீ விபத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு குடிசை வாழ் மக்களின் ஒப்புதலோடு கட்டப்பட்ட வீடுகள் அவை. இது பற்றிய சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். வழக்கறிஞர், ஆகவே அவர்கள் பேசட்டும்.

1971 மார்ச் 26]

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : அவை அவசரமாக கட்டப் பட்ட வீடுகளாக இருந்தால் உடனடியாக அதை மாற்றி நல்ல வீடுகளாகக் கட்டிக் கொடுக்க முன்வருவது வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : குடிசைவாழ் மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்காக, தனியார் நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப் படுவதில் உள்ள சிக்கல்களைப்பற்றி அம்மையார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். திரு. தே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 'கோர்ட்டுக்குப் போவது' என்று அடிபெடுத்துக் கொடுத்தார்கள். இவைகளை எல்லாம் செய்யாமல் எந்த முறையில் செய்வது என்பது பற்றி என்ன யோசனை கூறுகிறார்கள்?

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : யோசனை கேட்டதற்காகப் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதிலே இருக்கும் சில சிக்கல்களைத் தீர்க்க முடியும். சிலருக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து அவர்களாகக் கொடுக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும்; பின்னர்தான் எடுத்துக் கொள்வதுபற்றி முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்ற அந்த 'சாப்டரை'யே எடுத்துவிட வேண்டும். நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு 'எமர்ஜன்சி ப்ரொவிஷன்' இருக்கிறது. 'அப்ஜக்ஷனு' க்குக் கூட இடம் இல்லாமல் செக்ஷன் 4-ன் கீழ் அந்த நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ள வழி இருக்கிறது. 'எமர்ஜன்ட் அக்விசிஷனு' க்கு கோர்ட்டில் கூட தீர்ப்பு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்படி வீடுகள் கட்டுவதற்கு 'எமர்ஜன்சி ப்ரொவிஷனை'ப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்று பல தீர்ப்புகள் வந்திருப்பது உறப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : விடு கட்டுவது என்றால் தனி நபர்களுக்காக—

If it is of public importance, we can always go in for emergent acquisition.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 'ஹரிஜன் வெல்ஃபேர் லான்ட் அக்விசிஷனில்' அப்படித் தீர்ப்பு இருக்கிறது.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : அதில் சில சிக்கல்கள் உள்ளன.

Some acquisitions are made for bona fide purposes and some others are not for public purposes. If it is of public importance, we can definitely seek emergent acquisition.

அதைச் சட்டம் வரும்போது விளக்கமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ளலாம். அப்போது நானும் கூட இன்னும் சற்று அதிகமாகத் தயாராகி வருகிறேன். எது எப்படியிருந்தாலும் எழை எளிய

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [1971 மார்ச் 26]

மக்களுக்கு வசதி செய்து தர நாம் முன்வர வேண்டும். சட்டத் தால், மற்றவைகளினால் சங்கடங்கள் இருந்தாலும் இனிமேல் அவற்றைத் தாமதிக்கக் கூடாது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தேர்தலில் ராஜாஜி அவர்களும், காமராஜ் அவர்களும், 'அடிப்படை சொத்துரிமையைப் பறிக்காதே' என்று போட்ட கோஷத்தையும் அம்மையார் அவர்களின் பேச்சில் இருக்கிற வேறுபாட்டையும் உணருகிறேன். அம்மையார் அவர்களின் முற்போக்கு எண்ணத்தை வரவேற்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் தலைவர் சொன்னதைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்களே என்று வருத்தப்படுகிறேன். 'பண்டமன்டல் ரைட்ஸ் என்ற சாப்டர்' கான்ஸ்டிடியூஷனில் இருக்கிறது. அந்த அடிப்படை உரிமைகள் பல உருவங்களில் இருக்கின்றன. சொத்துரிமை என்றால் நீங்கள் ஒரு வீடு வைத்துக்கொள்ள உரிமை இல்லாது போய் விட்டால் ஜனநாயகம் என்பது வழக்கில் இல்லாமல் போய்விட்டது என்று சொன்னார்களே தவிர, யாருடைய சொத்தையும் எடுக்காதே என்று எந்த நேரத்திலும் எங்கள் தலைவர் சொன்னது கிடையாது. எங்கள் தலைவருக்கு மிகவும் முற்போக்கான கருத்துக்கள் உண்டு என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதே எண்ணத்தில்தான் நாங்களும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று சொன்னதை உங்கள் பெரிய தலைவர் திரித்துக் கூறியதைத் தாங்கள் மறந்திருக்கமாட்டீர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் கை வைக்கும்போது அவசரப்பட்டு கை வைக்கக் கூடாது. ஆனால் குடிசை வாழ் மக்களுக்காக நாம் சிலவற்றைச் செய்யும்போது அவசரப்பட்டால் கூட நாம் மன்னிக்கப்படுவோம் என்பதைத்தான் நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எவ்வளவோ கோடிக்கணக்கான மக்களின் உரிமைகளைப் பாதிக்கும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை, நான்காண்டுகளாக யோசித்து பல நிபுணர்களால் இயற்றப்பட்ட அந்தச் சட்டத்தில், நாம் அவசரப்பட்டு கை வைக்கக் கூடாது என்றுதான் கூறுகிறேன். அவசரமாக எதையும் செய்யக் கூடாது என்றுதான் சொன்னேனே தவிர கையைக் கட்டிக் கொண்டு உட்கார்ந்திருங்கள் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. அப்படிச் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் எங்களுக்கு முற்போக்கு எண்ணம் உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கோலக்நாத் கேஸிற்குப் பின்னால் திருத்தம் கொண்டுவருவதை எதிர்க்க வேண்டுமென்ற அவர்கள் கருத்தைத் தெளிவாக்கவிட்டால் அவர்கள் முற்போக்கா, பிற்போக்கா, சந்தர்ப்பமா என்பதையெல்லாம் நாடு தெரிந்து கொள்ளும்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : என் கருத்து என்றால், நான் பாராளுமன்ற உறுப்பினராகத் தோற்றெடுக்கும்போது அங்கு விளக்கக் கொள்கிறேன். இங்கே உங்களுக்கு அது தேவை கிடையாது, அது உங்கள் அதிகாரத்திற்கு அப்பாற்பட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குடிசை வாழ் மக்களுக்காக ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது நாம் அவசரமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். காரணம், சென்னை நகரைப் பொறுத்த வரையில் இந்தக் குடிசைவாழ் பிரச்சனை ஒரு பெரும் பிரச்சனையாக இருந்து வருகிறது. அதிலும் குறிப்பாக, என் மயிலைத் தொகுதியில், மயிலைத் தொகுதியின் முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர்தான் இன்றையதினம் குடிசை வாரியத்தின் தலைவராக இருந்து வருகிறார். இன்று மயிலைத் தொகுதியில் உள்ள குடிசை வாழ் பகுதிகளைப் பார்த்தால் கண்ணில் தண்ணீர் அல்ல, ரத்தம் சிந்தக்கூடிய அளவிற்கு அங்கு சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக மாநகராட்சி எடுத்துக் கொண்டால் எந்த விதமான வேலையும் இப்போது செய்வது கிடையாது. குப்பைகளை வாருவதே கிடையாது. குப்பை கூளங்களில் குடிசை வாழ் மக்கள் அவதிப்படுவதைப் பார்க்கும்போது எதை எதைச் செய்ய வேண்டுமோ அவைகளைத் தாமதம் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக, முதலில் தனிப்பட்டவர்களிடம் மோதுவதைக் காட்டிலும் நூற்றுக்கணக்கான குடிசைகள் அரசாங்க நிலங்களிலும், கார்ப்பரேஷனுக்குச் சொந்தமான நிலங்களிலும் இருக்கின்றன. அவற்றை யெல்லாம் ஆர்ஜிதம் செய்வதில் அல்லது நோட்டீஸ் கொடுப்பதில் தாமதம் செய்யவேண்டிய அவசியமே கிடையாது. இன்று சென்னை நகரில் உள்ள சேரிப் பகுதிகள் மூன்றில் ஒரு பங்குதான் தனி நபர்களிடம் இருக்கின்றனவே தவிர, மூன்றில் இரண்டு பகுதி அரசுக்குச் சொந்தமான அல்லது கார்ப்பரேஷனுக்குச் சொந்தமான 'லான்ட்'ஸில் தான் இருக்கின்றன.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். 'சேரிகள்' என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்கக் கூடாது என்று ஏற்கனவே நம் மன்றத்தில் முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : 'குடிசைப் பகுதி' என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். மூன்டி, 'சேரி ஒழிப்புச் சட்டம்' என்றிருந்ததால் சொன்னேன். தனி நபர்களிடம் ஆரம்பித்து சிக்கல்களில் மாட்டிக் கொள்வதை விட, முதலில் அரசாங்க

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [1971 மார்ச் 26]

அல்லது கார்ப்பரேஷன் நிலங்களை எடுக்கலாம். (மணியடிக்கப் பட்டது.) எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு அதிக நேரம் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாநகராட்சிக்காக கோடிக்கணக்கில் நிதி ஒதுக்கியிருப்பதைப் பார்த்தேன். அதில் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் தொகுதிக்கு ரூ. 1½ கோடி என்றிருப்பதைப் பார்த்து சந்தோஷப்படுகிறேன், எப்படியாவது அந்தத் தொகுதிக்கு ஒரு விமோசனம் கிடைத்ததே என்று. ஆனால் அந்த 1½ கோடி ரூபாய்க்கு என்ன வேலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று பார்த்தால் ஏதோ தேர்தல் நேரத்தில் ரோடு போடுவது, குழாய்கள் போடுவதற்கு பள்ளங்கள் வெட்டுவது என்றிருக்கிறதே தவிர, இன்னும் வேலை ஒன்றும் முடியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தவறான புள்ளிவிவரங்களைத் தருகிறார்கள். ஒன்றரை கோடி ரூபாய் என்பது சென்னையில் உள்ள பின்தங்கிய பகுதிகள் அத்தனைக்கும் சேர்ந்து ஒதுக்கப்பட்ட தொகை. சைதாப்பேட்டைக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டது 80 லட்சம் ரூபாய்தான். தேர்தல் நேரத்தில் வேலைகள் நடைபெற்றதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். தேர்தலுக்கு முன்பே அந்த வேலைகள் எல்லாம் நடைபெறத் தொடங்கின. ஆனால் அம்மையார் அவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்த நல்லெண்ணம் படைத்த சிலர், அத் தொகுதியில் வேலைகள் நடைபெறக் கூடாது என்று கோர்ட்டுக்குச் சென்று 'ஸ்டே ஆர்டர்' வாங்கி விட்டதால் அந்த வேலைகளை அப்போது தொடங்க முடியாமல் போய்விட்டது. பிறகு அந்த வேலைகள் தொடங்கப்பட்டு நடைபெறுகின்றன. சைதைத் தொகுதி என்றால் ஏதோ முதல் அமைச்சரின் தொகுதி என்பதால் இந்தக் காரியங்கள் செய்யப்படுவதாகக் கருதுகிறார்கள். அத் தொகுதி ஏற்கனவே கிராமப் புறமாக இருந்தது—இன்றையதினம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், குறிப்பாக எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் அனைவரும் வந்து பார்த்தால் அங்குள்ள நிலைமை விளங்கும்—இது நகரப் பகுதியா அல்லது கிராமப் பகுதியா என்று உங்களுக்கே கேட்கத் தோன்றும்—பல பல குப்பங்கள், இரண்டு மைல்கள் நடந்து போக வேண்டிய கிராமங்கள் இவற்றைச் சென்னையோடு சேர்த்து அவை இரண்டறக் கலக்கும் பகுதியாக அவற்றை ஒன்றாகச் சேர்க்க ரோடு வசதி போன்றவற்றிற்காக அங்கு ஒதுக்கப்பட்டது என்பது லட்சம் ரூபாய்தான். தேர்தலுக்காக அல்ல, ஒரு வருடத்திற்கு முன்பே அந்தக் காரியம் தொடங்கப்பட்டு விட்டது.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : துணைச் சபாநாயகர், அவர்களே, என் நேரத்தை அமைச்சர்கள் அதிகமாக எடுத்துக் கொண்டால் நான் எப்படிப் பேசுவது? எனக்கு சிறிது அதிகம் நேரம் ஒதுக்கப்படவேண்டும்.

1971 மார்ச் 26]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே இருபது நிமிடங்கள் பேசியிருக்கிறீர்கள்.

THIRUMATHI T. N. ANANADNAYAKI : Sir, I was interrupted off and so I should be given some more time.

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை வரவேற்கிறேன். எப்படியாவது சென்னை நகரம் அழகாக இருக்கவேண்டுமென்று தான் நாங்கள் ஆசைப்படுகிறோமே தவிர, வேலைகள் அங்கு நடந்ததா, இங்கு நடந்ததா என்பதில் ஓரளவிற்கு எங்கள் கவனம் இருந்தாலும், எங்கு நடந்தாலும் பரவாயில்லை.

கடைசியாக, இந்த அறிக்கையில் 'சேல்ஸ் டாக்ஸ்' வருமானத்தைப் பார்க்கிறபோது, 1970-71 திருத்த மதிப்பீடு ரூ. 82,61,42,200 என்றும், 1971-72 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு ரூ. 93,19,48,200 என்றும் காணப்படுகிறது. விற்பனை வரியை அதிகரிக்க எண்ணம் உண்டோ என்று தெரியவில்லை. திடீரென்று எப்படி 11 கோடி ரூபாய் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. பத்திரப் பதிவில் திருத்த மதிப்பீட்டில் 294 லட்சம் ரூபாய் என்றிருக்கிறது. 1971-72-ல் எதிர்பார்ப்பது 316 லட்சம் ரூபாய். சொத்து உரிமையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைத்துக் கொண்டு வரும்போது, எப்படி இந்த அதிகப்படி வருவாயை எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஒருவேளை வரியை அதிகரிக்கப் போகிறார்களோ என்றுதான் தோன்றுகிறது. சாதாரணமாகத் திருத்த மதிப்பீடுக்கும் திட்ட மதிப்பீடுக்கும் 5 சதவிகிதம் வரலாமே தவிர ஒரேயடியாக 11 கோடி என்று விற்பனைவரியில் எதிர்பார்ப்பது எப்படி என்று புரியவில்லை. அதே போன்று கால்நடைப் பராமரிப்பை எடுத்துக் கொண்டால், 381 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதில் 306 லட்சம் ரூபாய்தான் செலவு செய்திருக்கிறீர்கள். அப்படி 306 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்துவிட்டு இப்போது 338 லட்சம் ரூபாய் கேட்கிறீர்கள்.

"We have closed down uneconomic Units"

என்று விளக்கம் தந்திருக்கிறார்கள். 'அன்-எக்கனமிக்கல்' என்று கூறி, ஏதாவது காரணம் கூறி, மூடிவிடுவது என்பது அரசாங்கத்திற்கு பெருமை தாக்கூடியதல்ல. நன்கு நடத்துவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளரும் வேலைவாய்ப்பும், இதற்கு 98 லட்சம் ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள். வேலைவாய்ப்புகள் இல்லாதிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கும்போது, வேலைவாய்ப்பிற்காக இவ்வளவு குறைவாக ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது வேலை வாய்ப்புப் பிரச்சனையில் அரசாங்கத்திற்கு அக்கறையிலையோ என்றுதான் நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [1971 மார்ச் 26]

அதே போன்று தொழில் இனத்திற்கு, தொழில் வளர்ச்சிக்கு, சிறு தொழில்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கும் தொகை மிக மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறது என்பதை எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். நானும் அதைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். தொழிற்பேட்டை அபிவிருத்தியிலும் வளர்ச்சியைக் காணும். வருமானம் 1966-67-ல் இருந்ததைக் காட்டிலும் இரண்டு மடங்காகி இருக்கிறது. (196 கோடி 1966-67-ல் ; இன்றைக்கு ரூ. 338 கோடி) அதிலும் இப்போது கொடுக்கப்பட்டு இருப்பதிலே ரூ. 446 கோடி இருக்கும் என்றால் வருமானம் இரண்டு மடங்காகி இருக்கிறது. ஆனால் வசதி மாத்திரம் கூட மடங்காகக் குறைந்து விட்டது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையில், டிராக்டர்கள் கடன் தொகையில் 5 லட்சம் குறைத்து இருக்கிறார்கள். கடன் கொடுக்கும் எண்ணம் இல்லையா? டிராக்டர்கள் வாங்கிக் தரும் எண்ணம் இல்லையா? எந்தக் காரணத்திற்காக குறைவாகக் காட்டப்பட்டு இருக்கிறது என்று புரியவில்லை. இப்படிப் பல வகையில் எங்கெங்கே வளர்ச்சி வேண்டுமென்று எண்ணுகிறோமோ—வேளாண்மைத் துறையில், தொழில் துறையில்—தேவை என்று சொல்கிறோமோ அதற் கெல்லாம் தொகை குறைக்கப்பட்டு இருக்கிறது, அல்லது ஒதுக்கப் பட்ட இனங்களில் செலவு செய்யவில்லை என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். வரியை வாங்குகிற நாம், வசதியைப் பெருக்கு வதற்கு மிகத் துரிதமாக, இந்த அரசாங்கம் சேவை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கா. காளிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் மாணவர் சமுதாயத்தி னிருந்து விடுபட்டு முதன் முதலாக இங்கு காலடி எடுத்து வைக்கும் நான் எனது வழிபடு கடவுள் அறிஞர் அண்ணா அவர் களுக்கும், எனது தாணைத் தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் உங்கள் மூலமாக எனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்து என்னுடைய கன்னிப் பேச்சை ஆரம்பிக்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் மேல் பல உறுப்பினர்கள் தங்களது விளக்கத்தைச் சொன்னார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் இது ஒரு பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்று சொல்லி வருத்தப்பட்டார்கள். பொருளாதாரத்தில் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டுகளை அமைக்க வேண்டிய இன்றியமையாமை அரசுக்கு ஏற்படுவது பல நேரங்களில் தவிர்க்க முடியாதது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் கடைசிப் பகுதியிலே கூட கோடிட்டுக் காட்டி இருக்கிறார்கள், நிதி வசதி பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது என்பதற்காக திட்டச்

1971 மார்ச் 26] [திரு. கா. காளிமுத்து]

செலவையும் வளர்ச்சி விரைவையும் குறைப்பது முறையாகாது என்று குறிப்பிட்டிருக்காட்டி இருக்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினரின் கட்சி ஆளும் கட்சியாக இருந்த நேரத்திலே இது போன்று பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டுகள் வந்து இருக்கின்றன என்பதை அம்மையார் அவர்கள் உணரவார்கள். அப்போது எல்லாம் அவர்கள் அதிகமாக வருத்தப்பட்டார்கள் என்று நான் படித்ததாகத் தெரியவில்லை.

இந்தத் தேர்தலில் பல இடங்களில் வன்முறை இருந்தது என்று குறிப்பிட்டார்கள். 1967 தேர்தலில் விருதுநகர் தொகுதியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தேர்தல் எஜென்டாகப் பணியாற்றிய நான், எந்த அளவுக்கு வன்முறை முடுக்கி விடப்பட்டது என்று தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டவன். அது மட்டுமல்ல, நாகர்கோவிலில் நடைபெற்ற இடைத்தேர்தலில் இரண்டு கொலைகள் விழுந்தன என்பதை அவர்கள் மறந்து இருக்க மாட்டார்கள்; அவர்கள் மறந்து இருந்தாலும், அவர்கள் கூட்டணியைச் சார்ந்த சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர் திரு. ஹாண்டே அவர்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன்.

வடக்குக்கு வணங்கும் குணம் தமிழக அரசுக்கு இல்லை என்பதை இந்த நிதி நிலை அறிக்கை எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறது. வடக்கே இந்தி ஆதிக்கம் தலை தூக்கும் என்று சொல்லும் போதே, திருவாரூர் பொதுக்கூட்டத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் போர்க் குரல் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இந்த ஆதிக்கம் மீண்டும் தமிழ் நாட்டை நோக்கி வருமானால் அதற்காக என்னுடைய பதவியைத் துச்சமாக மதித்து களத்தில் குதிப்பேன் என்று தெளிவாகக் குரல் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்தக் குரல் கொடுத்த மான்முக்கு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு மானவச் சமுதாயத்தின் சார்பாக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையில் வறட்சிப் பணிகளுக்குத் தேவையான சில திட்டங்கள் இணைக்கப்பட்டு இருப்பதைக் காண்கிறோம். அதிலும் நான் வந்து இருக்கும் சிவகாசித் தொகுதி வறட்சி நிறைந்து இருக்கும் தொகுதி. அங்கே தீக்குச்சி, தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. நெருப்பு வளம் நிறைந்து இருக்கிறது. நீர் வளம் இல்லை. ஆகவே அதற்குத் தேவையான திட்டங்கள் இதிலே இணைந்து இருப்பதாக கருதுகிறேன். அதிலும் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைக்கு அப்பத்து ஏற்படத்தக்க வகையில் தீக்குச்சி செய்வதற்கு தேவைப்படும் மெழுகு அகப்படாத நிலை இருந்து வருகிறது. அரசாங்கம் பரிசாரம் தேடும் நிலையில் ஈடுபட்டு இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை சமதர்ம சமுதாயத்தை நோக்கி நம்மை அழைத்துச் செல்கிறது. சமுதாய சுகவாழ்வளிப்பதற்குப் புதிய மைல் கல்லாக அமைந்து இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன்.

[திரு. கா. காளிமுத்து]

[1971 மார்ச் 26]

இதிலே குன்றுகள் போல் பல நல்லவை இருக்க, கூழாங்கற்கள் போல் எங்கே குறைகள் இருக்கின்றன என்பதைத் தேடிப்பிடித்து அதையும் சுட்டிக் காட்ட இயலாத நிலையில் எதிர்த் தரப்பு நண்பர்கள் தோல்வியுற்றதை நாம் கண்டோம். இந்த இடைக்கால நிதி நிலை அறிக்கைக்கு ஏன் பாராட்டுதல்களை வழங்குவதோடு இந்த நிதி நிலை அறிக்கை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க, ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க ஒன்று என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிலும் மத்திய அரசு எந்த அளவுக்கு மாநிலங்களைப் புறக்கணிக்கிறது என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

கனம் உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் வருத்தப் பட்டார்கள். மத்திய அரசிடம் யாசித்தச் செல்லும் நீங்கள் அதோடு இணைந்து இருக்கிறீர்களே என்று வருத்தப்பட்டார்கள். இராஜமன்னார் குழுவின் அறிக்கை வந்ததற்குப் பிறகு மத்திய அரசு-மாநில அரசு உறவுகளைப்பற்றிய நல்ல திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு கலைஞர் அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்போது அந்த அணியில் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும் இணைவார்கள் என்று கருதி விடைபெறுகிறேன்.

* திரு. எஸ். ஆறுமுகம் : மன்றப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதல்வர் அவர்களால் இந்த அலையில் வைக்கப்பட்டுள்ள இடைக்கால நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து அதன்மீது என்னுடைய கருத்துக் களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1971 பொதுத் தேர்தலில் ஜனநாயக மரபு காப்பாற்றப்படத் தக்க வகையில் இன்றைய முதலமைச்சரின் தலைமைக்கு, தமிழ் நாட்டிலே நல்ல முற்போக்கான கொள்கைக்கு நாட்டு மக்கள் போதாவினைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியாக 1967-லே இருந்தவர்கள், இன்றைய தினம் எதிர்க்கட்சியாக இல்லாமல், எதிரிக் கட்சி என்ற அளவில் உட்கார்ந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் நம்முடைய தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் சொன்னார்கள், எதிர்க்கட்சியாக சட்டமன்றத்திலே இல்லாவிட்டாலும், தமிழ் நாட்டின் மாபைப் காப்பாற்றத்தக்க வகையில் தமிழ்நாட்டின் மேம்பாட்டைக் கருதி, இன்றைக்கு அவர்களுடைய மதித்து 4 கோடி மக்களுடைய சமமான முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடுவேன் என்ற உறுதியினை இந்த மன்றத்திலேயும் வெளியிலேயும் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் சிண்டிகேட்டிலே இருப்பவர்கள் இங்கே மன்றத்திலே அமர்ந்து கொண்டு, திராவிட மன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியாக இருக்கக் கூடிய காரணத்தினாலே, சிண்டிகேட் காங்கிரசிலே இருப்பவர்களையும், சுதந்திரக் கட்சியிலே இருப்பவர்களையும் காக்கிறார்கள் என்று இங்கே ஒப்பாரி வைக்கிறார்கள்.

1971 மார்ச் 26] [திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

நான் இந்த மன்றத்தின் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பதவி மோகம் கொண்ட சிண்டிகேட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கொள்கை இல்லாமல் நாட்டு மக்களைச் சந்தித்த காரணத்தாலேதான் கொள்கை இல்லாக் கட்சிகளோடு கூட்டணி சேர்ந்து பிற்போக்கு அணியில் நின்ற காரணத்தினாலேதான் சமுதாயத்தில் மறுமலர்ச்சி காணவேண்டுமென்று விரும்பிய மக்கள் அந்தக் கட்சிக்கு இந்த நாட்டில் இடம் இல்லை என்று “சட்டி சுட்டதா, கை விட்டதா” என்று நாட்டு மக்கள் சிண்டிகேட் கூட்டணியை உதைத்து எறிந்தார்கள் என்பதை அவர்கள் உரை வேண்டும்.

இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒரு முற்போக்குக் கொள்கையைக் கொண்டு இருக்கிற காரணத்தினாலேதான், இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியாக உட்கார்ந்துகொண்டு இருப்பவர்கள் தேர்தல் காலத்தில் எப்படிப்பட்ட அராஜகச் செயலில் ஈடுபட்டார்கள் என்பதை எங்களாலே மறந்து விடுவதற்கு இல்லை. பல ஊர்களில் தீ வைத்து இருக்கிறார்கள். நான் இங்கே ஆதாரத்தோடு சொல்ல விரும்புகிறேன். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பெருந்தன்மையோடு ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

என்னை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட திரு. டி. வி. திருமலை, 4-ம் தேதி விரபாண்டி தேர்தலை முடித்துக்கொண்டு 7-ம் தேதி பனை மாத்துப்பட்டி சட்டமன்றத் தொகுதிக்குச் சென்று, அங்கே அருகில் உள்ள ஒரு ஊருக்குச் சென்று, அதிகாரத்தொவியோடு, 200 அடி ஆட்களோடு, சிண்டிகேட் கட்சிக்கு ஒட்டுப்போட வேண்டுமென்று பிரட்டினார். அதற்கு அந்தக் கிராம மக்கள், 4 ஆண்டு காலமாக எங்களை மதித்து, எங்களுக்கு வாழ்வளித்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குத்தான் ஒட்டுப் போடுவோம், எங்கள் ஊரில் நீங்கள் சிண்டிகேட்டுக்கு வாக்குத் தேட்பதே நியாயம் இல்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதற்காக ஆத்திரம் கொண்டு அந்த திரு. டி. வி. திருமலையும், அந்த 200 அடி ஆட்களும் சேர்ந்து அந்தக் கிராமத்திலுள்ள ஒரு குடிசை வீட்டுக்குத் தீ வைத்தார்கள். உடனே கிராம மக்கள் அத்தனை பேர்களும் அந்தக் குடிசைக்குத் தீ வைத்ததை அணைத்துவிட்டு, காவல் நிலையத்தில் புகார் செய்தபிறகு, வழக்கு பதிவாகி, நீதிமன்றத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதேபோல் என்னுடைய தொகுதியில் பல ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் சைக்கிள் செயினிஸ் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாகவும் காவல் நிலையத்தில் புகார் கொடுக்கப்பட்டு, வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அராஜகச் செயல்களில் ஈடுபட்டு இங்கே வந்த பிறகு கூட, தி.மு.க தான் அராஜகச் செயல்களில் ஈடுபட்டது என்று தங்களுக்குப் புகார் வந்திருக்கிறது என்று முற்றிலும் உண்மைக்கு மாறான கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் மூன்றாம், நாட்டு மக்கள் மூன்றாம் வைப்பது எந்த அளவுக்குப் பொருத்தமுடையதாகும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்திட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

[1971 மார்ச் 26]

இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் எங்கள் மீது நல்ல நம்பிக்கை கொண்டு, ஏழை, உழவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பிற்பட்ட மக்கள், வாழ்க்கையில் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய ஏழை மக்கள் ஆகியோர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் எங்கள் ஆட்சி நடந்திருக்கக்கூடிய காரணத்தினால்தான், 1967-ம் ஆண்டு தேர்தலில் எங்களுக்குக் கிடைத்த வெற்றியை விட பெரும்பான்மையான வாக்குகளை எங்களுக்கு அளித்து, நாட்டு மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். பல ஆண்டு காலமாக கன்யாகுமரியிலிருந்து காஷ்மீர் வரையில் ஒரே கட்சியாக ஆண்டு கொண்டிருந்தவர்களை, தமிழ் நாட்டு சட்டமன்றத்திலும் சரி, நாராளுமன்றத்திலும் சரி, எதிர்க் கட்சியாகக் கூட இருப்பதற்குத் தகுதியில்லாத நிலையில், நாட்டு மக்கள் அவர்களுக்குப் பாடம் கற்பித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், நாட்டு மக்கள் எந்தப் பக்கம் இருக்கிறார்கள், நியாயத்தின் பக்கத்திலா, அல்லது அநியாயத்தின் பக்கத்திலா என்பதை உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

இன்றைய தினம் ஆட்சியில் இருக்கக்கூடிய கட்சியைச் சார்ந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள், நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சிண்டிகேட்டில் இருப்பவர்களுக்கு கொள்கை அளவிலே திட்டத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். 10 ஆண்டு காலத் திட்டம் போட வேண்டும், ஏழை மக்கள் வாழ்வு மலர வேண்டும், சமுதாயத்தில் மறு மலர்ச்சி காணவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் அடிப்படைத் திட்டங்கள், நீண்ட காலத் திட்டங்கள் போட்டு நாட்டு மக்களை வாழ வைக்க வேண்டும் என்று அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சியினர் அதன்மீது ஏதாவது நல்ல கருத்துக்களை ஆதாரத் தோடு சொல்லி, இந்தக் குழு இப்படிச் செயல்பட வேண்டும், இப்படிச் செயல்பட்டால்தான் நாட்டு மக்களுக்கு நல்வாழ்வு கிடைக்கும் என்ற முறையில் ஏதாவது ஒரு யோசனையைச் சொன்னார்களா என்றால், இல்லை. நாங்கள் எதிர்க் கட்சியாக இல்லை, எதிர்க் கட்சியாகத்தான் இருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலேதான் அவர்கள் பேச்சு இன்றைய தினம் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

வரவு-செலவைப் பொறுத்தவரையிலும், ரூ. 458.69 கோடி செலவாகிறது, வரவு ரூ. 446.44 கோடி என்று சொன்னாலும், துண்டு விமக்கூடிய தொகையை எந்த அளவுக்குச் சரிக்கட்டுவது என்பதை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய பெயருக்கு ஏற்றாற்போல், நிதி அவர்களிடத்திலே சேரும் அந்த வகையிலே நாட்டு மக்கள், ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படாத அளவுக்கு நிதிநிலை அறிக்கையைச் சரிக்கட்டுவார்கள் என்பதை நாம் எல்லோரும் நம்புகிறோம். பொதுவாக ஆளும் கட்சியிலே இருப்பவர்கள், முற்போக்குக் கூட்டணியிலே இருப்பவர்கள் கலைஞர் தலைமையை நம்புகிறார்கள், நாங்கள் நம்புகிறோம், நாட்டு

1971 மார்ச் 26] [திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

மக்கள் நம்புகிறார்கள். துண்டு விழக்கூடிய தொகையை யார் மீதோ சுமத்தப் போகிறார்கள், அதனைத்தான் கோட்டுக் காட்டி யிருக்கிறார்கள் என்று சிண்டிகேட் கட்சியில் இருக்கும் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் இங்கே பேசிவிட்டு வெளியேறிவிட்டார்கள். ஆனால், அவர்கள் கட்சி மக்கள் மீது வரிசனைப் போட்டுப் போட்டு வசூலித்துப் பழக்கப்பட்டவர்கள். இந்த நான்கு ஆண்டு காலத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி நடத்திய காலத்தில் சாதாரண ஏழை மக்கள், உழவர் பெருங்குடி மக்கள் அத்தனை பேர்களும் பாதிக்கப்பட்டகூடிய அளவுக்கு வரிசனைப் போட்டு நாங்கள் ஆட்சி நடத்தியிருக்கிறோம் என்பதற்கான ஆதாரத்தை அவர்கள் இங்கே மன்றத்தில் சொல்லி விவாதித்திருந் தால், ஆளும் கட்சியில் இருக்கக் கூடிய நாங்கள் திருந்திக் கொள்வதற்கு அல்லது திருத்திக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் ஆனால் அந்த வகையில் அவர்கள் எதையும் பேசாமல், வேண்டுமென்றே திரு. எஸ். ஆறுமுகம் மீது ஏதாவது பழி சுமத்த வேண்டும், குற்றம் சொல்ல வேண்டும் என்ற அளவில் பேசிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள்.

மத்திய சர்க்காரைக் குறித்து நிதிநிலை அறிக்கையிலே நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முற்போக்குக் கூட்டணியில் இருந்தாலும், முற்போக்குக் கட்சியைச் சேர்ந்த கட்சியாக இருந்தாலும், உரிமையைப் பெறுவதில் ஒருக்காலும் தவறமாட்டோம் என்று எடுத்துக்காட்டக் கூடிய வகையில்தான், மத்திய அரசு நிதிக் குழு நமக்கு ஓர வஞ்சனை செய்திருந்தாலும், அதைப் பெறுவதற்குப் போராடுவோம் வாரீர் என்று தமிழக மக்களுக்கு, எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களையும் பார்த்து, முற்போக்கு அணியினருந்து அவர்கள் அழைக்கிறார்கள். அந்தப் போராட்டத்தில் கலந்து கொள்வதற்கு சிண்டிகேட்டில் இருப்பவர்கள் வருவார்களா என்ற கேள்வியை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஒரு காலத்தில் சேலத் திற்கு இரும்பு ஆலை வேண்டும், தூத்துக்குடி ஆழ்கடல் துறைமுகம் வேண்டும் என்று மத்திய அரசை எதிர்நோக்கி, போராட்டம் நடத்திய காலத்தில், எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களையும் போராட்டத்திற்கு வாருங்கள் என்று நாங்கள் அழைத்தோம். அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் அன்றைய தினம் அவர்களை 'நீங்கள் போய் தூங்குங்கள்' என்று சொன்னார்கள். அப்படிப் பட்டவர்கள்தான் இன்றைய தினம் இங்கே எதிர்த்தரப்பில் உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை தூங்குவதற்குப் பயன்படுமே தவிர, நாட்டு மக்களைக் குழப்புவதற்குப் பயன்படுமே தவிர, தமிழக மக்களின் வளர்ச்சிக்கு ஒரு போதும் பயன்படாது என்ற காரணத்தினால்தான், சிண்டிகேட் கட்சிக்காரர்களுக்கு இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை நாம் மறந்துவிட வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆறுமுகம்]

[1971 மார்ச் 26]

குறிப்பாக, நிதிநிலை அறிக்கையிலே மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பிற்பட்ட மக்களின் நலனைப் பாதுகாப்பதற்காகக் குழு அமைத்திருப்பதையும், அதனுடைய விவரங்களையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையிலே கண்ட சிபார்சுகளை அமலுக்குக் கொண்டு வந்து, பிற்பட்ட மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்கக்கூடிய வகையிலே, திட்டங்களைத் தீட்டித் தருவார்கள் என்று நான் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் சேலம் மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டமாகும். ஆண்டுக்கு ஆண்டு வறட்சி நிலைமையினால் பாதிக்கப்பட்ட கூடிய மாவட்டமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. சேலம் மாவட்டம் முழுவதும் பல தாலுக்காக்களிலும் குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாத காரணத்தினால் மக்கள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ ஒரு இரும்பு ஆலை அங்கே வந்துவிட்ட காரணத்தினால், காவேரி நதி அங்கே ஆரம்பிக்கக்கூடிய காரணத்தினால், அது ஒரு வளமான மாவட்டம் என்று கருத மாட்டார்கள். நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கருதிவிட்ட மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், உடனே, நான்கு ஐந்து நாட்களுக்குள் குடிதண்ணீர் கிணறுகளை அடி ஆழப்படுத்துவதற்கும், விவசாயக் கிணறுகளை அடி ஆழப்படுத்துவதற்கும் கடன் உதவிகளை தாராளமாக வழங்குவதற்கு ஏற்ற ஒரு உத்தரவை சட்டமன்றக் கூட்டம் களைவதற்கு முன்பே அங்கே அனுப்பி வைக்கவேண்டும் என்ற என்னுடைய வேண்டுகோளை நான் இந்த நேரத்தில் விடுத்துக்கொண்டு, நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் தமிழ் நாட்டின் மக்கள் இன்னும் ஐந்து ஆண்டு காலம் சிறப்பான பலனைப் பெறுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து, நன்றி தெரிவித்து, முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். ராஜாங்கம் : பெருமதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இதற்கு முன்னால் நடந்து முடிந்த தேர்தலில் நாங்கள் எல்லாம் எப்படிப் பாதிக்கப்பட்டோம் என்பதைச் சொல்லாமல் இருந்தால், அது தொகுதி மக்களுக்கு நல்லது இல்லை என்று கருதி, நான் பல வற்றைச் சொல்லாவிட்டாலும், ஒருசிலவற்றையாயினும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். தேர்தலுக்கு முன்பு பாணிகளையெல்லாம் கட்டிவைத்து, படியைக் கட்டி, ஒரு சவுக்கையும் கட்டி வைத்து, நாங்கள் எப்போதெல்லாம் அந்த வழியில் வருகிறோமோ அப்போழுதெல்லாம் சவுக்கை எடுத்துக்கொண்டு அடிக்கிற மாதிரி ஒரு வேஷத்தைப் போட்டுக் காட்டினார்கள். எங்களை அடித்தால்கூட பாதகம் இல்லை. அங்கே ஒரு முதல் அமைச்சர் பொம்மையைக்

1971 மார்ச் 26] [திரு. என். ராஜாங்கம்]

கட்டி அடித்தார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கோபம் வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. காரணம், எத்தனையோ அடிக்களை தாங்கி, சொற்களைக் கேட்டு அவர் தெளிந்துவிட்டார். இன்னும் அவர்களுக்கு ஏற்படவேண்டிய ஒரு முறைகேடான விஷயம் ஒன்றுகூட இருக்க முடியாது. இதெல்லாம் எங்களுக்குத் தெரியும். நாட்டு மக்களுக்கும் புரியும். இருந்தாலும் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக ஆத்திரப்பட்டுதான் சொல்கிறேன். என்னை அடியுங்கள் என்று கிட்டப் போனேன். 'உன்னை அடிக்கக் கூடாது' என்றார்கள். 'எங்களில் யாரையேனும் அடியுங்கள்' என்றோம். அதுவும் இல்லை. இம்மாதிரிக் கட்சியை வளர்க்கும் தலைவர்கள் நாட்டில் இருக்கிறார்களே, அதுதான் இந்தத் தமிழ் நாட்டின் தலைவிதி, துரப்பாக்கிய நிலைமை. இவர்கள் அவமானத்தின் சின்னங்கள் என்று மேடையில் சொன்னேன். அதற்கு வேறு விதமாகச் செய்தார்கள். அதெல்லாம் எப்படியோ போகட்டும். இப்படிப் பல சம்பவங்கள். தேர்தல் முடிந்த பிறகு, அரிசனங்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் வசிக்கும் பகுதியில் 'என் தி.மு.க.விற்கு ஒட்டுப் போட்டிகள்' என்று அவர்களைத் துன்புறுத்தி, அவர்கள் தலையில் எருவை வைத்து, எருக்கன் மாலைகள் போட்டு, வீதி வீதியாக இழுத்துச் சென்று, முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒட்டுப் போட்டது தப்பு, தவறு என்று சொல்லச் சொல்லி, வீதி வலமாக அழைத்துச் சென்றார்கள். இப்படிப்பட்ட செய்தியை நான் சட்டமன்றத்திற்கு வர ஒரு நாள் முன்னதாக அறிந்தேன். உடனேயே, கலெக்டரையும், எஸ்.பி. அவர்களையும் சந்தித்து, இந்த நிலையை விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் தொகுதி மக்களெல்லாம் திரண்டுவந்து பயங்கரமான நிலைமைகள் உருவாகும், ஆகவே, தயவுசெய்து அவர்களைச் சமாதானப்படுத்தி, பரிகாரம் தேடவேண்டும் என்று சொல்லிவந்திருக்கிறேன்.

இன்னும் சூழ்நிலைகள் சிக்கலாக இருக்கின்றன. எது எப்படிப் போனாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சார்ந்த கூட்டணிக் கட்சிகளை வெற்றிபெறச் செய்திருக்கிறார்கள் மக்கள் என்றால், அதற்குக் காரணம், காந்தியின் எண்ணங்களும், அண்ணாவின் எண்ணங்களும் ஒன்றமைந்த எண்ணங்களாக இருந்து, அதுவே முற்போக்குக் கூட்டணியின் எண்ணங்களாகவும் இருந்தன. அதைப் பார்த்தார்கள் பொது மக்கள். புரிந்து கொண்டார்கள். அதேபோல, அதற்கு எதிரான எண்ணங்கள் எல்லாம் சிண்டிகேட் கூட்டணியின் பக்கத்தில் இருந்தன. அவர்களுடைய கொள்கைகளையும், நடவடிக்கைகளையும் சுவனித்த பொது மக்கள், நல்ல எண்ணத்திற்கும் நல்ல காரியங்களுக்கும் ஒட்டுப் போடவேண்டும் என்று முற்போக்குக் கூட்டணிக்கு வெற்றி கிடைக்கச் செய்திருக்கிறார்கள்.

பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டுதான் உலகத்திற்கு பார்லிமெண்ட்ரி முறையை அமைத்துக் கொடுத்தது. பிரிட்டிஷ் பார்லிமெண்டில் இரண்டு சட்டசபைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று 'ஹவுஸ் ஆஃப்

[திரு. என். ராஜாங்கம்]

[1971 மார்ச் 26]

லார்ட்ஸ்' மற்றொன்று 'ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ்'. ஹவுஸ் ஆஃப் காமன்ஸ்'ன் வழியைச் சேர்ந்ததுதான் இந்தியாவில் முற்போக்குக் கூட்டணியென்றும், 'ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸ்' போன்றது சிண்டிகேட் கூட்டணி என்றும் நான் கருதுகிறேன். சிண்டிகேட் கூட்டணி பெருந் தலைவர்களையும், வயதான மூதறிஞர்களையும் தலைமையில் கொண்டிருக்கும் கூட்டணி. அது பெயருக்குத்தக்க, பொருந்தும் அளவில் நடக்கிறதா? இவர்களுக்கு ஏழைகளின் கஷ்டங்கள் தெரியுமா? இவர்கள் தேர்தல்களா நடத்தினார்கள்? ஒரு அரசாங்கம் இருக்கிறது என்று, அரசாங்கத்தின் சார்பில் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணமே இல்லாமல், தொண்டர்கள் லட்சக்கணக்காக இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணமே இல்லாமல் தேர்தல்கள் நடத்தினார்கள். இன்னும் என்னவெல்லாம் நடந்தன? அவையில் பெண்கள் இருக்கிறார்கள்; நான் சபையில் அவற்றைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. சத்தியமும், தர்மமும் நாட்டைக் காப்பாற்றிற்று. காந்தியின் அஹிம்சையும், அண்ணாவின் அறிவுரையும் மக்களுக்குப் புரிந்தது, மக்கள் அவற்றை ஆதரித்தார்கள். என்றைக்கும் மக்கள் ஆதரவு இருக்கும் என்பதை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது. மேற்கொண்டும் அசம்பாவிதங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றையும் முதல் அமைச்சரவர்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டம் பற்றிப் பேசும் போது, ஒரு கருத்து பாவலாக இருக்கிறது. அதைச் சொல்ல வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். பிற்பட்ட மக்களுக்கும், அரிசன மக்களுக்கும் இந்த அரசாங்கம் செய்யும் நன்மைகளை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட மக்களுக்காக என்று ஒரு இலாகா நிறுவி செயல்படுகிறார்கள். அதிலே பிற்பட்ட மக்கள் 40 சதவீதம், 50 சதவீதம் மார்க் பெற்றால்தான் உபகாரச் சம்பளம் என்றிருந்ததை நீக்கி, 30 சதவீதத்திற்குக்கூட உபகாரச் சம்பளம் உண்டு என்று தமிழக அரசு செய்திருப்பதை அவர்கள் உணர்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இருப்பது ஒரே ஒரு குறை. இந்த பிற்பட்டவர்களுடைய நலனுக்கு என்று ஒரு கமிஷன் நியமிக்கப் பட்டது. அவர்களுடைய அறிக்கை வரவில்லை. சட்டரீதியாக சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று விளக்கம் கொடுத்தோம். இருந்தாலும் அறிக்கை வெளிவரவில்லை என்று மக்களிடையே பேச்சுக்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, கமிஷனுடைய அறிக்கையை மக்கள் நன்மைக்காக வெளியிட ஆவன செய்ய வேண்டும். அந்தக் கூட்டணியிலும் ஏழைகள் இருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ சமாதானங்கள் சொன்னாலும், அறிக்கை வராதது அவர்களுக்கு அதிருப்தியாக இருக்கிறது. சற்று காலதாமதம் ஆனாலும், பிற்பட்ட மக்களுடைய நலனைக் கருதி அந்தக் கமிஷனுடைய அறிக்கையை கூடிய சீக்கிரம் வெளியிட வேண்டும் என்று முதல் அமைச்சரை அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1971 மார்ச் 26] [திரு. என். ராஜாங்கம்]

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய அறிக்கையில் மிக முக்கியமாக தமிழக மக்கள் பாராட்டக் கூடியது, மதுரை நகராட்சி மாநகராட்சியாக உயர்த்தப்பட்டிருப்பது. மதுரை எப்படிப்பட்டது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். தமிழ் வளர்த்த பூமி. நீதியைப் பரப்பிய நகரம். நீதிக்கு இடம் கொடுத்த நிலம். இந்நகரசத்திலே ஒன்றுக்கு இடம் கொடுத்த பூமி. இன்னும் சொல்லப் போனால், திருக்குறளும் அங்கேதான் அரங்கேற்றப்பட்டது என்று வரலாறு காட்டுகிறது. அப்படிப்பட்ட பெரிய இடத்தை மாநகராட்சியாக மாற்றியிருப்பது பாராட்ட வேண்டிய நிகழ்ச்சி. முன்னால் நம்முடைய மாநிலத்தில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலம் தொடர்ந்து, ஒரே ஒரு மாநகராட்சிதான். இப்பொழுது இன்னொன்றும் ஏற்படுத்தியிருப்பது எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கிறது.

ஒரு நாட்டிற்கு முக்கியமானது தண்ணீர் வசதிதான். அதோடு, மின்சார வசதி, உணவு வசதி, மற்ற வசதிகள். எது எப்படியிருந்தாலும், தண்ணீர் வசதி மிக முக்கியமானது. பல ஆண்டு காலமாக அட்சியாளர்கள் செய்யாத, இந்திய உபகண்டத்திலேயே எங்கும் இல்லாத முறையில், நம்முடைய தமிழக அரசு குடிநீர் வாரியத்தை அமைத்திருக்கிறது. சீக்கிரத்திலேயே கிராமங்களிலும் குடிநீர் பஞ்சமே இல்லாத வகையில் செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

கிராமப் பகுதிகளில் 9000-க்கு மேற்பட்ட கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க எடுக்கப்பட்டிருக்கும் நடவடிக்கை பாராட்டப்படவேண்டிய ஒன்று. விவசாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு என்று, பெருநிலக்கிழார்களுக்குப் போலவே, சிறு சிறு விவசாயிகளுக்கும் உதவிகள் கொடுத்து, அவர்களும் தங்கள் தங்கள் நிலங்களைப் பயிரிட நல்ல பல காரியங்களைச் செய்திருப்பது பாராட்டப்படவேண்டியவை. முதல் அமைச்சரவர்கள் நல்ல முறையில் சிந்தித்து, நாட்டு மக்களுக்கு எதெல்லாம் பயன்படுமோ, அந்த வகையில் செயல்பட்டிருப்பதை விளக்குகிறது இந்த அறிக்கை.

சுதந்திராக கட்சித் தலைவர், 'விலைவாசிப் போராட்டம் நடத்தினீர்களே, இப்பொழுது விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டே போகின்றனவே' என்று கேட்டார்கள். நாம் நடத்திய போராட்டத்தை பெரியவர்கள் புரிந்துகொள்ள மறுக்கிறார்களோ அல்லது வாதத்திற்காக இப்படிச் சொல்கிறார்களோ, இதே சட்டசபையில், 60-க்கும் மேற்பட்ட சர்வ கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தோம். அரிசி கொடுங்கள் என்று கேட்டோம். ஒரு படி அரிசியின் விலை உமன்று ரூபாயாக இருந்தாலும், பாக்கியில்லை. மக்கள் வரிசை வரிசையாக வெயிலிலே நிிற்கிறார்கள், அரிசி கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் ஏக்கம் தீர ஏதாவது நடவடிக்கை எடுங்கள். அரிசி கொடுத்தால் போதும். விலையைப் பற்றிக்கூட கவலையில்லை என்று சொல்லி உண்ணாவிரதம் இருந்தோம். அப்பொழுது, இங்கே மறுநாள் ஒரு போர்ட்

[திரு. என். ராஜாங்கம்] [1971 மார்ச் 26]

போட்டார்கள். கோட்டையில், உண்ணாவிரதம் இருப்பது உடம்புக்கு நல்லது என்று. அன்றைக்கு இருந்த முதல் அமைச்சர் பொறுப்பு இல்லாத முறையில் சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சியில் உள்ள சிண்டிகேட் தலைவர்களும், சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர்களும் இருந்தார்கள். அன்றைக்கு நினைத்துப் பார்த்தார்களா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று. அன்றைக்கு நாங்கள் எந்தப் போராட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் டில்லி அரசாங்கமும் தமிழக அரசாங்கமும் இரண்டும் ஒரே கட்சியாக இருந்த காலம். எந்த எதிர் வாதத்திற்கும் இடம் இல்லாத காலம். அந்தக் காலத்தில் தமிழக அரசாங்கம் எந்த ஒரு எதிர்க்கட்சியின் போராட்டமானாலும் அதில் ஈடுபட்டவர்களைக் கொடுமைப்படுத்தியது. ஒரே கட்சி ஆண்ட காலம் அது. இந்தக் காலத்தில் போராட்டத்தை நடத்தினார்கள் அவர்கள். எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளின் பொருள் வேறு. இன்றைக்கு நீங்கள் நடத்துகிற போராட்டத்திற்கும் நாங்கள் உங்களுக்குக் கொடுக்கிற நம்பிக்கைக்கும் உத்தரவாதங்களுக்கும் இருக்கிற பொருள் வேறு. மத்தியில் நடக்கிற அரசாங்கம் என்னதான் தேர்தலில் கூட்டணியாக இருந்தாலும் அந்த அரசாங்கத்தின் நிலை வேறு. இங்குள்ள அரசாங்கத்தின் நிலை வேறு. அப்படியே இதை விட்டுவிடலாம்.

விலைவாசிப் போராட்டத்தைப்பற்றி அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். சைதாப்பேட்டைத் தொகுதியில் மதிப்பிற்குரிய மாறன் நாடாளுமன்றத்திற்கு இடைத் தேர்தலில் வேட்பாளராக நின்ற போது, அண்ணாவும் ராஜாஜியும் இரு தலைவர்களும் உட்கார்ந்த மேடையில், அரிசி விலையைக் குறைத்து விட்டார்கள், பருப்பு விலையைக் குறைத்தீர்களா, மிளகு விலையைக் குறைத்தீர்களா, சீரகம் விலையைக் குறைத்தீர்களா என்று போர்டு போட்டார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். அப்போது சிண்டிகேட் அல்ல. அப்போது காங்கிரஸ்காரர்கள். அந்த போர்டைப் பார்த்த அண்ணா அவர்கள் ராஜாஜியை வைத்துக்கொண்டு பேசினார்கள். அரிசி சாப்பிடுகிறவர்கள் 100-க்கு 80 பேர் ஏழை மக்கள். நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுகிற ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் முதலில் ஏழை மக்களுக்காகத்தான் நல்லது செய்யவேண்டுமென்ற நடவடிக்கை. நாம் மட்டுமல்ல, எல்லாக் கட்சியினரும் எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். அதுதான் நம் கொள்கை. அந்தக் கொள்கையின்படி அரிசி விலையைக் குறைத்தோம். குறைத்து மற்றப் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கஞ்சியே இல்லாத ஆட்கள் 100-க்கு 70 பேர். காணியிலும் மத்தியானத்திலும் கஞ்சியே குடிக்காமல் எழுந்து ஒரு வேலைக்குப் போய் இரவு ஒன்பது மணிக்கு பிள்ளைகுட்டிக்களைப் பார்க்க வரும்பொழுது, உப்புப் போட்டுக் கஞ்சி குடித்தால் போதும் என்று என்னுகிற ஏழைகள் நிறைந்த நாடு. அப்படிப்பட்ட நாட்டுக்கு எதைச் செய்ய வேண்டுமென்று அந்தச் சூழ்நிலையில் காங்கிரஸ் ஆட்சிப்

1971 மார்ச் 26] [திரு. என். ராஜாங்கம்]

பொறுப்பை எங்களிடம் கொடுத்த சூழ்நிலையில் புதிதாக வந்த ஆட்சி எதை முதலில் எடுத்துக்கொள்வது, எதற்கு முதலிடம் கொடுப்பது என்ற நிலையில் தான், நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டவுடன், அன்றைக்கு அரிசி விலையைக் குறைத் தோம்.

அடுத்தபடியாக, மிளகு யார் சாப்பிடுவார்கள், மிளகு யாருக்கு அதிகம் தேவை, கஞ்சி குடிக்கிறவனுக்கு அல்ல. கஞ்சி குடித்தால் போதும் என்ற நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நடவடிக்கை எடுத்தோம். ஆகவே மற்றப் பொருள்களின் விலைகளைக் காலப்போக்கில் நிலைமை மாற மாறக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டுதான் வருவோம், எதையும் விட்டு விடமாட்டோம் என்றார்கள். ஆகவே மூன்று மாதங்களுக்குள் அரிசி விலையைக் குறைத்து, மற்றப் பொருள்களின் விலையைக் குறைக்கவில்லையே என்று கேட்பவர்களின் நிலையை, சுதந்திரம் அடைந்து மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றியபிறகு, சட்டப் பேரவையில் பலத்தை மும்மடங்கு அதிகரித்த பிறகு நாட்டு மக்களுடைய கவனத்தையெல்லாம் சர்க்காரிடமும் சர்க்கார் கவனம் நாட்டு மக்களிடையேயும் பரிமாறிக் கொள்ளுகிற நிலையில், படி அரிசி விலை மூன்று ரூபாய்க்கு ஏறி, அதுவும் கிடைக்காத நிலையில் நாட்டை விட்டார்களே, இதை மக்கள் உணரமாட்டார்கள்? பொது மக்களுக்குத் தெரியாதா? தமிழக அரசாங்கம் எதைச் செய்கிறது என்று தெரியாதா? ஆகவே காங்கிரஸ்காரர்களே, நீங்கள் அல்ல தீர்ப்புக் கூறுபவர்கள், பொதுமக்கள், ஏழை மக்கள், அவர்களுடைய தீர்ப்பை எதிர்பார்ப்பவர்கள் என்று கடைசிக் கூட்டத்தில் சைதாப்பேட்டையில் நாடாளுமன்ற இடைத் தேர்தலுக்கு மதிப்பிற்குரிய மாறன் அவர்கள் வேட்பாளராக நிற்கும் போது, இதே ராஜாஜியை வைத்துக்கொண்டுதான் பேசினார். அதன்பிறகு என்ன நடந்தது? அரிசி விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்தபோது எதிர் வரிசையில் உள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள்—அன்று சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் கிடையாது—அரிசி விலையைக் குறைக்காதே, ஒரு படி அரிசி போடாதே, கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டம் வரும் என்று சொன்னார்கள். அண்ணா சொன்னார்கள், உணவு கொடுப்பதற்காக நாட்டில் எத்தனை கோடி நஷ்டம் வந்தாலும்கூட, அதை நாட்டு மக்களுக்காக எற்பட்ட அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான் தலையாய கடமை, ஆகவே அரசாங்கம் ஏழை மக்களுக்கு உணவு கொடுப்பதில் வருகிற நஷ்டத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாது, எடுத்துக் கொள்ளவும் கூடாது என்ற ஒரு விளக்கத்தைக் கொடுத்தார்கள். அப்படி விலைகளைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டவர்கள் ஒன்றை மறந்து விட்டார்கள். காஷ்மீரில் வாழும் மக்கள் பாகிஸ்தானுடன் போய் விடுவார்கள் என்று அஞ்சி இந்திய சர்க்கார், கோதுமையைப் படி ஒரு ரூபாய் என்று வாங்கி, மக்களுக்குப் படி எட்டணுவுக்கு விற்ப்பது. அதில் இந்திய சர்க்கார் பத்துக் கோடி ரூபாய் நஷ்டம் அடைந்தது. காரணம், மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக பார்லிமெண்டில் இந்திய அரசாங்கம்

[திரு. என். ராஜாங்கம்] [1971 மார்ச் 26]

காஷ்மீர் மக்களுக்காகப் பத்துக் கோடி ரூபாய் செலவிடுகிறது என்று கேள்வி வந்தபோது, மக்கள் உணவுக்காகச் செலவிடுவது எத்தனை கோடியானாலும் அந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு தீர வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தின் சார்பில் பதில் அளித்திருக்கிறார்கள். அதை இந்த நேரத்தில் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இதில் எத்தனை கோடி நஷ்டம் வந்தாலும்கூட, மக்களுக்கு உணவு கொடுப்பது அரசாங்கத்தின் தலையாய கொள்கை, அதைத் தான் மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஏழைகள் எதை எதிர்பார்க்கிறார்களோ அதை நிறைவேற்றுவதுதான் ஜனநாயக அரசாங்கத்தின் கொள்கையாகும் என்று அன்றைக்கே அண்ணா பேசியிருக்கிறார்கள். அதை நினைவில் வைத்துக்கொண்டுகான் இன்றைக்கு எதிர்வாதம் செய்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியினர் இருக்கிறதைச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். ஆனால், இன்றைய மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளுகிற அளவுக்குச் சொல்லும் எதிர்வாதம் இருக்கவேண்டும். ஆளும் கட்சி பொறுப்போடு காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று எதிர் கட்சியினர் சொல்லுகிறார்களே, இன்றைய மக்களின் மன நிலைமை என்ன?

இங்கு தமிழ் நாட்டில் மட்டுமா படி அரிசிக்கு ஒட்டுப் போட்டார்கள் என்பதற்கு? இந்திய உப கண்டமே, 54, 55 கோடி மக்களைக் கொண்ட நாடு, ஒரு திருப்பு முனைக்கு வந்திருக்கிற தென்றால் அதிலிருந்து நாட்டு மக்கள் அனைவரும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பாடம் எது என்பதைத் தேர்தல் நிரூபித்துவிட்டது.

தேர்தல் காலத்தில் அக்கிரமங்கள் எது நடந்திருந்தாலும் இனிமேலாவது அரிஜனங்கள்பால், கீழ்ப்பட்டவர்கள்பால், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்பால், பணக்காரர்கள், வசதியுள்ளவர்கள் வெறுப்பு எந்த ரூபத்தில் விளையாடுகிறது என்பதை எல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கூறி இப்போது இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த முதலமைச்சர் அவர்கள், அடுத்த நிதி நிலை அறிக்கையில் பல காரியங்கள் பிற்பட்ட மக்களுக்குச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. ஏ. வகாப்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கும் இங்கு என்னைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிய ராணிப்பேட்டை வாக்காளர் பெருமக்களுக்கும் நன்றி கூறி முதலாவதாகத் துவக்குகிற என்னுடைய பணிவான உரையை இங்கே அளித்து 1971-72 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின்மேல் என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன்.

இந்தியத் துணைக் கண்ட சரித்திரத்திலே ஒரு மாபெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது, நடைபெற்று முடிந்த பொதுத் தேர்தல். உலகச் சரித்திரத்தில் எத்தனையோ புரட்சிகள்

1971 மார்ச் 26] [திரு. கே. ஏ. வகாப்]

ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ரஷிய நாட்டிலே ரத்தப் புரட்சி, பிரான்ஸ் நாட்டிலே ரத்தப் புரட்சி, அமெரிக்க நாட்டிலே புரட்சிகள் ஏற்பட்டுள்ளன. 1947-ம் ஆண்டிலே இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்ததும் ஒரு புரட்சிதான். அந்த சுதந்திரம் கத்தியின்றி, ரத்தமின்றி, ஒரு ஆயுதமும் இல்லாமல் நடந்தது என்று அப்போது கூறினார்கள். உண்மையிலேயே கத்தியின்றி ரத்தமின்றி ஒரு சமுதாயப் புரட்சியும் ஜனநாயகப் புரட்சியும் இந்த 1971-ம் ஆண்டில் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை உலகச் சரித்திரம் என்றுமே மறந்துவிட முடியாது. ஆனால், சரித்திரம் எழுத வேண்டியவர்கள், நம்முடைய சரித்திரத்தை நல்ல முறையில் எழுத வேண்டியவர்கள் நமக்குச் சாதகமாக இல்லாத காரணத்தால், இப்படிப்பட்ட சரித்திர நிகழ்ச்சிகள் எதிர்காலச் சரித்திரத்தில் மறைக்கப்பட்டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கு இல்லை. இருந்தாலும்கூட, இது சரித்திர முக்கியத்துவம் பெற்ற ஒரு மாபெரும் புரட்சி. இந்தப் புரட்சியின் பயனாக இன்று மதிப்பிற்குரிய சிண்டிகேட் காங்கிரஸைச் சேர்ந்த அம்மையார், திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், உண்மையிலே முற்போக்குக் கூட்டணிக்கு இது மாபெரும் வெற்றிதான். அதேபோன்று அவர்கள் அடைந்ததும் மாபெரும் தோல்விதான். அதை அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள். ஆனால், அப்படி ஒப்புக் கொள்ளுகிற நிலையில் ஒன்றை மறந்து, எந்த ஜனநாயக உரிமைகள் என்று பேசினார்களோ, அந்த உரிமையின் அடிப்படையில்தான் இந்த நாட்டு மக்கள் ஒட்டலித்து இருக்கிறார்கள் என்பதைக்கூட மறந்து, இந்த நாட்டு மக்கள் ஜனநாயகத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் இப்படிச் செய்து விட்டார்கள் என்ற தோரணையில் அவர்கள் பேசியது, உண்மையிலேயே வருத்தத்தைத் தரக் கூடிய ஒரு விஷயம் என்பதை நாம் உணரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

ஆகவே, இன்றைய தினத்திலே காங்கிரஸ்காரர்கள் தோல்விபடைந்து, மக்கள் எல்லாம் முற்போக்குக் கூட்டணிக்கு ஆதரவளித்திருக்கிறார்கள் என்பது கண்கூடு. மக்கள் எல்லாம் நம்மிடத்திலிருந்து மாபெரும் உதவிகளை எதிர்பார்க்கிறார்கள். மாபெரும் லட்சியங்களை எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நாம் உணரக் கூடியவர்களாக இருக்கிறோம். மதிப்பிற்குரிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது, இராமாயணத்திலே ஒரு உதாரணத்தைக் காட்டி, கைகேயியால் காட்டுக்கு அனுப்பப்பட்ட இராமபிரான் கதையைக் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு உதாரணம் காட்டிச் சொன்னார்கள். கம்ப ராமாயணத்திலே கைகேயியானவன், இராமபிரானை நோக்கிக் கூறுவதாக ஒரு செய்யுள் வருகிறது. எனது நினைவிற்கு வருகிறது. அதாவது,

“ஆழிசூ முலக மெல்லாம் பரதனே யாள நீபோய்த்

தாழிருஞ் சடைக டாங்கித் தாங்கருத் தவமேற் கொண்டு

பூழிவெங் கான நண்ணிப் புண்ணியப் புனல்களாடி

ஏழிரண் டாண்டின் வாவென் றியம்பி னரச னென்றான் ”

[திரு. கே. ஏ. வகாப்] [1971 மார்ச் 26]

என்பதாக வருகிறது. இது கம்பனுடைய கவிதைத் திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. அதேபோல்தான், இந்த நாட்டு மக்கள் ஏழிர்ண்டு ஆண்டுகள் கூட அல்ல, எழு பிறவிடன் எடுத்தாலும் நீங்கள்—காங்கிரஸ்காரர்கள்—வரக்கூடாது என்ற முடிவிலேதான் உங்களை அனுப்பியிருக்கிறார்களோ, என்னவோ? இன்றைய தினம் காங்கிரஸ்காரர்கள், தேர்தல் முடிவை மக்கள் அளித்த தீர்ப்பாக உணர வேண்டும். அப்படி உணர்ந்தால்தான் இப்போது இருக்கும் பதினைந்து என்ற எண்ணிக்கைத் தொகையாவது நிலைத் திருக்கும் என்பதை நான் இந்த மாமன்றத்தின் மூலம் நினைவுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏறத்தாழ 1971-72-ம் ஆண்டுக்கு 12 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிறது. அதுமட்டுமல்ல, 35 கோடி ரூபாய் துண்டு விழக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதை ஈடு செய்யப் புதிய வரிகள் வந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் தெரிவித்தார்கள். வரிகள் போட்டால்தான் நாட்டை நன்றாக ஆள முடியும். ஆனால் போடக்கூடிய புதிய வரிகள் ஏழை எளிய மக்களை, விவசாயிகளை, சிறு வியாபாரிகளைப் பாதிக்காத வகையில் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் இந்த நாட்டிலுள்ள பெரு வாரியான மக்கள் விரும்புகிறார்கள் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் சில விஷயங்களை விளக்கிக் கூற விரும்புகிறேன். முக்கியமாக துண்டு விழுகின்ற பணத்தை எப்படி ஈடுசெய்யலாம் என்பதற்குப் பல ஆலோசனைகள் சொல்லப்பட்டன. மதுவிலக்கை ரத்து செய்யலாம் என்று உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். நானும், என்னுடைய கட்சியும், முஸ்லீம் சமுதாயமும் மனிதாபிமானமுள்ள அத்தனைபேரும் இத்தகைய ஒரு திட்டத்திற்கு சம்மதிக்க முடியாது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசுக்கும் தமிழகத்திற்கும் இருக்கும் உறவுமுறையில் சுமுகமான முறையிலே, போரிட்டாவது தேவையான நிதியை மத்திய அரசிடமிருந்து நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். “மத்திய அரசிடமிருந்து போரிட்டுப் பெறுவதற்கான வழிவகைகளை நீங்கள் கூறுங்கள்” என்று நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் ஜனநாயக முறையிலே கேட்டுக்கொண்டார்கள். நமது கலைஞர் அவர்கள் நீதி அல்லாத எதற்கும் வணங்கிச் செல்பவர் அல்லர். நமது மாநிலத்தில் ஏற்பட்ட வறட்சியின் போது எப்படிப் பல கோடி ரூபாய்களை வாங்கிக் கொடுத்தாரோ, அதேபோல் மத்தியில் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களிடம்—போராட்டம் நடத்த வேண்டுமென்றாலும் போராட்டம் நடத்தி—தேவையான நிதியைப் பெற்றுத் தருவார் என்ற நிச்சயமான நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்றவர்களும், தோழமைக் கட்சியிலே இருக்கின்றவர்களும் கொடுக்கின்ற பூரண ஒத்துழைப்பின் பேரில்தான் டெல்லியுடன்

1971 மார்ச். 26] [திரு. கே. ஏ. வகாப்]

போரிட முதல்வர் அவர்களுடைய கரத்தைப் பலப்படுத்த முடியும், நம்முடைய குரலைப் பலப்படுத்த முடியும் என்பதைச் சொல்லக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் பேசும்போது, அரசு ஊழியர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள், “இன்னு செய்தாரை ஒழுத்தல் அவர் நாண நன்னயஞ் செய்துவிடல்” என்ற அறக் குறளுக்கு ஏற்பப் பெருந்தன்மையுடன் அவர்கள் மனச்சாட்சியே அவர்களை உறுத்தும். அதனால் அதைப்பற்றிப் பேசாமலிருப்பது நலம் என்று கூறினார்கள். இது அவருடைய பெருந்தன்மையைக் காட்டுகிறது என்பதை நாம் உணரலாம்.

அடுத்து, சிலர் மனச்சாட்சியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இது பலஸ்தமாகக் கூறப்பட்டு வருகிறது. மனச்சாட்சி சில ஆண்டுகளாகப் பெரிய இடத்தைப் பெற்றுவிட்டது. மனச்சாட்சி என்றால் ‘இறைவன்’ என்று நான் நினைக்கிறேன். இறைவன்தான் மனச்சாட்சி. நல்ல மனச்சாட்சியுடன் செயல்படுகின்ற யாரும் நன்றாக நிச்சயமாகச் செயல்பட முடியும். அவரவர்களுடைய மனச்சாட்சி அவரவர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டுமென்று உணர்ந்து நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, சோஷலிசம்பற்றிப் பேசப்பட்டது. யார் சோஷலிசம்பற்றிப் பேசினார்கள்? மாபெரும் சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசினார்கள். அதில்தான் வேடிக்கை. இங்கே, கம்யூனிஸ்ட் தோழர்கள் சோஷலிசத்தைப்பற்றிப் பேசினால் அதில் அர்த்தம் இருப்பதாகக் கொள்ளலாம். முற்போக்குக் கூட்டணியினர் அதைப்பற்றிப் பேசினால் அதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. ஆனால், அரசர் மாரியத்தை ஆதரித்துக்கொண்டு, அதே நேரத்தில் சோஷலிசம் இந்த நாட்டிலே அடிப்படையாக நீடிக்க வேண்டும், நாங்களும் சோஷலிசத்தை எங்களுடைய பத்து அம்சத் திட்டத்தில் சேர்த்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், நீங்கள் கூறுகின்ற சோஷலிசத்திற்கு விளக்கம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். இன்றைய தினம் எல்லோரும் சோஷலிசத்தைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையான சோஷலிச இலக்கணம், யார் உண்மையான சோஷலிசத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள் என்பதை மக்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, 1966-ம் ஆண்டில் இருந்த விலைவாசி நிலவரத்திற்கும், இன்றைய தினம் இருக்கும் நிலவரத்திற்கும் நிச்சயமாக வேறுபாடு இருக்கத்தான் செய்கிறது. எல்லா விலைவாசிகளும் குறைந்து தான் இருக்கிறதென்பதை புள்ளிவிவரங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றன. அரிசி, சர்க்கரை மட்டுமல்ல, பருப்பு, புளி போன்ற மற்ற, குடும்பத்திற்கான அன்றாட உபயோகப் பொருள்கள் விலை குறைந்திருக்கிறது. இன்றைய தினம் தமிழக அரசு எடுத்திருக்க

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

[1971 மார்ச் 26]

இன்ற பெரிய முயற்சியின் காரணமாக, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வகுத்து வைத்த திட்டத்தின் அடிப்படையில் இயங்குகின்ற அரசு கணகாணிப்பினால் அரிசி மட்டுமல்ல, சர்க்கரை மட்டும் மலர்ந்த பொருள்களும் எல்லா குறைந்திருக்கிறது. ஒரு காலத்திலே ஒரு கிலோ சர்க்கரை 4 ரூபாய்க்கு வற்ற நிலையும் உண்டு. ஆனால் இன்றைய தினம் 1 ரூபாய் 75 காசுக்கு ஒரு கிலோ சர்க்கரை கிடைக்கிறது. அரிசியும் அப்படித்தான். ஆகவே, நிச்சயமாக விலைவாசிகளைப் பொறுத்தவரையில் தமிழக அரசு நல்ல அக்கறைகாட்டிக் கணகாணித்து வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள் பாராட்டிப் பேசாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. நீங்கள் நற்சாட்சிப் பத்திரம் அளிக்கவில்லையென்றால் பரவாயில்லை. நிதர்சனமான உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைத்தான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பலாத்காரம்பற்றிப் பேசப்பட்டது. நானும், என்னுடைய தொகுதியில் முற்போக்குக் கூட்டணியைச் சார்ந்தவர்களும் உண்மையில் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். முற்போக்குக் கூட்டணியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை. என்னுடைய தொகுதியில் முற்போக்குக் கூட்டணியைச் சேர்ந்தவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வழிமறித்துக் கொள்ளையடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ராணிப்பேட்டையில் பெரிய பகற்கொள்ளை நடந்திருக்கிறது. தேர்தலுக்குப்பிறகு என்னுடைய தொகுதியில் தகராழப்பம் என்ற ஊரிலே இருந்த தலைவர் முற்போக்குக் கூட்டணிக்காக வேலை செய்தார் என்ற காரணத்திற்காக அவருடைய வீட்டைப் பிரித்துப்போட்டு, அவரை அடித்து மட்டுமல்ல, அவருடைய தாயாரை மயக்கமடையும்வரை அடித்து, தற்போது ஆஸ்பத்திரியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் என்னை வேட்பாளராகப் போட்டவுடனேயே என்னுடைய கார் வழிமறிக்கப்பட்டு, என்னை அடிப்பதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் ஆண்டவன் அருளால் தப்பிய நிகழ்ச்சிகள் பல உண்டு. இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஏதாவது ஆதாரம் காட்ட முடியுமா என்று சிண்டிகேட் காங்கிரஸ்காரர்கள் கேட்கக்கூடும். நான் இவை குறித்துப் பல புகார்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கொடுத்திருக்கிறேன். அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் முற்போக்குக் கூட்டணிக்கு ஓட்டு அளித்தவர்கள் வீடுகளில் கல் எறியப்பட்டது, எங்களுக்காக வேலை செய்தவர்கள் எல்லாம் அடிக்கப்பட்டு, உதைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அதை இந்த மன்றத்தின்முன் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முற்போக்குக் கூட்டணியினரின் ஆட்சி அமைக்கப்பட்ட பிறகும் கூட பல இடங்களில் இவர்கள்தான் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி

1971 மார்ச் 26] [திரு. கே. ஏ. வகாப்]

களைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் முற்போக்குக் கூட்டணியினரே அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணர முடியும்.

இன்னும் இந்த நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் எல்லாவிதமான நன்மைகளையும் எதிர்பார்த்தே முற்போக்குக் கூட்டணியினரை ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமர்த்தியிருக்கிறார்கள். நல்லாட்சி ஏற்பட்டுவிட்டது என்ற எண்ணம் பரவி வருகிறது. மக்கள் தீர்ப்பையே ஆண்டவன் தீர்ப்பாக எல்லாக் கட்சியினர்களும் ஒத்துக்கொண்டு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு உழைப்பதிலேயே ஊக்கம் காட்டவேண்டும்.

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பல நல்ல திட்டங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. கிராமங்களின் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள், மின்சாரத் திட்டங்கள், சுகாதாரத் திட்டங்கள், குடி தண்ணீர்த் திட்டங்கள், கல்விக்காக அளிக்கப்பட்டிருக்கிற சலுகைகள், ஆகிய இவை எல்லாம் மன நிறைவை அளிக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது. இவைமட்டும் போதா. வருகின்ற ஆண்டுகளில் இன்னும் அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள்—பசுமைப் புரட்சி—பூமிக்கு அடியில் இருக்கும் நீரைக் கொண்டு வந்து அந்த நீரை விவசாயத்திற்கும் பயன்படுத்துவது—அதில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி விவசாயத்திற்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த நேரத்தில் இந்த நாட்டில் இருக்கிற மைனரிட்டி சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த முஸ்லிம்களுக்கு எல்லாவிதமான உரிமைகளையும்—சலுகைகள் என்று சொல்லவில்லை—அளிக்க வேண்டும், இந்த அரசு அளித்து வருகிறது என்பதை உணர்கிறேன். அந்த முறையில் மேலும் எல்லாவிதமான உரிமைகளையும் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இங்கே பேச வாய்ப்பளித்த மன்றத்தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, 1971-72-ம் வருஷத்திய இடைக்கால வரவு-செலவுக் கணக்குகளை நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக முழுமையான விவாதம் இது பற்றி நடத்துவதற்குப் போதுமான நேரம் இல்லை என்பது மாத்திரம் அல்ல, உடனடியாக அடுத்த நான்கு மாதக் காலத்திற்குச் செலவினங்களுக்கு இந்தச் சபையினுடைய அங்கீகாரம் பெற வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் சுருக்கமாகப் பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது.

இந்தச் சபை ஆரம்பித்த உடனேயே அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் நமது கவர்னர் அவர்கள் இங்கே உரை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். அவருடைய உரையின் பேரில் ஒரு விவாதம்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 மார்ச் 26]

நடந்து, அதற்குப்பால் இந்த வரவு-செலவுக் கணக்குகள்பற்றி விவாதம் எடுக்கப்படுவது உதவிகரமாக இருக்கும். ஆனால் நமது விதிகளின்படி கவர்னரின் உரையின் பேரில் விவாதம் நடத்துவதற்குப் போதுமான அவகாசம் உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டும். அதன் காரணமாக அதை ஒதுக்கி இதை நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது என்பதை நான் அறிவேன். ஆகவேதான் இந்த இரண்டு விஷயத்தையும் ஓரளவு சேர்த்தே இப்போது விவாதிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதனால் தான் பல உறுப்பினர்கள் நான்குட அந்த நிலையில்தான் உரையாற்ற வேண்டியதாக இருக்கும்.

நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையிலே ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை அறிவித்தார்கள். அந்த விஷயத்தைப் பற்றி மற்றவர்கள் பிரஸ்தாபித்திருந்தால் எனக்கு எவ்வளவோ மகிழ்ச்சியாக இருந்திருக்கும். மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நான் அதை வரவேற்க வேண்டியது பொருத்தம். மே தினப் பரிசாக மதுரை நகர் ஆட்சி ஒரு மாநகராட்சியாக ஆக்கப் படுகிறதென்று அறிவித்தார்கள். அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயம். உலகத் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாம் மிகவும் புனித தினமாகிய மே தினத்தன்று மதுரை நகரம் மாநகரமாகப் போகிறது என்ற செய்தி தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு எல்லாம் மகிழ்ச்சி தருகிறது என்றாலும்கூட தென் மாவட்டங்களில் இருக்கிற எங்களுக்கு எல்லாம் வெகு சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறது. ஆகவே அதைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, தேர்தல் நடந்ததைப்பற்றிக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. எனக்கு முன்பு பேசிய எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் தேர்தலைப்பற்றிய பல கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். பொதுவாகப் பார்த்தால் இதற்கு முன்பு நடந்த தேர்தலுக்கும், இந்தத் தேர்தலுக்கும் உள்ள வேறுபாடு—இது கொள்கையின் அடிப்படையில் இரண்டு கூறாக நின்ற மிகப்பெரிய இயக்கம். அது பெரும் போராட்ட உருவமே எடுத்தது. அப்படி உருவம் எடுக்கின்ற காலத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சாதாரண மக்கள், சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் உடமையாளர்கள் தாக்குதலை அதிகமாக இருந்தது.

offensive was taken by the vested interests இதை நான் பொதுமையாகச் சொல்கிறேன். இந்தத் தேர்தல் காலத்தில் எங்கெங்கே என்ன என்னவிதமான சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்தறிய விசாரணைக் கமிஷன் போட்டால் முற்போக்குக் கூட்டணியினரைச் சேர்ந்தவர்களே அதிகமாகத் தாக்கப்பட்டிருப்பது புலனாகும். பல உதாரணங்களை என்னுடைய மாவட்டத்தில் இருந்தே சொல்ல முடியும். ஆனால் நான் இந்த நேரத்தை வினாக்க விரும்பவில்லை. கொள்கை அடிப்படையில் இரண்டு கூறாக நின்ற கடுமையான போராட்டம் இந்தத் தேர்தல் கடைசிவரை யார் வெற்றி பெறு

1971 மார்ச் 26] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வார்கள் என்பதைக்கூட ஊக்கக் முடியாதிருந்த போராட்டம், மக்கள் சிறந்த முடிவைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மக்கள் முடிவே சிறந்த முடிவு என்று சபையில் இருக்கக்கூடிய எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவர்கள் கொடுத்த முடிவு அடுத்து என்ன செய்யவேண்டும் என்பதற்கும், எந்த அளவு நம்முடைய அரசின் நடவடிக்கைகள் போகவேண்டும் என்பதற்கும் வழிகாட்டி. இன்றைக்கு எடுத்திருக்கக்கூடிய நடவடிக்கை தயக்கமானதுதான். இப்போது இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அளிக்கிறபோது சென்ற ஆண்டு எந்தமாதிரியான காரியங்களைச் செய்தோமோ அதைச் செய்கின்ற அளவில்தான் முடியும். சிற்சில காரியங்கள் குறிப்பாக இருக்கலாமேதவிர முழுமையாக வேறு திசையில் ஏற்படும் திருப்பம் என்று சொல்வது சாத்தியம் அல்ல. அதை வருகிற ஜூன் மாதத்தில்தான் பார்க்க முடியும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் சபைக்கு இருக்க வேண்டிய உரிமையாகும். மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்பதை நான் சார்த்திருக்கக்கூடிய கட்சி வலியுறுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறது. 1967-ம் வருஷத்திலே ஏற்கனவே ஒரு மாறுதலை வைத்து அதிகமான அதிகாரம் மாநிலங்களுக்கு இருந்தால்தான் தாங்கள் போடுகிற திட்டங்களை அமலாக்க முடியும். அப்படி வருகிறபோது நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் பல நல்ல யோசனைகளைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இதே நேரத்தில் எங்கள் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய காங்கிரஸ் பெரியவர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது. மத்திய அரசை எதிர்க்க வேண்டும் என்பது ஒன்று. ஆனால் மத்திய அரசின் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற சில குறிப்பிட்டவர்களை எதிர்த்துத் தாக்கிப் பேசுவது என்பது ஒன்று. அவர்கள் இந்த அவையில் இல்லை, தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள என்பதனால் அப்படிச் சில தனிப்பட்டவர்களை அவர்கள் இல்லாத இடத்தில் தாக்குவது பார்லிமெண்டரி முறைக்கு ஒத்ததாக ஆகாது. மத்திய அரசின் கொள்கைகளை, நிர்வாகத்தைப்பற்றி எல்லாம் எவ்வளவு கடுமையாக வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். அதே நேரத்தில் அவர்களைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்கிறபோது அவர்கள் தங்கள் நிலையை எடுத்து வலியுறுத்திச் சொல்ல அவர்கள் யாரும் இங்கே இல்லை. ஆகவே, அவர்களைப்பற்றி நோடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ தாக்குவது என்பது பொருத்தமல்ல என்பதைத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் எனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. முதன்முதலாகக் காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் பேசினார்கள். நாங்கள் சோஷலிசத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள், 10 அம்சத் திட்டத்திலே

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 மார்ச் 26]

இன்றைக்கும் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். நான் அதை வாவேற்கிறேன். ஆனால் அதை எப்படி உரசிப் பார்க்க வேண்டும், நடைமுறையிலே, அப்படிச் சொல்பவர்கள் எப்படிச் செய்தார்கள் என்பதை வைத்துத்தான் பார்க்கவேண்டும். அருமையான விஷயங்களை எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எப்படி நடக்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் அவர்களுடைய கொள்கைக்கும் நடைமுறைக்கும் உள்ள முரண்பாட்டை நாம் பார்க்கவேண்டும் . . .

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் சார் . . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், ஐ எம் நாட் யில்லிங்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவர்கள் 'யீல்ட்' பண்ணவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point of order. When a point of order is raised, only the Hon. Minister has the privilege of not yielding to the point of order. But the hon. Member must yield when a point of order is raised.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டருக்கு அமைச்சரும் இணங்கித்தான் தீரவேண்டும். பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷனுக்கு அமைச்சர் இணங்காமல் இருக்கலாம். அவர்கள் கிளாரிபிகேஷன் கோருவதாக இருந்தால் இவர்கள் பேசிய பிறகு கேட்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியதைப்போல ஒழுங்குப் பிரச்சனை எழுகின்றபோது அமைச்சர்களாகட்டும் உறுப்பினர்களாகட்டும் எல்லோருக்கும் ஒரேமாதிரியான நிலைமைதான். ஒரு உறுப்பினர் பேசும்பொழுது, 'கிளாரிபிகேஷன்' என்றால், பேசுகின்றவர் விரும்பினால்தான் அனுமதிக்கலாம். அவர் 'யீல்ட்' பண்ணவில்லையென்றால், கூடாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : உறுப்பினர் பேசியதற்குத்தான் நான் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். அவர் பேசக்கூடிய சமயத்தில் நான் தலையிடவில்லை. அவர் மீது அம்சக் கோரிக்கையை வைத்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் அவர் கட்சித் தலைவர், பொறுப்புள்ளவர் காலம் வருகின்றபொழுது அதற்காக நிற்கவில்லை என்பதை தமிழகம் மட்டுமல்ல, இந்தியா பூராவும் அறியும். இன்றைக்காவது அவர்கள் அதிலேதான் இருக்கிறோம் என்று சொல்லியது வரவேற்கத்தக்கது. மன்னர் மானியத்திற்காக நாம் நம்முடைய மாநிலத்திலே 15 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்பதையெல்லாம் அவர்கள் பார்க்கவேண்டும். மன்னர் மானியத் திருத்தம் என்றால் இங்கே ஒன்றும் செய்யமுடியாது. அதற்காக

1971 மார்ச் 26] [திரு. கே. டி. கே தங்கமணி]

அங்கே அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டுமென்றால் அதை எடுத்துச் சொல்வதற்கு நமக்கு அதிகாரம் உண்டு. முதலமைச்சர் அவர்கள், மாநில-மத்திய அரசு உறவு சம்பந்தமாக மாற்றங்கள் வேண்டும், இன்றைக்கு உள்ள அரசியல் சட்டத்தின்படி அதற்கு வழிசெய்யமுடியாமல் போகுமானால் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்னது அவர்களுடைய தனிக் கருத்தைச் சொல்லவில்லை. நாங்கள் ஜனங்களுக்கு சாதகமான முறையிலே அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்குப் பாடுபடுவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டம் நம்முடைய முற்போக்கான நடவடிக்கைகளுக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்குமானால் அதைத் திருத்தவேண்டும் என்று இந்தச் சபையிலே ஏதாவது கொண்டு வந்தால் முற்போக்குக் கூட்டணியின் கொள்கையை எல்லோரும் ஆதரிக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அறிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் மீண்டும் கவர்னர் உரைக்குத்தான் நான் போகவேண்டியிருக்கிறது. இந்த அரசு பத்து ஆண்டுக் கால திட்டமொன்று அமைக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதுவரையில் அப்படி ஒரு திட்டம் வேண்டும் என்று நாங்கள் பல தடவைகள் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். அன்றைக்குச் சூழ்நிலையில் உருப்படியான அப்படிப்பட்ட திட்டம் அமையமுடியாமல் அமைந்திருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு மக்கள் அவர்களிடம் பரிபூரணமான பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பத்து ஆண்டுக் காலத் திட்டம் என்பதன் மூலம் படிப்படியாக நல்ல காரியங்கள் செய்யப்போகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்லியிருப்பது உண்மையிலேயே வரவேற்கத் தக்கது.

பொதுமையாக சோஷலிச அமைப்பு நோக்கிப் போகிறோம் என்று. சொல்லும்பொழுது திசைவேளையைப்பற்றியும் சொல்ல வேண்டும். எந்தத் திசைவேளையிலே போகபோகிறோம் என்பதையும் அதைப்பற்றிய இண்டிகேஷன்ஸ் சொல்லவேண்டும். இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது கொள்கை அடிப்படையை, தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் சொல்ல வில்லை. தொழில்கள் சம்பந்தமாகக் கொள்கையைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள், விவசாயம் சம்பந்தமாக ஹை-பவர் கமிஷன் செலுத்தும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்கள்பற்றிய கொள்கையைச் சொல்லவில்லை, அந்த ஊனம் அதிலே இருக்கிறது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே—நான் நன்றாக படிக்கக்கூடியவன், எனக்கு நேரமில்லை—இது நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும், பின்னால் இருக்கக்கூடிய 'ஐயிட்டங்'களைச் சேர்த்துச் சேர்த்துக் கொண்டுவந்து சேர்த்து இருப்பதால்தான் அரசினுடைய கொள்கைகளை வகுப்பதில் சிரமம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக வரவு-செலவுத் திட்டம் என்றால் வரவு என்பதில்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 மார்ச் 26]

என்ன கொடுக்கிறார்களோ அதைவிட 'நினைவாசனம்' வரவு அதிகமாகவே இருக்கும். அதேபோல ஜனங்களுக்குத் தேவையான செலவுகளைப் போட்டாமல் செலவு இனத்தைப் போட்டு விடுவதால் அவசர அவசரமாகப் பாதிக்கச் செலவழித்துவிட்டுக் கடைசியாக எப்படியாவது செலவழிக்கவேண்டுமே என்று செய்வார்கள். வரவு அயிட்டங்களிலே நமக்குப் பிரதானமாக வரக்கூடிய வரவு அயிட்டம் சேல்ஸ் டாக்ஸ்தான், அதாவது விற்பனை வரி. 72 கோடியே சொச்சம் வரவு வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால் 82 கோடி வருகிறது. 72 கோடி வரும் என்று எதிர்பார்த்து 82 கோடி வந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணங்களையெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அவை திருப்திகரமாக இல்லை. 72 கோடி ரூபாய் 82 கோடி ஆகக்கூடிய அளவுக்கு இலாகா சரியாகக் கவனிக்கவில்லை என்ற ஊனம் இருக்கிறது. அது நடப்பு வருஷத்திலே 93 கோடி இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால் 93 கோடியோடு நிற்கப்போவதில்லை; 100 கோடியாக ஆகலாம். சில இனங்களிலே குறையவும் செய்யலாம். வரவு இனங்களைக் குறைத்துக் காட்டுவது என்பதே பற்றாக்குறை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. பின்னாலே பற்றாக்குறை என்று சொல்லி அதற்கேற்ப வரிப் போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

டிரான்ஸ்போர்ட் சம்பந்தப்பட்டவரையில் கிட்டத்தட்ட 20½ கோடி என்று போட்டு 22 கோடியாகிவிட்டது. நாம் இப்பொழுது 23 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். இன்னும் அதிகமாகப் போனாலும் போகலாம். இதிலே கொள்கைப் பிரச்சனை இருக்கிறது. பஸ் தொழிலை அரசு ஏற்று நடத்துகிறது. வருடா வருடம் அதிகமான வருமானம் வரவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். 18½ கோடி நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். 19½ கோடி வந்தது. 20 கோடிதான் எதிர்பார்க்கிறோம். இதிலே ஊனம் இருக்கிறது. நாம் பொதுத் துறையிலே இருக்கக்கூடிய பஸ் போக்குவரத்தைப் பொறுத்தவரையில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு—கட்டணத்தை உயர்த்தச் சொல்லவில்லை—வேறு வகைகளிலே எப்படி எப்படி ரூட்கள் போட வேண்டும், நகரத்திலே என்ன என்ன மாதிரியெல்லாம் திருத்தியமைக்கவேண்டும் என்பதையெல்லாம் பார்க்கவேண்டும். அந்த கிராண்ட் மீது விவாதமாக இருந்தால் நான் விவரமாகச் சொல்ல முடியும். ஆகவே, அம்மாதிரி நாம் பொதுத்துறையிலிருந்து வருவாயை அதிகமாகப் பெருக்கிக் காட்டிக்கொண்டு போக வேண்டும். சென்ற ஆண்டைவிட இப்பொழுது 1 கோடி ரூபாய் அதிகம் கிடைக்காது என்றால் இந்த அமைப்பிலே கோளாறு இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்னும் இரண்டு, மூன்று சிறு விஷயங்களைமட்டும் சொல்லிக்கொண்டு நான் என் உரையை முடிக்கிறேன்.

குறிப்பாக, மாநில அரசு ஊழியர்கள் சம்பந்தமாக எனக்கு முன்னால் பேசிய சில உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஊதியக் குழு அமைத்தது சரிதான். இந்த ஊதியக்குழு அமைத்து முடிவு

1971 மார்ச் 26] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

ஏற்பட்டாலும் ஊனங்கள் இருக்கும், அனுமலீஸ் என்று சொல்வது. இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையிலும் அம்மாதிரி அனுமலீஸ்களை நிவர்த்தி செய்ய தனி செக்ரடரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதன்மீது முடிவு சீக்கிரம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை நான் சொல்லும் பொழுது பலர் என்மேல் குறைதான் சொல்லப்போகிறார்கள். நான் வெளிநாடுகளிலே பார்த்தேன். சாதாரணமாக அரசாங்க அலுவலகம் 8 மணிக்கு ஆரம்பிக்கிறது. எட்டு மணியிலிருந்து 12 மணி வரையிலும் பணியாற்றுகிறார்கள். இந்த 4 மணி நேரத்தில் டீ கூட சாப்பிடப் போவது கிடையாது. நான் சமீபத்திலே ஜெனீவாவிலே பார்த்த அனுபவம் இது. எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் மக்கள் இந்த அரசுக்குப் பெரிய ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசின் அங்கமாக இருக்கும் ஒவ்வொரு ஊழியரும் முழுமுச்சோடு, மனச்சாட்சிக்கு விரோத மில்லாமல் செயல் படவேண்டுமென்று சொல்வதற்கு ஆசைப் படுகிறேன். நானும் தொழிற்சங்கத்தை நடத்தியிருந்தாலும், என் தொழிலாளிகள் வேலைசெய்யாமல் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வது கிடையாது. உரிமைக்காகச் சண்டை போடத் தயார். ஆனால் வேலையை முறையாகச் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே தான் நாங்கள் பயிற்சி கொடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறோமே தவிர, வேலை செய்யக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடு) 7 மணி என்று சொன்னால்கூட நன்றாக இருக்கும். ஆனால் அதற் கேற்ற வசதிகளையும் நாம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இருக்கும் இடங்களிலிருந்து வருவதற்கான வசதி வாய்ப்புகளையும், உதவிகளையும் செய்ய வேண்டும். ஓரளவுக்கு அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் ரிஸ்பார்ன்ஸ் கமிஷன் சொல்கிறதோ இல்லையோ. எப்படியிருந்தாலும் அவர்களது செயல்முறை இன்னும் தீவிரமாக ஆக்கப்பட வேண்டும். கேன்டனரினோ கூட்டம் கூடுவது நின்றுவிட வேண்டும்.

அதைப்போலத்தான் உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட. நான் பாராளுமன்றத்தில் இருந்தபொழுது தினசரி 21 ரூபாய் உண்டு. சாயந்தரம் 6 மணிக்கு போசிரியர் ஹிரேன் முகர்ஜி அவர்கள், 21 ரூபாய்க்குத் தகுந்த வேலை செய்தாயா என்று கேட்பார்கள். அதுமாதிரி நமக்கும் இது பொருந்தும். இப்படிச் சொல்வதால் என்னைக் கோரிக்கை மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அரசிலே உள்ள சிலர் செய்யும் தவறுகளாலே அரசுக்கு எவ்வளவோ கெட்ட பெயர் ஏற்படுகிறது. சிறு சம்பவம்தான். மதுரையிலே 8-வது படித்தவர்கள் போலீஸ் கான்ஸ்டபிள் வேலைக்கான இன்டர்வியூவிற்கு வரலாம் என்று தெரிவித்திருந்தார்கள். ஆனால் அப்படிச் சென்ற பொழுது, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் போய்விட்டால், என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இருக்கும் இடத்திலே இருப்பவர்கள், தப்பாக ஏதாவது வியாக்கியானம் செய்வதால் அரசுக்குப் பெரும்

[திரு. கே. டி. கே தங்கமணி] [1971 மார்ச் 26]

கஷ்டம் உண்டாகிறது. யார் அபசிலேயிருந்தாலும் இந்த நிலைமை ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அவர்களைப் பொறுத்தவரையிலே ஒரு ஆலோசனை கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். மத்திய அரசை, 22 கோடி ரூபாயில் பெரும்பகுதியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டும். நான் நினைக்கிறேன், எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியாது, வேறு சில மாநிலங்களில் ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்பட்டபொழுது அதில் பெரும்பகுதியை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் அதைப் பயன்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டோமோ என்று தெரியவில்லை. இதற்கான முயற்சியைச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்கெல்லாம் பரிபூரணமாகக் கொடுப்பதற்குத் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மாநிலங்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷத்தைவிட 114 கோடி ரூபாய் அதிகம். அப்படி அதிகமாக இருப்பதாலே நம் பங்குக்கேற்ப பெருமுயற்சியை நாம் செய்ய வேண்டும்.

சமீபத்திலே வேறொரு மாநிலத்திலேயுள்ள முதலமைச்சரவர்கள் அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கூறியிருப்பதாக நினைக்கிறேன். மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் உள்ள உறவைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு தமிழகத்திலே யிருக்கும் ஆளும் கட்சிக்கும், மத்திய சர்க்காரில் உள்ள ஆட்சிக்கும் இடையில் பரவாயில்லாமல் இருக்கிறது. ஆனால் பொருளாதார உறவு, நிதி உறவு கோளாறுக இருக்கிறது. அதைச் சரிசெய்ய சட்டம் இடைஞ்சலாக இருந்தால் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைக் கண்டிப்பாக மாற்றத்தான் வேண்டும். அப்படி மாற்றியமைப்பதற்கான முறையிலே நம்மைச் சேர்ந்தவர்களும் அங்கு போராடுவார்கள், வலியுறுத்துவார்கள். அதுபோல் இங்கே நாம் வலியுறுத்த வேண்டும். அப்படி வலியுறுத்த வேண்டிய கடமை இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். பென்ஷன்காரர்கள் சம்பந்தப்பட்டது. பென்ஷன்காரர்களுக்காக ஒரு சிபாரிசு வந்திருக்கிறது. நமது இராண்டாவது பே கமிஷனிலே கடைசிப் பகுதியாக இருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு அமலாக்கப்பட்டது என்று தெரியவில்லை. நூறு ரூபாய் கிடைத்ததோடு நிற்கிறது. பென்ஷன்காரர்களாகியிருப்பவர்கள் ஏற்கனவே பணியாற்றியவர்கள். தங்கள் வாழ்க்கையைப் பூராவும் இந்த அரசுக்கு ஒப்படைத்தவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் ஓய்வுபெறும் நேரத்தில் இன்று உழைப்பவர்களைப்போல் அவர்களையும் கவனிக்க வேண்டும். இந்த பென்ஷன்காரர்களைக் கவனிக்கும் முறை சோவியத் யூனியனில் இருக்கிறது. அவர்கள் பணியாற்றும் காலத்தில் என்னென்ன வசதிகள் இருந்தனவோ அதைவிட அதிக வசதிகள் செய்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்களால்

1971 மார்ச் 26] [திரு. கே. டி. கே தங்கமணி]

அதிகமாக வேலை செய்ய முடியாது, பக்கத்தில் இருப்பவர்களும் உதவி செய்வார்களோ மாட்டார்களோ, எனவே பென்ஷன்காரர்களுக்கு நல்ல வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டும். வேண்டுமென்றால் இரண்டாவது பே கமிஷன் செய்த சிபாரிசுகளுக்கு அப்பால்கூட உதவி செய்தால் நன்றாக இருக்கும். ஒரு எஸ்.டி.எம். ஆக இருந்தவருக்கு 150 ரூபாய் என்றிருந்தால் 300 ரூபாய்வரை போகலாம் என்று சிபாரிசு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதை யெல்லாம் அனுமலீஸின் ஒரு பகுதியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த ஜூன் மாதத்திலே வரவு-செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்படும் காலத்தில் விரிவான முறையிலே விவாதிக்க முடியும். இதற்கிடையில், அரசை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்த பத்தாண்டு காலத்திட்டத்தைப் பற்றி கொஞ்சம் விரிவாகத் தயாரித்துக்கொடுக்க வேண்டும். அது எந்த டைரக்ஷனிலே போகிறது என்று தெரிய வேண்டும்.

ஒரேவொரு சின்ன விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்ல மறந்து விட்டது. நம்முடைய ஜூடிஷியரியைப் பற்றியது. நீதிஸ்தலங்களில் 1963-ஆம் வருஷத்திய அப்பீல் முறை இன்றைக்கும் இருக்கிறது. ஹைக்கோர்ட்டில் இருக்கிறது. தொழிலாளி வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்டால் லேபர் கோர்ட்டிற்குப் போய் ரிட் போட வேண்டும். ரிட் போட்டால் விசாரணைக்குவர 3 வருஷங்களுக்கின்றன. ரிட் என்றாலே துரிதமாக முடிக்க வேண்டுமென்பது. இங்கு ரிட் என்றால் 5 வருஷம் 6 வருஷம் ஆகிறது. முன்பு திரு. பி. ராஜகோபாலன் தலைமையிலே கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. கிரிமினல் கேஸ்களைத் துரிதமாக நடத்த வேண்டும். கைட் லைன்ஸ் அமைத்து இரண்டு மாதத்திற்கு மேல் ஒரு கேசும் நீடிக்க முடியாது செய்யவேண்டும். சிவில் கேஸ்களைப்பொறுத்த வரையில், விவசாயிகள் நிலம் சம்பந்தமாகப் பல கேஸ்கள் ஹைகோர்ட்டில் காத்திருக்கின்றன. ஆகவே, அந்த கேஸ்கள் துரிதமாக நடக்க, ராஜகோபாலன் கமிட்டி போடப்பட்டதைப் போல, ஒரு ஹைபவர் கமிட்டி போட வேண்டும். அதிலே டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜ்களும், மிகவும் சீனியராக இருக்கும் லாயர்களும் இருந்தால் இதையெல்லாம் பார்த்து சரியாக முடிப்பார்கள்.

லொகேஷன் கமிட்டி என்று ஒன்று பார்த்தேன். அது என்ன செய்கிறது என்று தெரியவில்லை. லொகேஷன் கமிட்டியிடம் செல்ல வேண்டுமென்றால் அதன் லொகேஷன் என்ன, அவர்கள் எந்த ஆபீசிலே இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. எனக்குக் கிடைத்த விவரங்களின்படி, இன்று அங்கு டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜ் அவர்களும் உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள். ஒரு ஐ.ஏ.எஸ்.-ஸையும் போட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களில் யார் பெரியவர் என்ற சண்டைதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த ஆபீஸ் ரூமும் அவர்களுக்காக ஒதுக்கப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்த மாதிரி விஷயத்தில், கமிட்டி

[திரு. கே. டி. கே தங்கமணி] [1971 மார்ச் 26]

போட்டால் துரிதமாகச் செய்ய கண்காணிக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் இருக்கிறது. இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இறுதியாக, பொதுவாகப் பார்க்கும்படித் தில் வரவேற்கத்தக்க பல அம்சங்கள் இந்த உரையிலே இருக்கின்றன. அதை மேலும் தூய்மைப் படுத்தும் அளவிலே, இந்த முற்போக்குக் கூட்டணி யினருக்கு வாக்களித்து எந்தக் கொள்கைக்காக, எந்த இலட்சியத் திற்காக, எந்த வாக்குறுதிக்காக நாம் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டோமோ அதைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்த நாங்கள் ஒத்தாயசாக இருப்போம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. தேவேந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களை எல்லாம் ஆளாக்கிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கும், எங்கள் தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், வாக்களித்து ஆளாக்கிய நன்னிலம் தொகுதிவாழ் மக்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வரும் நிதியமைச்சருமாகிய கலைஞர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கை உள்ளபடியே பாராட்டத் தக்க ஒன்றாக அமைந்திருப்பதற்காக என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் எல்லாம் நடந்து முடிந்த பொதுத் தேர்தலைப் பற்றியும், ஆங்காங்கு நடந்த சம்பவங்களைப் பற்றியும் தெரிவாகச் சொன்னார்கள். நானும் என்னுடைய தொகுதி நிலவரத்தைப் பற்றி ஒருசில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நான் போட்டியிட்டது நன்னிலம் தொகுதி. அங்கு எந்த அளவுக்கு அராஜக வேலைகளைச் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் கட்சியினர் செய்தார்கள் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். மாண்புமிகு அம்மையார் அனந்த நாயகி அவர்கள் பேசும்போது குடிசைகளிலே தகராறுகள் ஏற்படுவதாகச் சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் 10-ம் தேதியன்று, தேர்தலில் இவர்தான் வெற்றி பெற்றார், என்று என்னை அறிவித்த பிறகு, அங்கே மாப்பிள்ளைகுப்பம் தென்னஞ்சாறு என்ற ஊரில் புகுந்து தனபால் என்ற கழகக் தோழரையும் அவரது தகப்பனாரையும் அடித்து 'ஹெட் இஞ்சரிஸ்' என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு வெட்டியிருக்கிறார்கள். அகே நேரத்தில் கேர்தலுக்கு மூன்றால் சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் கட்சியினர் வந்து கொண்டிருந்த மராக்டர் 60 பேரோடு சாய்ந்துவிட்ட நேரத்தில் என்னுடைய இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்களைத் தூக்கிக் கொண்டு போய் ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்து கட்டி மாச்சரியமின்றி

1971 மார்ச் 26] [திரு. அ. தேவேந்திரன்]

உதவி செய்தார்கள். அந்த வகையில் நாங்கள் நியாயமாக, மனிதாபிமானத்துடன் நடந்து கொண்டோம். தேர்தலுக்கு முதல்தான் இரவு பெரிய காரில் ஏழெட்டு பேர் ஏறிக் கொண்டு, பெரிய லாரியில் அடியாட்களை வைத்துக் கொண்டு அந்தப் பகுதியில் வாழுகின்ற சிறுபான்மை முஸ்லிம்களையும், கிறித்தவர் களையும் 'ஓட்டுப் போடக் கூடாது; போட்டால் தலை துண்டிக்கப் படும்' என்றெல்லாம் கூறிக் கொண்டிருப்பதாக இரவு ஒரு மணிக்குச் செய்தி வந்தது. அதற்குப் பின்னால் போப் நிலைமை களைச் சமாளித்தோம்.

இதையெல்லாம் நான் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் ஆளும் கட்சியாக வந்த பிறகும் அடிபடுகிறவர்கள் யார் என்று பார்த்தால் நாங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறோம்; உதை படுபவர்கள் யார் என்று பார்த்தால் நாங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறோம்; பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் யார் என்று பார்த்தால் உள்ளபடியே நாங்கள்தான் அதிகமாக இருக்கிறோம். இந்த நிலையில் இங்கே பேசுகின்றவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியாக இருக்கிற நிலையில் அராஜகக் காரியங்களில் ஈடுபடுகிறது என்று மாண்புமிகு அம்மையார் அனந்தநாயகி பேசுவது வருந்தத் தக்க ஒன்றாகும் என்பதை இந்த நல்ல நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நடந்து முடிந்த தேர்தல் ஒரு மாபெரும் வர்க்கப் போராட்ட மாகவே நடந்தது. ஏழை, எளிய பாட்டாளி மக்கள் ஒரு பக்கமும், வசதி படைத்தவர்கள், அரசர்களை ஆதரிப்பவர்கள், மில் அதிபர்கள், மிட்டா பிராசுதாரர்கள் இன்னொரு பக்கமும் இருந்து நடத்திய போராட்டத்தில், நாட்டில் உள்ள ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள், சமதர்மத்திற்காகப் பாடுபடும் இந்த ஆட்சி வந்தால்தான் நல்லது என்று கருதி ஏராளமாக வாக்களித்து முற்போக்குக் கூட்டணியை வெற்றி பெறச் செய்திருக்கிறார்கள். அதை உள்ளபடியே சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் கட்சி எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். காலதேவன் அளித்த தீர்ப்பை நீங்கள் தெரிந்து, இனிமேலாவது நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நன்னிலம் தொகுதியைப் பொறுத்தவரை கடந்த 23, 24 ஆண்டு காலமாகவே கவனிப்பாரற்ற தொகுதியாக அமைந்திருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. எனவே அந்தப் பகுதியில் மருத்துவமனைகளும், பாலங்களும், பள்ளிக்கூடங்களும், மின்சாரமும் அமைக்க வேண்டும். அதிலும் வாஞ்சுர போன்ற பகுதிகளில் குடிநீர் கூட இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அங்கு குடிநீர் சேமிப்பு நிலையங்களைக் கட்டித்தர வேண்டுகின்றேன். அங்கிருக்கும் சாலைகள் சாலைகளே அல்ல. தேர்தல் காலத்தில் பிரசாரத்திற்குச் சென்று விட்டுத் திரும்பும் ஒவ்வொரு நாளும் பஞ்சர் ஆதாமல் கார் திரும்பியதில்லை; ரிப்பேர் ஆதாமல்

[திரு. அ. தேவேந்திரன்] [1971 மார்ச் 26]

திரும்பியதில்லை. அங்குள்ள சாலைகளை ஹைவேஸ் சாலைகளாக அரசு எடுத்துக் கொண்டு மினி பஸ்களை அங்கு ஓடவிடுமாறு செய்ய வேண்டுகின்றேன்.

நன்னிலம் பகுதியை தாலுகா ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் இல்லை. அதற்கு முன்னால் இருந்தது என்றும், காங்கிரஸ் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் அதை வேறு ஊருக்குக் கொண்டு போய் விட்டதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். நான் தேடித் தேடிப்பார்க்கிறேன். கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, நன்னிலம் பகுதியில் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளில் அரசு உடனடியாக ஈடுபட வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நன்னிலம் தொகுதியைப் பொறுத்தவரை கீழ்ப் பகுதியிலுள்ள கடைமடைப் பகுதிகள் எவ்வளவு மோசமான நிலைமையில் உள்ளன என்பதை மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது வாய்க்கால் வரப்புகளில் எல்லாம் நடந்து சுற்றிப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியின் மேம்பாட்டுக்காக நல்ல காரியங்களை எல்லாம் நடப்பு ஆண்டிலேயே செய்து தீரவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நன்னிலம் தாலுக்காவில் அண்மையில் பெய்த மழையின் காரணமாக ஒரு மாவுக்கு—மா என்றால் இங்கு சிலருக்குப் புரியாது—மூன்று மா என்பது ஒரு ஏக்கராகும். ஒரு ஏக்கருக்கு ஆறு கலமே விளையக் கூடிய, அறுவடை செய்யக்கூடிய அவல சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு கூட்டுறவுக் கடனை எல்லாம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் திருப்பித் தர முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். அரசு அந்த நிலைமையை எண்ணிப் பார்த்து அவர்களுக்குக் குறுவை மகசூல்வரை தவணை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சோவியத் ரஷ்ய நாட்டைப் பொறுத்தவரைதான் ஏழாண்டுக் காலத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதாகவும் வெற்றிபெற்றிருப்பதாகவும் படித்திருக்கிறோம். அதைப்போலவே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே நீண்ட காலத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற மாநிலத் திட்டக் குழு அமைக்கப்படும் என்ற இன்பமான செய்தியைத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தினை உருவாக்கினால் மாநிலத்தின் தேவைகளை உணர்ந்து நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். பாட்டாளி மக்கள் பயனையடைவார்கள். அப்படிப்பட்ட திட்டத்திற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சங்கம் அமைத்துத் தமிழ் வளர்த்த மதுரை மாநகரம் கார்ப்பரேஷனாக அமைக்கப்பட இருப்பது பற்றி நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறியிருப்பது மகிழ்ச்சியைத் தருவதாக இருக்கிறது.

1971 மார்ச் 26] [திரு. அ. தேவேந்திரன்]

ஆதித் திராவிட மக்களுக்காகவும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காகவும், 9.91 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 6.2 கோடி ரூபாய் என்று ஒதுக்கியிருப்பது குறித்து மகிழ்ச்சியையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கல்விக்காக 79.11 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதைப் பாராட்டுகின்றேன். கிராமப் புறங்களில் குடிதண்ணீர் வசதிக்காக 1.5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதற்காக மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இடைக்காலப் பற்றாக்குறை வரவு செலவு அறிக்கை என்றாலும் கூட பாட்டாளி மக்களின் நலன் கருதி அமைந்துள்ளது. இப்படிப்பட்ட சிறந்த, நல்ல நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்தமாண்புமிகு முதலமைச்சரும், நிதியமைச்சருமான கலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றியையும், பாராட்டையும், என்னை ஆளாக்கிய நன்னிலம் தொகுதி வாழ் மக்களின் சார்பில் தெரிவித்து அமர்கிறேன். வளக்கம்.

* திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களை எல்லாம் இந்த மாமன்றத்தில் அமர்வதற்கு ஆற்றலையும் அறிவையும் தந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கும், என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த திருச்சி நகர மக்களுக்கும் நன்றியைக் கூறி என்னுடைய கன்னிப் பேச்சைத் துவங்குகிறேன்.

இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது எனக்கு முன்னால் கனம் உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லி, நடந்து முடிந்த தேர்தலைப் பற்றியும், அதிலே நடைபெற்ற வன்செயல்களைப் பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் நினைக்கிறேன்—இந்த வன்முறைச் செயல்களை அவர்கள் தொடர்ந்து செய்த காரணத்தால்தான், 1957-ம் ஆண்டு இதே மன்றத்தில் 15 பேராக வீற்றிருந்த நாம், அவர்களுடைய தாக்குதலைத் தாங்கிக் கொண்ட காரணத்தாலே இன்றையதினம் 1971-ம் ஆண்டு 183 உறுப்பினர்களைக் கொண்டவர்களாக வளர்ந்திருக்கிறோம். 1957-ம் ஆண்டுதான்—எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது—15 பேராகச் சட்ட மன்றத்திற்குள் நுழைந்தோம். இன்று நாம் இந்த அளவுக்கு வளர்ந்திருக்கிறோம். இந்த அளவு நாம் வளர்ந்ததற்குக் காரணம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நம்மை எல்லாம் 'எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டும்' என்ற அளவுக்கு வளர்த்த நிலைதான். நீங்கள் எதையும் தாங்க முடியாதவர்களாக இருக்கக்கூடாது; இந்தத் தாக்குதல்களை எல்லாம் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும்; அப்போதுதான் தரணியை ஆள உங்களை நீங்கள் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டவர்களாக ஆளீர்கள் என்று சொல்லி, அதைக் கடைப்பிடித்ததன் காரணமாகத்தான் இன்று நாம் எல்லாம் வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறோம் எனக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1971 மார்ச் 26]

1957-ம் ஆண்டு 15 பேர்களாக இருந்த நாம் ஐந்தாண்டுகள் கழிந்தபிறகு 1962-ல் ஐம்பது பேர்களாக வளர்ந்து, அதற்குப் பிறகு, காங்கிரஸ்காரர்களின் தாக்குதல்களையெல்லாம் தாங்கிக் கொண்டு, மீண்டும் 1967-ல் சந்தித்த நேரத்தில், நாம் ஐம்பது பேர்களாக இருந்த இடத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டு, அவர்கள் கைப்பற்றியிருந்த இடங்களை நாம் கைப்பற்றி, தாக்கியவர்கள் தாழ்ந்திருக்கிறார்கள், தாங்கிக்கொண்டவர்கள் வளர்ந்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கினோம்.

அண்மையில் நடந்து முடிந்த தேர்தலில் எப்படிப்பட்ட வன்முறைகள் எல்லாம் நடந்திருக்கின்றன என்பதுபற்றிப் பல உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். குறிப்பாக, திருச்சியில் என் பகுதியில் நடைபெற்ற வன்முறைச் செயல்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால் அதற்கு நேரம் போதாது. வேறு காரணத்திற்காக இறந்தவரை வைத்துக்கொண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் காரர்கள்தான் வெட்டினார்கள் என்று சொல்லி அந்தப் பிரேதத்தை தெருத் தெருவாக எடுத்துச் சென்று, மக்களின் சுவனத்தைத் திருப்ப முற்பட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் அதில் தோல்விதான் கண்டார்கள். வேறு சரக்கு இல்லாத காரணத்தினால், நல்ல கொள்கைகள் இல்லாத காரணத்தினால் எதை எதையோ தங்களுக்குச் சாதகமாக வைத்துக்கொண்டு தேர்தல் பிரசாரம் செய்தார்கள், எவ்வளவோ விதமான 'ஷோ'க்களைக் காட்டினார்கள், எவ்வளவோ ஆடம்பரங்களைக் காட்டினார்கள். ஆனால் மக்கள் அவர்களை நம்பவில்லை. கன்னியாகுமரியிலிருந்து இமயம் வரையிலும் மக்கள் சரியான கணக்கைக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பொய்ப் பிரசாரங்களில், மதப் பிரசாரங்களில் இறங்கினார்களே தவிர கொள்கை ரீதியாகப் போட்டியிடவில்லை. கட்சிக்கு கட்சி மோதுதல் தேர்தல் என்று சொல்லவில்லை. மாறாக தர்மம், அதர்மம் இவற்றிற்கிடையே நடைபெறும் போராட்டம் என்று கூறினார்கள். தேர்தல்கள் எல்லாம் முடிந்து தர்மம் வென்றிருக்கிறது. கடவுளை வணங்குகிறவர்கள், வணங்காதவர்கள் இடையேயுள்ள போராட்டம் என்று சொல்லி ஒரு வகுப்பாரை, ஒரு சாராரை, அல்லது ஒரு மதத்திற்குரியவர்களைத் தங்கள் பக்கத்தில் அணைத்துக்கொண்டு தேர்தல் களத்தில் வெற்றி பெறலாம் என்ற அவர்களது கணக்கு பொய்க் கணக்காகிவிட்டது. சேலத்தில் தூத்துக்குடியில் நடந்த வன்முறைச் செயல்களைப் பற்றியெல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

நம் அரசு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வழி நடக்கும் அரசு. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை சொன்னார்கள். ஒரு அரசு நல்லதொரு அரசாகத் திகழ வேண்டுமென்றால், ஆரோக்கியமான தொரு அரசாகத் திகழவேண்டுமென்றால் ஏர் முனையைச் சரியாக வைத்திருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏர்முனையைச் சரியாக

1971 மார்ச் 26] [திரு. வ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

வைத்துக்கொள்ளாவிட்டால் போர்முனை வலிமையற்றுப் போய் விடும் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். அவ்வகையில் ஏர்முனையைச் சரியாக வைத்துக் கொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு அதைச் சரியாக வைத்துக்கொண்டு வருகிறது நமது கலைஞர் அவர்களின் அரசு. ஆகவே தான் இன்றையதினம் நம் நாடு உணவில் தன்னிறைவு பெற்றதொரு நாடாகத் திகழ்கிறது. 1967-க்கு முன்னால் எந்தெந்த மாநிலங்களையோ எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். ஆந்திரா அரிசி தருமா, அமெரிக்காவிலிருந்து உணவு வருமா என்றெல்லாம் வேறு மாநிலங்களை, வேறு நாடுகளைக் கையேந்தி நிற்கவேண்டியதொரு நிலை இருந்தது. இன்றையதினம் அந்நிலை மாற்றப்பட்டு விவசாயத்துறையில் பெரும் புரட்சி ஒன்றை ஏற்படுத்தி, பசுமைப் புரட்சி என்ற திட்டத்தை உருவாக்கி அத் திட்டத்தின் மூலம் நம் நாட்டில் உணவைப் பொறுத்தவரையில் நல்லதொரு நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறோம்.

1967 தேர்தல் நேரத்தில் ஒரு நாள் கையிருப்புதான், 500 டன் தான் கையிருப்பாக இருந்தது, இன்றையதினம் சென்ற தேர்தலின் போது நம் கையிருப்பு எவ்வளவு இருந்தது என்பதும் தெரியும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும் வேளாண்மை வளர்ச்சிக்காக 72 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கிடு செய்திருக்கிறது நம் கழக அரசு. உரம் வழங்குவதற்கும், உழவர்களுக்காகவும் ரூ. 300 லட்சம் என்றிருந்ததை ரூ. 556 லட்சமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். குழாய்க் கிணறுகளுக்காகவும், பின்தங்கிய பகுதிகளுக்காகவும் ரூ. 271 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அக, ஏர்முனையை சரியாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. உழவர்களுக்காகப் பாடுபடுவதில் அக்கறையுள்ள அரசு இந்த அரசு என்பதை நன்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளது என்று கூறி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, பாராட்டுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சொ. காவேரிமணியம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மீது நான் சில வார்த்தைகள் கூற முற்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, நம் முதல்வர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகவும் அமைந்திருக்கிறது. ஆரம்பத்திலேயே, மிகச் சிறந்த முறையில் நமக்கெல்லாம் வாக்களித்த பெருமக்களுக்கு நன்றி கூறி, நம்மையெல்லாம் ஆளக்கூடிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைப் பற்றியும் தெளிவாகக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அதேபோன்று இடையிலானாலும் சரி அல்லது முடிவிலானாலும் சரி மிகச் சிறந்த முறையில், நம்பிக்கையூட்டுகிற வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்துள்ளது. இது சாதாரணமாக துண்டு விழுகிற ஒரு பட்ஜெட் அல்ல. துவண்டிருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டக் கூடிய அளவிற்கு மிகச் சிறந்த முறையில் இந்த பட்ஜெட் அமைந்திருக்கிறது. 35 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுந்தாலும் அது எந்த அளவிற்குத் துண்டு விழுகிறது, துண்டு விழுவதற்குக் காரணம் என்ன என்ற

[திரு. கொ. காவேறிமணியம்] [1971 மார்ச் 26]

முறையில் சிறந்த முறையில் இது தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று நாம் மத்திய அரசிடமிருந்து பெற வேண்டியதை, அடைய வேண்டியதை அடையவேண்டிய முறையில் நன்கு தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த பட்ஜெட். ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க விதத்தில் சமீபத்தில் நடந்த தேர்தல்கள், நடந்து முடிந்திருக்கின்றன. அத்தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கிடைத்துள்ள வெற்றி மக்களுக்கு எந்த அளவிற்கு ஒரு நம்பிக்கையை ஊட்டியிருக்கிறது என்பதை காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் அறிவார்கள், அத்துணை பேர்களும் அறிவார்கள்.

கிழக்குப் பாகிஸ்தான் அதிபராக இருக்கக் கூடிய முஜிப் ரஹ்மான் அவர்கள் பிரகடனம் செய்திருக்கிறார்கள், கிழக்குப் பாகிஸ்தான் ஒரு தனி நாடாக இருக்கவேண்டுமென்று. அந்த அளவிற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒரு உணர்வு ஏற்படும் என்று நான் கூற ஆசைப்படவில்லை. இருந்தாலும் அதைக் காட்டிலும் ஒரு மாபெரும் வெற்றியைத் தமிழக மக்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நாங்கள் அத்துணை பேர்களும் மிக அமைதியாக இருக்கிறோம் என்றால்,

“அடக்கம் அமரநுள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்து விடும்.”

என்ற வள்ளுவர் பெருந்தகை வாக்கிற்கிணங்கவும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கூறியபடி, கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு இவைகளைக் காக்கவேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகவும் மிக அமைதியாக நாங்கள் இங்கு அமர்ந்திருக்கிறோம்.

அதேபோன்று எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் வரவேற்றார்கள் மதுரை மாநகரமாகப் போகும் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நிகழ்ச்சிகுறித்து. மதுரை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த நானும் அதை மிக்க மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். அதைவிட, கழகத்தின் முன்னணியில் நிற்கக் கூடிய, எங்கள் மாவட்டச் செயலாளர் உண்ணன் முத்து அவர்கள் முதல் மேயராக வர இருக்கக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது என்பதை நினைக்கும் நேரத்தில் நான் இரட்டிப்பான மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அப்படி மதுரை மாநகராட்சியாக ஆக்கக்கூடிய சமயத்தில் ஒன்றைச் செய்ய வேண்டும். மதுரை நகரைச் சுற்றியிருக்கக்கூடிய, பத்து மைல் தூரத்தில் இருக்கக்கூடிய தொகுதி என் தொகுதி. எனது திருப்பரங்குன்றம் தொகுதி இரண்டு பெரிய யூனியன்களை உள்ளடக்கிய தொகுதி. அதில் ஒன்று திருப்பரங்குன்றம் ஊராட்சி ஒன்றியம். ஏறத்தாழ முப்பது ஆண்டுக் காலமாக அங்குள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி

1971 மார்ச் 26] [திரு சொ. காவேறிமணியம்]

பெரும் பெரும் தொழிற்சாலைகள் அங்கு ஏற்படாத காரணத்தினால், மக்களுக்கு நல்ல பல வசதிகள் ஏற்படாத காரணத்தினால் அப் பகுதி மிகவும் பின்தங்கிக்கிடக்கிறது. ஆகவே, மதுரை மாநகராட்சி யாகிற நேரத்தில் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளுக்கு நல்லதொரு திட்டத்தைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, சிறந்த முறையில் அமைந்திருக்கக்கூடிய இந்த இடைக்கால நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

2. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(எ) பேரவை அலுவல் குறித்து அலுவல் ஆய்வுக்குழுவின் முடிவுகள்.

பி.ப.
1-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஓர் அறிவிப்பு. 26-3-1971-ம் நாள் நடந்த அலுவல் ஆய்வுக்குழுவில் முடிவு செய்யப்பட்ட நடப்புக் கூட்டத் தொடரின் நிகழ்ச்சி நிரலை இப்பொழுது பேரவைக்கு அறிவிக்கின்றேன்.

29-3-1971
(திங்கட்கிழமை)

.. (1) 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது மேலும் விவாதமும், மேற்படி ஆண்டுக் கான முன் மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பும்.

(2) தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (செலவினக்கணக்கின்மீது வாக்கெடுப்பு) மசோதாவை அறிமுகம் செய்தல்.

(3) 1970-71ம் ஆண்டுக்கான இறுதி துணை நிதி அறிக்கையின் மீது விவாதமும், வாக்கெடுப்பும்.

(4) தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க மசோதாவை அறிமுகம் செய்தல்.

30-3-1971
(செவ்வாய்க்கிழமை).

.. (1) நிதி ஒதுக்க மசோதாக்களை ஆய்வுக்கு எடுத்தலும், நிறைவேற்றலும்.

(2) ஆளுநர் பேருரை மீது விவாதம்.

31-3-1971
(புதன்கிழமை).

.. ஆளுநர் பேருரை மீது விவாதம்.

1-4-1971
(வியாழக்கிழமை).

.. ஆளுநர் பேருரை மீது விவாதம்.

2-4-1971
(வெள்ளிக்கிழமை).

.. ஆளுநர் பேருரை மீது விவாதம் (கடைசி நாள்).

3-4-1971
(சனிக்கிழமை).

.. (1) அரசினர் மசோதாக்கள் :—

1. தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு குடிசைப் பகுதி (மேம்பாடு-மாற்று) மசோதா.